

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 66 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
στόν ρόλο του Μεφιστοφελή

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΝΙΚΗΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

ΟΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΑΙ ΝΙΑΡΧΟΣ, ΩΝΑΣΗΣ, ΛΟΥΝΤΒΙΧ, ΛΙΒΑΝΟΣ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. ΔΡΑΧ. 5

28 ΙΑΝ. - 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος",
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομολογία:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Διεθνή αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

«Θερμότατα σας συγχαίρω δια τὸ ἐμπεριστατωμένον ἄρθρον σας περὶ τῆς «Φοροδιαφυγῆς» στὴν Ἑλλάδα». Ἐὰν μάλιστα ἡ ἐρευνά σας ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸ ἐπίσης σοβαρὸν θέμα τῶν «Φοροστελεσιῶν» θὰ ἔχετε προσφέρει σημαντικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δύο τεραστίων τούτων θεμάτων, ἀπὸ ἠθικῆς, δημοσιονομικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς...».

Ἡ ἀναγνώριση αὐτῇ μιᾶς προσπάθειας τοῦ περιοδικοῦ νὰ κατατοπίσῃ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ σὲ θέματα ἀληθινὰ ζωτικῶν ἐνδιαφερόντων, προέρχεται ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς ΑΔΕΔΥ, τὸν κ. Στέφανο Παπαῖ. Καὶ κατὰ τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ μᾶς: Ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀντίληψί μας ὅτι ἓνα συγχρονισμένο καὶ ἐγκυρὸ ὄργανο διαφωτίσεως τῆς κοινῆς γνώμης δὲν πρέπει ν' ἀφήνῃ τὰ λεγόμενα «βαρεῖα» θέματα γιὰ χάρη τῶν τερπνῶν, ἐλαφρῶν καὶ... ἀχρόων. Ἀρκεῖ τὰ μεγάλα αὐτὰ προβλήματα τῆς δημοσίας ζωῆς νὰ δίνονται μὲ τὸν σαφὴ καὶ ἀποκαλυπτικὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο προσπαθοῦμε πάντα νὰ τὰ παρουσιάσωμε.

Μὲ τὴν εὐκαιρία, ἃς ἐπανορθωθῇ μιὰ παράλειψις. Τὰ πρωτότυπα σκίτσα τῆς «Φοροδιαφυγῆς» ἔγιναν ἀπὸ τὸν κ. Σωκράτη Ἀναστόπουλο. Ἐπίσης στὸν ζωγράφο κ. Γιώργο Βαρλάμο οφείλεται ἡ εἰκονογράφηση τοῦ διηγήματος προηγουμένου τεύχους μας «Ὁ πατέρας καὶ τὸ θαλασσοδαρμένο καράβι του» γιὰ τὴν ὁποία τόσα κολακευτικὰ λόγια ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν ἀναγνωστῶν μας.

ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΔΟ;

«...Ἐπιτρέπεται νὰ πηγαίνῃ μόνι τῆς μιὰ νέα κοπέλα στὸν κινηματογράφου; Ἐχομε συνεχῶς φασαρίες μὲ τὴν μητέρα μου σ' αὐτὸ τὸ θέμα...».

Ρίτσα Δ. (Τελειόφοιτος Γυμνασίου).

Ἐφ' ὅσον εἴσατε ἀκόμη στὸ σχολεῖο, διερωτῶμαι ἂν θὰ ἔπρεπε κἄν νὰ πηγαίνετε στὸν κινηματογράφου, μὰ αὐτὸ εἶναι ἓνα γενικώτερο θέμα, ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσουμε κάποτε. Τώρα, μεταξὺ συνοδοῦ καὶ...μὴ συνοδοῦ, αὐτὸ ἐξαρτᾶται, συχνά, καὶ ἀπὸ τὸν συνοδὸ ἀκόμη καὶ ἡ μητέρα σας, φαντάζομαι, θὰ σὰς προτιμοῦσε μόνι παρὰ μὲ καμμιαν... ἀνεπιθύμητη συνοδεία. Πάντως, γιὰ νὰ τὴν κακοκαρδίσετε; Μιὰ φίλη πάντα θὰ βρεθῇ, ἢ μιὰ συγγενής. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ὀχι καὶ ἡ ἴδια ἡ μητέρα σας; Νὰ ξέρετε τί χαρὰ δίνει στοὺς γονεῖς ὅταν τὰ παιδιά τους ἀποζητοῦν τὴ συντροφιά τους καὶ δὲν τὴν θεωροῦν ἀπλῶς ἀγγαρεία...

Η ΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

«Ἀγαπητὴ Τοῦζη. Ἀπὸ τὰ πρώτα τεύχη τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, ἔγινα μιὰ φανατικὴ ἀναγνώστριά σου. Κι αὐτὸ γιὰ τὴν πίστew πὼς μόνον οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ, ἀπὸ τὰ περιοδικὰ τοῦ εἴδους, δίνουν τὴν ἀρίστη ἐμφάνιση καὶ περιεχόμενο. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ξέρουν νὰ δίνουν μὲ τὸν καλύτερον τρόπο τὴν μόρφωση καὶ τὸ πλούσιο γέλιο, τὰ ὠραιότερα διηγήματα, τὴν καλύτερη καὶ πρὸς ἐνδιαφερόμενους εἰκόνα, τὰ ἐπικαιρὰ θέματα κλπ. Καθὼς βλέπετε, λοιπὸν, εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη νὰ δίνω ἓνα μεγάλο «ΜΠΡΑΒΟ» στὸ θαυμάσιο αὐτὸ περιοδικό, γιὰ τὴν τιμὰ πραγματικὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀπ' ὅσα ὅμως προσφέρουν οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ, ἔχω ἓνα παράπονο. Κι αὐτὸ τὸ παράπονο εἶναι τὸ ὅτι δὲν ἔχουν δημοσιεύσει ποτὲ τίποτα ποῦ νὰ ἀφορᾷ τὸν Τζαίμς Ντὴν. Μὲ ἀγάπη».

Μαίρ. Μαρ. (Νίκαια—Πειραιεύς)
Υ.Γ. Παρακαλῶ νὰ δημοσιευθοῦν μόνον τὰ ἀρχικά μου.

Ἡ ἐπιθυμία σας πραγματοποιήθηκε
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 5

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

«Όταν ἀνταμώνουν
ἡ Ἀμερικάνικη ἑκκεντρικότης
καὶ ὁ Παριζιάνικος ζεμανφουτιέμος...»

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΚΟΡΗ τοῦ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ
THE AMBASSADOR'S DAUGHTER

ΟΛΙΒΙΑ ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΛΑΝΤ-ΤΖΩΝ ΦΟΡΣΑΙΤ

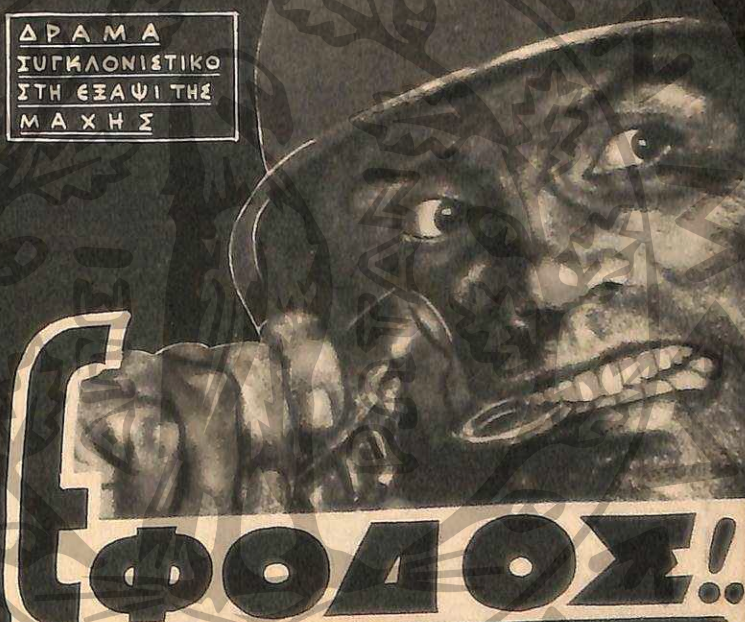
Μεγάλη Ἐπίδειξις τῶν Νέων Μοντέλων ΝΤΙΟΡ 1957

Ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ-ΑΣΤΟΡ-ΜΑΞΙΜ

Ἡ Διεθνὴς Κριτικὴ μᾶς τὸ παραδίδει
μὲ ὁμοβροντίες ἑπαινῶν!

Τὸ Ἀριετούρημα τοῦ ΝΟRΜΑΝ ΜΠΡΟΥΚΣ

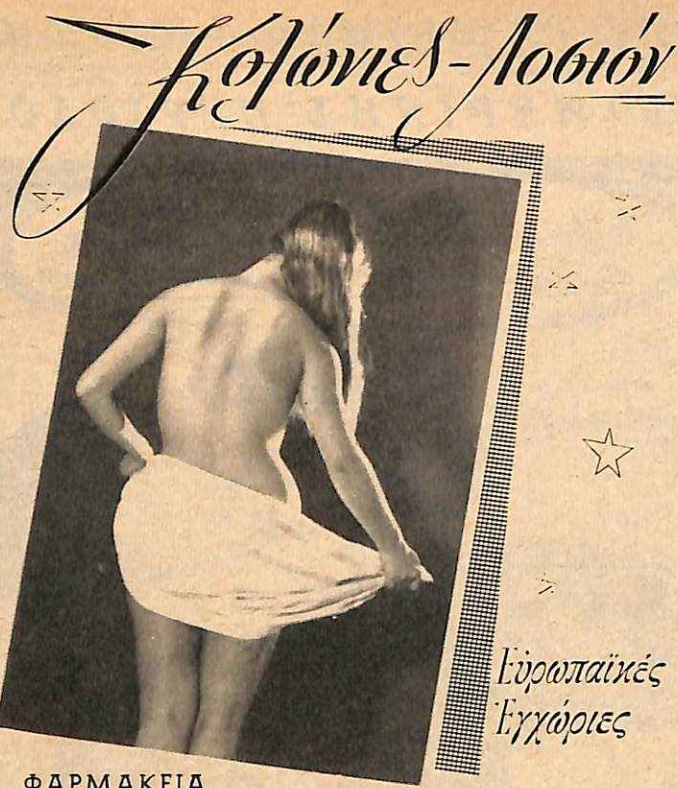
ΔΡΑΜΑ
ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ
ΣΤΗ ΕΞΑΨΙΤΗ
ΜΑΧΗ

ΦΟΔΟΣ!

ATTACK
ΤΖΑΚ ΠΑΛΛΑΝΣ (Ἀτίλας Ἀρπαξὲς τῆς Γῆς)
ΕΝΤΙ ΑΛΜΠΕΡΤ (Θά Κλάψω Αὔριο)

Ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου ΤΙΤΑΝΙΑ-ΜΑΞΙΜ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΚΑΙ Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20· ΚΟΛΩΝΑΚΙ

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Τα βαρειά ρούχα...

κρατούν ζεστό και προστατεύουν το σώμα. Την επιδερμίδα όμως την προστατεύει μόνον η Λανολίνη Μελπάν.

• Όταν το δέρμα εκτίθεται άπροστάτευτο στην παγωνιά, γίνεται στεγνό, άγριωπό, γεμίζει από λειχήνες, που προμηνούν τις ρυτίδες. Γι' αυτό, πριν βγείτε έξω, περιποιηθείτε το με Λανολίνη Μελπάν. 'Η Λανολίνη Μελπάν ουδέποτε δα σας απογοητεύσει.

• 'Η Λανολίνη Μελπάν περιέχει το **extrait purifié à la lanoline**, που δα κρατήσει το πρόσωπό σας άπαλό, τρυφερό, φωτεινό, λείο, όσο κρύο κι' αν κάνει.

ΜΕΛΠΑΝ

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

...που μάς έστειλαν

«Ο ΥΨΗΛΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ», ΤΟΥ Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). 'Αθήνα, 1956. Σελ. 29. 'Η παρουσία του Γ. Κ. Σταμπολή στην νεοελληνική λογοτεχνική πραγματικότητα είναι πάντα επιβλητική. Και ό «Υψηλός διάλογος», όπως εξηγεί ό ίδιος στον πρόλόγό του, είναι ένα απόσπασμα από τον Δεύτερο Κύκλο του «Δεινίου στα ελληνικά ακρογιάλια» που είχε αναγγείλει όταν τυπώθηκε ό Πρώτος Κύκλος τό 1948. 'Η στενεμένη εποχή μας επιβάλλει, δυστυχώς, αυτήν την αποσπασματική παρουσίαση ενός έργου που αναμφισβήτητα θα κέρδιζε αν δινόταν στο σύνολό του.

«ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ», ΤΗΣ Π. Σ. ΔΕΛΤΑ (1906 - 1940). ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Ξ. Λευκοπαρίδη. Βιβλιοπωλείον της «Εστίας». 'Αθήνα, 1957, σελ. 541. Με συγκίνηση φυλλομετρεί κανείς τον όγκώδη αυτόν τόμο: 'Η Πηνελόπη Δέλτα αναπαύεται: σήμερα στον άπείριστο χώρο της «Σιωπής», στον παλιό της κήπο της Κηφισιάς, μά τό πλουσιώτατο έργο της παραμένει και γαλουχεί τὰ 'Ελληνόπουλα, τις καινούργιες γενιές. 'Ο «Καιρός του Βουλγαροκτόνου», τό «Για την πατρίδα», «Τά μυστικά του Βάλτου», είναι βασικά πλέον τμήματα της εθνικής μας άποσκευής, και δέν ύπάρχει, φαντάζομαι, 'Ελληνα γονεύς που να μη φροντίζει να τὰ δωρήσει στα παιδιά του σαν φτάσουν στην πρέπουσα ηλικία.

Οι 440 επιστολές όμως που περιέχονται στην άλληλογραφία, είναι για τους ίδιους τους γονείς. 'Ο μισός αυτός, σχεδόν, αιώνας, που καλύπτει ή «'Αλληλογραφία», ήταν ή πιο, βασικά, δημιουργική εποχή του τόπου, και ή κάθε ύπογραφή, κάτω από τό κάθε γράμμα, είναι ύπαγραφή ιστορική: Βλαστός, Παλαμάς, Πάλλης, Φωτιάδης, Βλαχογιάννης, 'Εφταλιώτης, Δελμούζος, Τριανταφυλλίδης, Ψυχάρης, Χρύσανθος, Γληνός, Βενιζέλος, Καραθεοδωρής, Ρακτιβάν, Μανέτας, —τί να πρωτοδολέξω κανείς;

Και τὰ κείμενα: «Σκουληκοφωλιά και σφηγγοφωλιά και παλιανθρωποφωλιά», γράφει ό Βλαστός για την 'Αθήνα. «Μά εκεί μ' έδγαλε ή ιστορία, εκεί θα μείνω κι' ως είναι: τό κορμί μου άλλού. Είμαι παιδί της 'Αττικής ξεράλας».

Και ό 'Εφταλιώτης: «Δώστε του λαού ιδέες, και θα σας βρή λέξεις...». Κι ό Ψυχάρης: «Σας πακετάρω ακόμη και τέσσερις φυλλαδούλες...». Κ' ή άφελή καθόλου, αλλά βλάπτει τό γλωσσικό ζήτημα, την δημοτική, που χρόνια άργότερα, στην άλληλογραφία της με τον Παύλο Παλαιολόγο: «...». 'Ο νωνική συνειδηση των 'Αθηνών και ολόκληρης της 'Ελλάδας...».

Δέν εξαντλούνται, βέβαια, τὰ περιεχόμενα στο μικρό αυτό σημείωμα. 'Ο κ. Ξ. Λευκοπαρίδης, με την προσεκτική, φιλότιμη μά και εποικοδομητική παρουσίαση των επιστολών—μάς προσφέρει, άνάγλυψη, την εικόνα μιάς εποχής μ' όλα τὰ προσωπικά χαρακτηριστικά των πρωταγωνιστών της—με τους παθιασμένους, συχνά, ανταγωνισμούς, τις πατριστατικές, καμ-μια φορά, άπόψεις, ή και τις δόκιμες, τότε-τότε, υπερβολές.

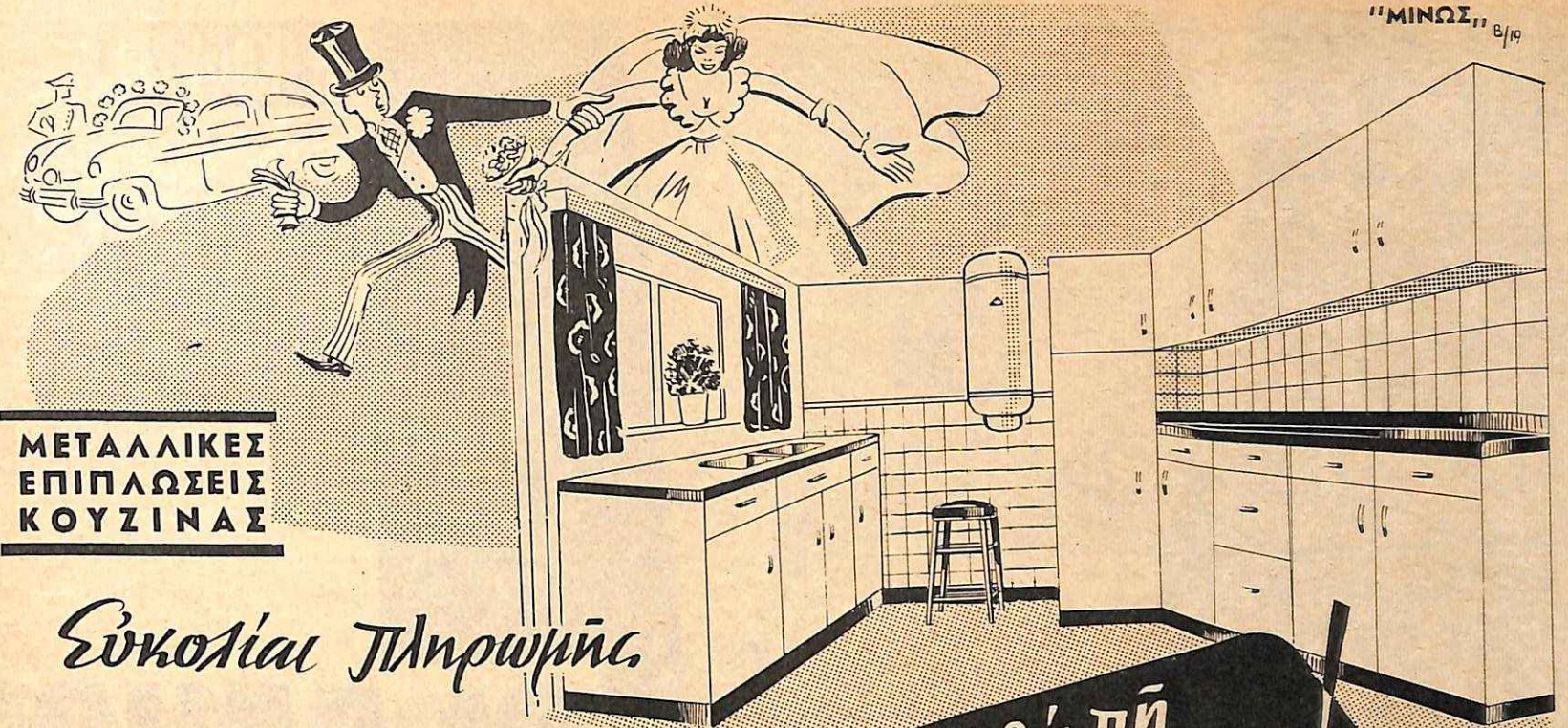
Τὰ πάζη αυτά ένουν τώρα πια καταλαγιάσει, κ' ή φωτισμένη γυναίκα (θυ-έτηρε μόνη τη ζωή της μιά μέρα του 41, —τη μέρα ακριβώς που μπαί-ιστορία. Μά κ' ή ίδια, κ' οι άλλοι γράφοι της, είναι από κείνους που πολ-τιμο ντοκουμέντο ή «'Αλληλογραφία».

ΚΑΖ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΣ, Ο Α-γαπημένος του κοινού, στο όβλο του Μεγιστοφελή, κατά τό άνε-δασμα του «Φάουσι» από τό 'Ε-θνικό Θέατρο. Παρουσίασε τό όβλο με όλη την φινέτσα που τον χαρακτηρίζει προσφέροντάς μας έναν Μεγιστοφελή όλο γοητεία, γιατί όπως λέει ιαδ πονηρό μάς παρουσιάζει κάτω από τη μά-σκα της όμορφιάς, αλλιώτικα δέν δά ήταν έλκυστικό». (Μιτογορα-φία του κ. ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ)

ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Εύκολία Πληρωμής

ΘΕΡΜΙΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 6 - ΤΗΛΕΦ. 26.718

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 3)

ποιείται επί τέλους. "Οχι μόνον ένα μεγάλο άρθρο θα δημοσιευθή, αλλά κ' έξώφυλλο θ' αφιερωθή στον Χόλλυγουντ «διότι τοντα» του Χόλλυγουντ. 'Αλλά γιατί μ' ανον τὰ αρχικά σας; Είναι καμμία άμαρτία να θαυμάζετε τον Τζάιμς Ντίν; Τό πρώτο πράγμα που πρέπει να έχη έ-νας μορφωμένος άνθρωπος είναι τό θάρρος της γνώμης του.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΣ

«Φίλε Τοζότη. Είμαι μιά από τις πρώτες, τις αρχικές αναγνώστριάς σας. Παρακολούθησα τό περιοδικό στην γένεσή του, στα πρώτα του σταθερά δήματα. Τώρα βέβαια δέν κάνω τίποτα άλλο από τό να τό θαυμάζω για την άνάπτυξη και την αρτιότητά του.

Θυμάμαι τον 'Οχτώβρη του έτους 1955, όταν πρωτοκυκλοφόρησε με τό «Ταχυδρόμείο» του, με την δια-φορά ότι τότε δέν πνιγότανε κανέ-νας μέσα στον κυκεώνα των γραμμά-των, με τις φωτογραφίες των στρα-

τευμάτων του 40 και ακόμα με την υπόλοιπη έκλεκτή ύλη του. 'Αλήθεια, έχετε σκεφτή τί αντιπροσωπεύει αυ-τή σας ή προσπάθεια; 'Ισως θα λέ-γατε ή μάλλον θα μπορούσαμε να λέγαμε ότι αποτελεί την συνισταμέ-νη του καλού γούστου. 'Ενα νομίζω πως είναι τό πιο ικανό, τό πιο βα-σικό επίχειρημα, ότι έδώ στη χώρα μας είσαστε οι μόνον αντιπρόσω-ποι του καλοβαλμένου περιοδικού τύπου!

Στό τεύχος των Χριστουγέννων ή όίον, στο καρρέ του «ΤΙ ΑΕΝΕ», που φιλοξενείται στην στήλη των «Εδώ κ' 'Εκεί» υπάρχει κάποια ά-νακρίβεια γύρω άπ' αυτήν που είπε πώς: «Τά χρόνια που μιά γυναίκα αφαιρεί από την ηλικία της, δέν πάνε ποτέ χαμένα» τὰ προσθέτει στην ηλικία των φίλων. Δέν ξέρω γιατί βάσετε τό γυναικό αυτό στο στόμα της συγγραφέως του «Κά-ποιου χαμόγελου», της Φρανσουάς Σαγκάν, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για την κόμισσα Ντιάνα. Αυτό τό αναφέρει στη συλλογή του «Belles Denses» ό Ed Nilsson, σελ. 32. Με αγάπη».

Σούλα Σταύρου (Κόχρου 14—'Α-θήναι).

Εύχαριστούμε για τὰ καλά σας λόγια, και δημοσιεύουμε, ό-πως θέλετε, την παρατήρησή σας. 'Αλλ' αυτές οι ρήσεις ά-ποδίδονται από τους έρασιςτάς σε δυό και τρεις ταυτοχρόνως. 'Εχετε τό σχετικό απόσπασμα;

ΕΚΔΡΟΜΑΙ εις όλην την 'Ελλάδα ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

4 προϊόντα που χαρίζουν δύναμη

1. ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
2. ΤΑΠΙΟΚΑ GRANULE
3. ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ
4. ΚΟΡΝ ΦΑΛΟΥΡ

ΕΛ ΓΙΩΤΗ

"ΑΡΑΞ"

Δα τὰ βρήτε παντού

EΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 66 28.1.57

**‘Ο δρόμος του μαύρου χρυσού
περνάει από τὰ κολοσσιαία
τάνκερ τεσσάρων ανθρώπων**

ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

ΝΙΑΡΧΟΣ, ΩΝΑΣΗΣ, ΛΟΥΝΤΒΙΧ, ΛΙΒΑΝΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ. ‘Ο στόλος του
5πλάσιος από τόν γαλλικό έμπορικό!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΩΝΑΣΗΣ.
Πετρελαιοφόρα 100.000 τόν.

Για να εξασφαλίσουν την
ελευθερία της ναυσιπλοΐ-
ας από την διώρυγα του Σου-
έζ, ή ‘Αγγλία κ’ ή Γαλλία
εξαπέλυσαν τη στρατιωτική
τους επίθεση στη Μέση ‘Α-
νατολή. ‘Αλλά το μοναδικό ά-
ποτέλεσμα της επιδρομής
αυτής, που ξεσήκωσε τὰ μέ-
λη του ΟΗΕ μέχρι σημείου
ώστε να δημιουργηθή μιὰ
διεθνής αστυνομία, ήταν να
γεμίση ή διώρυγα του Σου-
έζ από τὰ ναυαγία τών πλοί-
ων, που θα χρειαστούν άρ-
κετοί μήνες για την ανέλκυ-
σή τους. Ποιός είναι λοιπόν
ό νικητής αυτού του πολέ-
μου του Σουέζ; ‘Οχι βέβαια
ή ‘Αγγλία, που δεν πέτυχε
κανέναν άπ’ τους άμεσους
άντικειμενικούς της σκοπούς
(ούτε καν τόν έλεγχο του
Πόρτ Σάιτ) και άναγκά-
στηκε να επιβάλει δελτίο στη
δενζίνη και στο τσάι. Ούτε
ή Γαλλία, που λείπει σκοπό
να εξουδετερώση τόν Νασέρ
για να εξασφαλίση την κυ-
ριαρχία της στη Βορειοδυ-
τική ‘Αφρική. ‘Ούτε τὸ ‘Ι-
σραήλ, που άναγκάζεται ν’
άποσύρη τὰ στρατεύματά
του άπ’ τή Γάζα κ’ εξακο-
λουθεϊ ν’ αντιμετωπίζη την
άραβική άπειλή. Ούτε ή Αί-
γυπτος, που ήττήθηκε στη
Γάζα, έπαθε καταστροφή στο
Πόρτ Σάιτ κ’ έχασε όλα
τ’ αεροπλάνα της, πολλά
τάνκς κ’ ένα μεγάλο μέρος
του στρατού της. Ούτε ή ‘Α-
μερική, που πλήρωσε τή με-
ρίδα του λέοντος για την

όργάνωση της αστυνομικής
δυνάμεως του ΟΗΕ και για
τις εργασίες αποφράξεως
της διώρυγος. Ούτε ή Ρω-
σία, που δεν πέτυχε τόν άν-
τικειμενικό σκοπό της, της
διεισδύσεως ‘στis άραβικές
χώρες.

Ποιός είναι, τότε, ό νικη-
τής του Σουέζ; ‘Υπάρχουν
τέσσερις νικηταί του Σου-
έζ: ‘Ο μεγαλοεφοπλιστής
πετρελαιοφόρων Σταύρος Νι-
άρχος, ό συγγαμπρός του ‘Α-
ριστοτέλης ‘Ωνάσης, ό πεθε-
ρός του Σταύρος Λιβανός,
και ό ‘Αμερικανός Ντάνιελ
Λούντβιχ. Οί τέσσερις αυ-
τοί «βασιλείς τών πετρελαι-
οφόρων» είχαν ναυπηγή-
σει τεράστια πετρελαιοφό-
ρα, που είναι πολύ άποδοτι-
κά, ακόμα και για τόν πε-
ρίπλου της Νοτίου ‘Αφρι-
κής. Τώρα, κάνουν κ’ οι τέσ-
σερις την πιο μεγάλη ‘μπίζ-
νες» της ζωής τους.

Κατά σειράν, οι τέσσερις μεγα-
λοεφοπλισταί έχουν στην ιδιοκτη-
σία τους τὸ εξής τωναζ σκαφών:
Πρώτος έρχεται ό Σταύρος Νιάρ-
χος, που έχει περισσότερα πλοία,
έτοιμα και υπό κατασκευήν, από
όποιοδήποτε άλλο έφοπλιστή του
κόσμου. ‘Εχει 48 πλοία, και μαζί
με τὰ άλλα 28 σκάφη του που ναυ-
πηγούνται αυτή τη στιγμή, ό στό-
λος του θα φτάση τούς 1.976.779
τόνους, δηλαδή θα είναι πενταπλά-
σιος άπ’ τὸ γαλλικό έμπορικό στό-
λο.

Δεύτερος έρχεται ό Ντάνιελ Λούν-
τβιχ, ηλικίας 58 ετών, γεννημένος
σε μιὰ μεσοδυτική πολιτεία της ‘Α-
μερικής. Αυτός έχει πλοία κάπου
1.500.000 τόννων. Τρίτος έρχεται

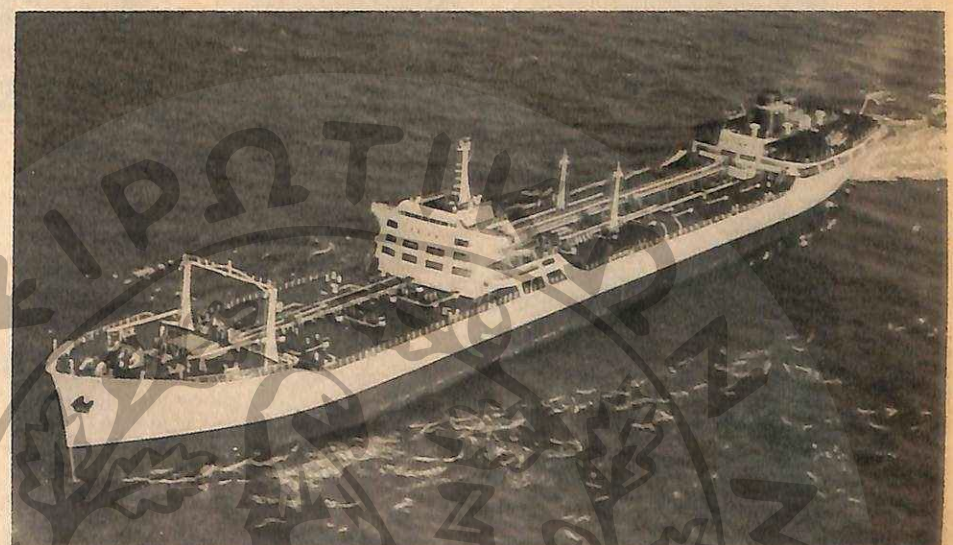
ό ‘Αριστοτέλης ‘Ωνάσης, 49 ετών,
ό δαιμόνιος Σμυρνιώτης, που άγό-
ρασε στὰ 1953 τὸ καζίνο του Μόν-
τε Κάρλο κ’ έχει κάπου 1.300.000
τόνους πλοίων, και ακολουθεϊ ό
65ετής Σταύρος Λιβανός, πεθερός
του Νιάρχου και του ‘Ωνάση, με 1.
200.000 τόνους. Συνολικά, δηλα-
δή, οι τρεις ‘Ελληνες μεγαλοεφο-
πλισταί έχουν ένα στόλο περίπου
4.500.000 τόννων!

Ο ΝΙΑΡΧΟΣ ΔΙΝΕΙ ΕΝΤΟΛΕΣ

‘Ο Νιάρχος, που έχει παραγγεί-
λει δύο πετρελαιοφόρα τών 65.000
τόνων στη Γερμανία και ναυπηγεϊ
άλλο ένα στην ‘Αμερική, έχει κιό-
λας έτοιμο ένα δίδυμο πετρελαιο-
φόρο, τὸ «Σπύρος Νιάρχος», που
ναυπηγήθηκε στην ‘Αγγλία.

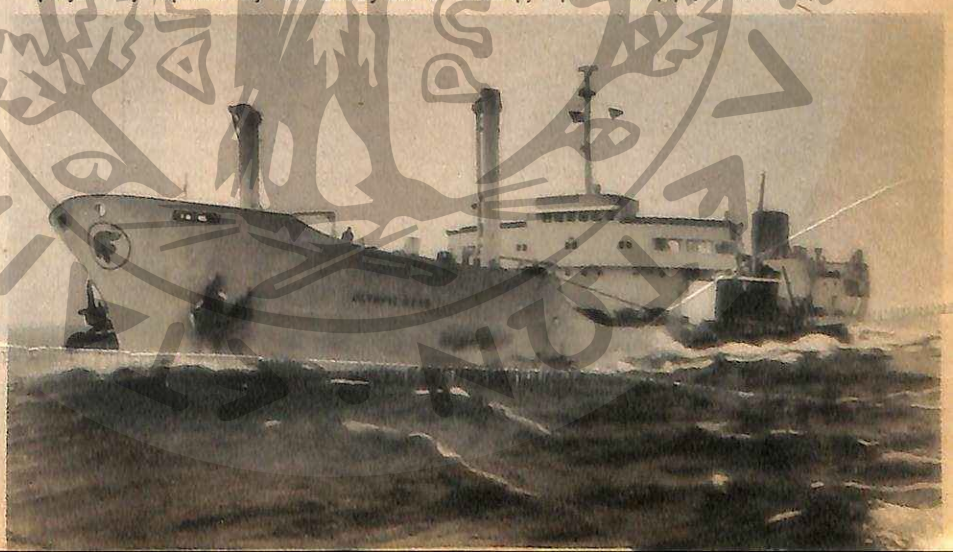
Μόλις τελείωσε ό πόλεμος του
Σουέζ, ό Νιάρχος πήρε τὸ τηλεφώ-
νο άπ’ τὸ γραφείο του της Νέας ‘Υ-
όρκης, κι άρχισε να δίνει οδηγίες
στούς πράκτοράς του σ’ όλο τόν
κόσμο. ‘Η άμερικανική κυβέρνηση
είχε μόλις άναστείλει πολλές δια-
τάξεις της νομοθεσίας της έναντί-
ων τών τράστ, για να διευκολύν-
τις άμερικανικές εταιρίες πετρελαί-
ων να συγχωνεύσουν τούς πόρους
τους για να σώσουν την Εύρωπη
άπ’ την άπελπιστική κατάστασή
της στον τομέα τών πετρελαίων.
‘Υπήρχε πολύ πετρέλαιο στο Τέ-
ξας, στο Μεξικό και στη Βενεζου-
έλα. ‘Η Περσία, ή Σαουδική ‘Α-
ραβία και τὸ Κοιβάιτ ξεχειλίζουν
άπ’ τὸ μαύρο υγρό, που είναι τώρα
πιο πολύτιμο κι από τὸ χρυσάφι.
Τὸ μόνο που έλειπε ήταν ό χρόνος
και τὰ μεταφορικά μέσα, που χρει-
άζονταν για να παρακαμφθῇ ή φρα-
γή του Σουέζ.

Μόλις ό Νιάρχος άκού-
γίες του, ή ειδηση διαδόθηκε ά-
στρατιά σ’ όλο τόν κόσμο, μ’ ό-
λα τὰ σύγχρονα μέσα τηλεπικοινων-
νίας: ‘Ετρίανταπέντε άπ’ τὰ σα-

ΤΟ «ΕΥΓΕΝΙΑ ΝΙΑΡΧΟΥ» 47.000 τόνων, τελευταία «δημιουργία» του
δαιμόνιου «νέου ‘Αργοναύτου», έτοιμο για τὸ παρθενικό του ταξίδι.

ΤΟ «ΟΛΥΜΠΙΚ ΣΤΑΡ», μόλις... 25.000 τόνων. Οί ‘Αγγλογάλλοι έτοι-
μαζαν τις περιπλοκές του Σουέζ και ό ‘Ωνάσης την πιο συμφέρουσα λύση.

Είναι κοινός τόπος να μιλά κανείς για τὴ σημασία του πετρελαίου στὸν σύχρο-
νο πολιτισμό. Βιομηχανία, μεταφορές, καθώς και χιλιάδες ύποπροϊόντα που συμ-
πληρώνουν τὴν καθημερινή μας ζωή, έχουν έναν κοινὸ γενάρχη και δικτάτορα,
τὸν «μαύρο χρυσό», που έχει γίνει πια ή άναπνοή κάθε σύγχρονης και δικτάτορα.
Στὴ δίψα αὐτὴ για πετρέλαιο, πρωταρχικό ρόλο παίζει ή Μέση ‘Ανατολή, που συγ-
κεντρώνει τὰ 66% τών κοιτασμάτων όλου του κόσμου. Και σήμερα, έπειτα από άτε-
λεύτητη σειρά αίματηρῶν άγώνων, μεταξύ τών έντοπίων και τών άπλήστων ξένων,
τὰ κλειδιά που διοχετεύουν τὸ «όξυγόνο» της σύγχρονης βιομηχανίας τὰ κρατά-
νε πια στὰ χέρια τους οι έντόπιοι στούς όποιους και ανήκουν δικαίωματικά.

Κάνουν τις μεγαλύτερες «μπίζνες» της ζωής τους με τα υπερτάνκερς

ράντα πετρελαιοφόρα του Νιάρχου θα απασχοληθούν με την μεταφορά πετρελαίου στα λιμάνια της Αγγλίας και της Δυτικής Ευρώπης. Αυτό σημαίνει ότι θα μεταφερθούν σ' αυτά τα λιμάνια 880.000 τόνοι ακαθάρτου πετρελαίου — δηλαδή 265.000.000 γαλλόνια βενζίνης.

ΔΩΣΤΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ!

Ο Ώνάσης είχε προβλέψει από καιρό τις περιπλοκές του Σουέζ, και με τον ήμερο, αδόρυβο τρόπο του, είχε προετοιμαστή για να τις αντιμετωπίσει. Τώρα, λοιπόν, μετά τον τερματισμό του σύγχρονου πολέμου, τηλεφώνησε απ' τη Νέα Υόρκη στους αντιπροσώπους του στο Λονδίνο, στο Παρίσι και στο Άμστερνταμ.

— «Αν κανείς θελήσει να μάθει λεπτομέρειες του προγράμματος ναυπηγείων μας, δώστε του όλα τα στοιχεία κι όλους τους αριθμούς!

Και πραγματικά, τα στοιχεία κ' οι αριθμοί είναι επιβλητικοί. Τα τρία πετρελαιοφόρα των 65.000 τόννων, που ναυπηγούνται στο Κίελο της Γερμανίας, είχαν σχεδια-

σθή κατά τρόπο, ώστε να κάνουν το γύρο της Αφρικής, εξ ίσου γρήγορα και φτηνά, όσο τα μικρότερα πλοία, που περνούσαν απ' τη διώρυγα του Σουέζ. Δύο πετρελαιοφόρα των 40.000 τόννων, που είναι σχεδόν έτοιμα στη Γερμανία, μπορούν να πάνε κι από τους δυο δρόμους. Η Ιαπωνία ετοιμάζει για τον Ώνάση ένα άλλο πετρελαιοφόρο των 40.000 τόννων. Και στην Αμερική ναυπηγούνται τη στιγμή αυτή δυο πετρελαιοφόρα των 100.000 τόννων το καθένα — τα μεγαλύτερα σκάφη του κόσμου!

ΛΟΥΝΤΒΙΧ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΟΣ

Στο Χούρε της Ιαπωνίας, ο Λούντβιχ καθήκισε τελευταία τον «Παγκόσμιο Ήγέτη», ένα πετρελαιοφόρο 84.730 τόννων, 180 μ. φαρδύτερο απ' την «Βασίλισσα Ελισάβετ». Το πλοίο αυτό μπορεί να μεταφέρει σ' ένα ταξίδι του αρκετή βενζίνη, ώστε να εφοδιάσει όλα τ' αεροκίνητα που θα παράγει ή «Τζένεραλς Μότορς» στους έξι πρώτους μήνες του 1957...

Όσο για το Σταύρο Λιβανό, αυτός είναι ο πιο αδόρυβος απ' τους

Έλληνας μεγαλοεφοπλιστές, αλλά οι ικανότητές του είναι εξ ίσου μεγάλες, και φρόντισε κι αυτός να κάνει εγκαίρως παραγγελίες στα μεγάλα ναυπηγεία, για να είναι έτοιμος ν' αντιμετωπίσει τη σημερινή κρίση.

Έτσι, οι «νέοι Άργοναυτες», όπως έχουν βαφτιστή οι τρεις «χρυσοί Έλληνες» Ώνάσης, Λιβανός και Νιάρχος κι ο Αμερικανός Λούντβιχ, αποτελούν τους πραγματικούς νικητές της κρίσεως των πετρελαίων. Οι απόφασές τους, οι κινήσεις τους, η ικανότητά τους κ' η επιτυχία τους δεν μπορούν παρά να επιδράσουν στον τρόπο ζωής όλων μας.

ΤΑ ΥΠΕΡΠΕΤΡΕΛΑΙΟΦΟΡΑ

«Αν και ο διεθνής στόλος των πετρελαιοφόρων διπλασιάσθηκε απ' τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, τα φορτία πετρελαίου έφτασαν ν' αντιπροσωπεύουν τα 45% κάθε φορτίου μεταφερόμενου με πλοία (έναντι 21% του 1937), κ' έτσι ο διαθέσιμος στόλος είναι ακόμα ανεπαρκής για τις μεταφορές πετρελαίου. Απάντηση σ' αυτό το πρόβλημα ήταν τα υπερπετρελαιοφόρα.

Τον συναγωνισμό για την ναυπήγηση αυτών των γιγαντιαίων σκαφών τον άρχισε ο Λούντβιχ, με το πετρελαιοφόρο του «Μπουλκπετρόλ» των 30.000 τόννων, που καθελκύστηκε στα 1948. Ο Νιάρχος, που κατασκεύαζε διαρκώς μεγαλύτερα πλοία, είχε το όγκωδέστερο πετρελαιοφόρο του κόσμου στα 1951: Την «Παγκόσμιο Ένότητάς», 31745 τόννων. Στα 1953 ο Νιάρχος ναυ-

πήγησε την «Παγκόσμιο Δόξα», 45.509 τόννων. Στα 1955, ο Ώνάσης πήρε αυτός τον τίτλο, με το «Αλ Μελικ Σαούντ Άλ - Αβάλ», 46.500 τόννων. Στις αρχές του 1956, ο Νιάρχος καθήκισε τον «Σπύρο Νιάρχο» (τ' όνομα του πατέρα του), 47.750 τόννων και — όπως είπαμε — έχει υπό ναυπήγηση δυο πετρελαιοφόρα των 65.000 τόννων. Αλλά τη στιγμή αυτή, το μεγαλύτερο πετρελαιοφόρο του κόσμου είναι ο «Παγκόσμιος Ήγέτης», του Λούντβιχ, με τους 84.730 τόννους του — ως τη στιγμή, φυσικά, που θα είναι έτοιμα τα δυο πετρελαιοφόρα των 100.000 τόννων, που έχει παραγγείλει ο Ώνάσης στα αμερικανικά ναυπηγεία...

Είναι γνωστός ο ανταγωνισμός του Ώνάση με τον Νιάρχο, καθώς κ' η ανεξαρτησία τους απ' τον βασιλικό ναυτικό τους Λιβανό. Μερικοί νομίζουν πως ο ανταγωνισμός αυτός τους δίνει άλλοι όμως είναι της γνώμης ότι η επαγγελματική αντίστασία άδει και τους δυο προς καινούργιες επιτεύξεις, προς διαρκώς μεγαλύτερα καταρράματα.

Οι δυο άνδρες έχουν αρκετά διαφορετικές ιδιοσυγκρασίες. Ο Νιάρχος μιλάει γρήγορα, είναι πνευματώδης, αγαπάει τη δημοσιότητα και την κοσμική ζωή, κ' έχει ανεξάντλητη ενεργητικότητα. Ο Ώνάσης είναι άργος, προτιμάει να μένει σιωπηλός και ν' ακούει τους άλλους να μιλούν. Λίγοι άνθρωποι μπορούν να τον κάνουν ν' άρchiση ευρύτερη κουβέντα — κ' ένας απ' αυτούς είναι ο σερ Ουίνστον Τσώρτσιλ, που συζητεί μαζί του όταν ταξιδεύει να βρίσκονται στο ίδιο μέρος.

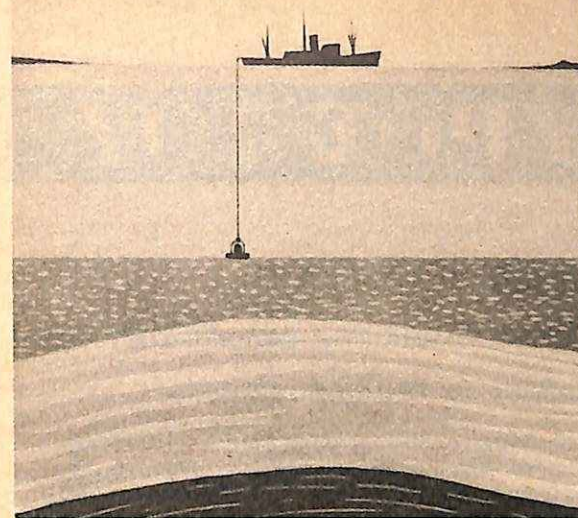
«Αν θέλετε να πλουτίσετε», λέει ο Ώνάσης, «το πλάν είναι ν' αποκτήσετε το πρώτο σας εκατομμύριο!» Ο Ώνάσης είχε κάνει το πρώτο του εκατομμύριο πριν γίνει 21 ετών, κι από τότε δεν έγινε ποτέ φτωχότερος.

Ο Ώνάσης έχει αγοράσει το καζίνο του Μόντε Κάρλο, είναι ιδιοκτήτης της πολυτελέστατης θαλαμηγού «Χριστίνα», ελέγχει τριάντα μεγάλες εταιρίες, αγοράσει τελευταία τις ελληνικές αεροπορικές γραμμές, μιλάει πεντέξ γλώσσες με απόλυτη ευχέρεια κ' είναι φίλος Αράβων πριγκίπων, Αμερικανών γερουσιαστών, Γερμανών διανοητών και Άγγλων πολιτικών. Ο Νιάρχος είναι προστάτης των τεχνών (έχει πληρώσει 300.000 δολάρια για την «Πιετὰ» του Γκρέκο), έχει την ιδιωτική θαλαμηγού «Κρεολή», έχει ένα κτήμα στο Λονγκ Άιλαντ, ένα διαμέρισμα δυο ορόφων στο Μανχάταν, σπίτι στο Παρίσι και στην Αθήνα, έναν ιστορικό πύργο άξιας 575.000 δολαρίων στο Καπ ντ' Αντίμος, το «Μπλε Όριζων» στις Βερμούδες, ένα κτίριο του Λονδίνου όπου έμενε άλλοτε ο Τσώρτσιλ, εννιά γραφεία σ' όλο τον κόσμο, κάνει σκι στο Σουάν-Μόρτις, έδωσε 250.000 δολάρια για να χτιστεί στο Λονδίνο μια πολυτιμή συλλογή παλιών γαλλικών άσπικων, έχει σταυλό Ιπποδρομιών με 18 διεθνώς γνωστά άλογα, ωργάωσε την βασιλική κρουαζιέρα του 1954 στην Ελλάδα, και χρηματοδότησε την Μεσογειακή κρουαζιέρα των προσωπικοτήτων του 1955, που ωργανώθηκε απ' την «Ελσα Μάξγουελ»...

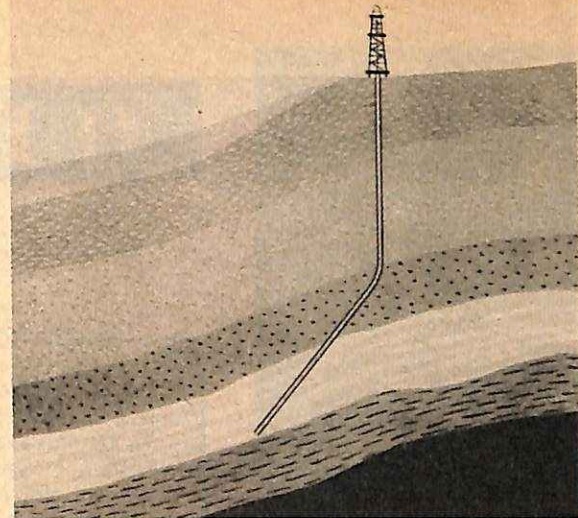
Συνολικά, 110.000.000 τόνοι πετρελαίου, απ' τους οποίους οι 100 τόννοι της Δυτικής Ευρώπης, πέρασαν στα 1955 απ' τη Μεσόγειο, με κατεύθυνση απ' τα ανατολικά προς τα δυτικά.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

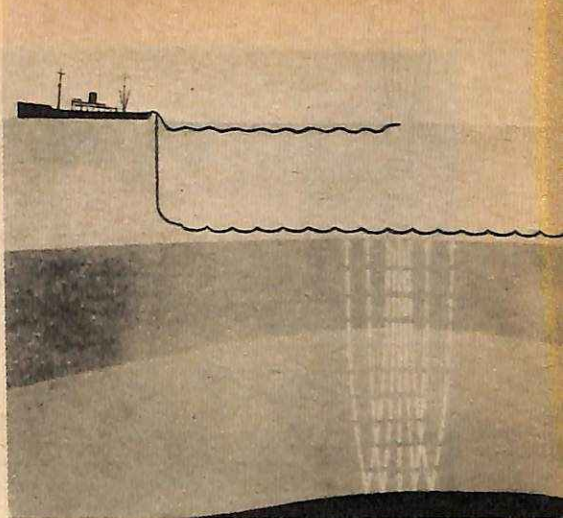
Οι βασιλείς των πετρελαιοφόρων κάνουν τώρα, όπως είπαμε, την μεγαλύτερη «μπίζνесс» της ζωής τους, γιατί η Ευρώπη διψάει για πετρέλαιο. Η παραγωγή της Δυτικής

Η ΕΞΑΓΩΓΗ του πολύτιμου υγρού από τη θάλασσα, με «πετρελαιοησσία» — δηλαδή με μεταλλικές κατασκευές που στήνονται στη μέση του πελάγου — ανεβάζει πολύ το κόστος παραγωγής. Γι' αυτό, όταν τα κοιτάσματα δοθούν κοντά στην άκρη, το γεωτρήπανο, από την ξηρά, προχωρεί τη διάτρηση λοξά, ώσπου να συναντήσει τη φλέβα κάτω από τον θαλάσσιο βυθό

ΠΙΟ ΑΝΕΞΟΔΗ και αποτελεσματική — αλλά απειρώς πολυπλοκότερη — είναι η έρευνα του βυθού που γίνεται μ' ένα ευαίσθητο μηχανήμα το οποίο βυθίζεται στο νερό καταγράφει ενδείξεις για τη σύσταση των στρωμάτων του βυθού. Βάσει των ενδείξεων αυτών οι ειδικοί καταστρώνουν τα σχέδια των και αποφασίζουν να προχωρήσουν τελικά στη διάτρηση.

ΣΕΙΣΜΟΓΡΑΦΙΚΗ μέθοδος του βυθού για πετρέλαιο. Με δόμβες βυθού προκαλείται τεχνητός σεισμός. Οι αντιδράσεις μέσω των ηλεκτρονικών καλωδίων καταγράφονται στο σειсмоγράφο, τα διαγράμματα του οποίου δείχνουν τις πιθανότητες υπάρξεως πετρελαιοφόρων κοιτασμάτων.

Άκόρεστη πάντα ή δίψα της εποχής μας για τον μαύρο χρυσό

Ευρώπης δεν καλύπτει παρά τα 7% των αναγκών της. Το υπόλοιπο πετρέλαιο προέρχεται απ' τη Μέση Ανατολή, και εν μέρει από την Βενεζουέλα. Τα κοιτάσματα της Ευρώπης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 0,50% των παγκοσμίων κοιτασμάτων.

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΣΟΥΕΖ

Η Μέση Ανατολή έχει τα μεγαλύτερα κοιτάσματα του κόσμου (66%), αλλά η παραγωγή της ανέρχεται μόνο στα 21% της παγκοσμίου. Απ' αυτά τα 21%, η Δυτική Ευρώπη απορροφούσε τα 70% κ' η Β. Αμερική τα 7% (τα υπόλοιπα 23% πήγαιναν σε διάφορες χώρες). Η μεταφορά τους γινόταν απ' τη διώρυγα του Σουέζ ή με τους μεγάλους πετρελαιογώνους, που συνδέουν τη Μεσόγειο με την περιοχή του Περίστου Κόλπου. Στα 1955 μεταφέρθηκαν 40 — 50.000 000 τόνοι ακαθάρτου πετρελαίου με τους πετρελαιογώνους, αλλά η ροή πετρελαίου δια μέσου αυτών δεν μπορεί να αυξηθεί περισσότερο από 10 — 20%. Ο πετρελαιογός Ιράκ — Χαίφας δεν χρησιμοποιείται, γιατί οι Άραβες αρνούνται να στείλουν το πετρέλαιο τους μέσω Ισραήλ. Ο άλλος άγωγος, που βγάζει σε λιμάνια της Συρίας και του Λιβάνου, έγινε επανειλημμένως αντικείμενο σμποτάζ. Απ' τη διώρυγα του Σουέζ πέρασαν στα 1955 67.000.000 τόνοι πετρελαίου, απ' τους οποίους τα 58.000.000 προωριζόταν για τη Δυτική Ευρώπη. Το πετρέλαιο αντιπροσωπεύει τα 77% των φορτίων που περνούν απ' το Σουέζ.

Συνολικά, 110.000.000 τόνοι πετρελαίου, απ' τους οποίους οι 100 τόννοι της Δυτικής Ευρώπης, πέρασαν στα 1955 απ' τη Μεσόγειο, με κατεύθυνση απ' τα ανατολικά προς τα δυτικά.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

Οι βασιλείς των πετρελαιοφόρων κάνουν τώρα, όπως είπαμε, την μεγαλύτερη «μπίζνесс» της ζωής τους, γιατί η Ευρώπη διψάει για πετρέλαιο. Η παραγωγή της Δυτικής

Ευρώπης δεν καλύπτει παρά τα 7% των αναγκών της. Το υπόλοιπο πετρέλαιο προέρχεται απ' τη Μέση Ανατολή, και εν μέρει από την Βενεζουέλα. Τα κοιτάσματα της Ευρώπης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 0,50% των παγκοσμίων κοιτασμάτων.

2.730 ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΦΟΡΑ ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ!

Συνολικά, 44 κράτη παράγουν πετρέλαιο. Αλλά, αν εξαιρεθούν οι Ην. Πολιτείες, οι περισσότερες πηγές βρίσκονται μακριά απ' τα κέντρα καταναλώσεως. Γι' αυτό, εύθις μόλις η παγκόσμια καταναλώση άρχισε ν' ανεβαίνει σε μεγάλα ύψη, έτέθη το πρόβλημα της μεταφοράς. Οι πετρελαιογώνες, που μεταφέρουν το πετρέλαιο απ' τη Μεσόγειο και το Κίρκουκ στη Χαίφα, στην Τρίπολη και στο Μπάνιας, τους τρεις μεσογειακούς λιμένες, δοθήσαν στην ταχύτερη πρόωθηση του πετρελαίου προς τα κέντρα καταναλώσεως. Για τη διάβαση των θαλασσών δημιουργήθηκαν οι τεράστιοι στόλοι των πετρελαιοφόρων. Αλλά τα 2.730 πετρελαιοφόρα που υπάρχουν στον κόσμο, με συνολικό έκτοπισμα 41.000.000 τόννων, αποδείχθηκαν ανεπαρκή όταν η κρίση του πετρελαίου έκοψε τη συντομότερη οδό μεταφοράς του μαύρου χρυσού...

Το πετρέλαιο είναι η βασική ύλη για χιλιάδες είδη πράξης ανθρώπινης. Έκτος από τη βενζίνη, που αποτελεί τη σπουδαιότερη καύσιμη ύλη για όλες τις συγκοινωνίες, απ' το πετρέλαιο παράγεται η παρα-

φιν, η πίσσα, το σαπούνι, τα χρώματα, τα κερί κλπ. Ολόκληρη η σύγχρονη ζωή μας θα είχε τελείως διαφορετική όψη χωρίς το πετρέλαιο. Μερικοί χαρακτηριστικοί αριθμοί δείχνουν, καλύτερα από κάθε τι άλλο, τη σημασία του πετρελαίου για τη σύγχρονη ζωή μας: Απ' τα 4.000.000 τόννων της παγκόσμιας παραγωγής του 1880, η παραγωγή αυτή φτάνει στα 20.000.000 τόννων στις αρχές του αιώνα, στα 50.000.000 στα 1913 και στα 763.000.000 στα 1955! Αρκεί να σημειωθεί ότι τα παράγωγα του πετρελαίου — στα οποία πρέπει να προστεθούν πολλές πρώτες πλαστικές ύλες, λιπάσματα, εκρηκτικές ύλες, τεχνητό ελαστικό, ναύλον, άρώματα, καλλυντικά, έντομοκτόνα κλπ. κλπ. — άρθιμούνται σε 80 χιλιάδες!

Ο Τζόν Ροκφέλλερ ήταν ο πρώτος που συνέδεσε τ' όνομά του, ως σύμβολο πλούτου, με το πετρέλαιο. Η «Στάνταρντ Όйл», που παράγει τη διύλιση το αμερικανικό πετρέλαιο, ήταν δημιουργημα του Ροκφέλλερ. Η δυάς Ρότσιλντ, αργότερα, ανέλαβε την εκμετάλλευση των πετρελαίων του Βακού. Οι Όλλανδοί ίδρυσαν τη «Ρόγιαλ Ντάτς» για να εκμεταλλευθούν τα κοιτάσματα της Σουμάτρας, της Ιάβας και της Βόρνεο. Άγγλοι, Γάλλοι και Γερμανοί κεφαλαιούχοι εγκαταστάθηκαν στη Ρουμανία και στη Γαλλία. Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ προκάλεσε την ίδρυση της «Αγγλοπερσικής Έταιρίας Πετρελαίων», που σε λίγες δεκαετίδες μεταμόρφωσε τις έρήμους της Αραβίας σε πηγές άποδο του πακτωλού. Τότε η «Ρόγιαλ Ντάτς» και η άγγλική «Σέλλ» συνεταιρίστηκαν και ξεκίνησαν για την κατάκτηση του Νέου Κόσμου, ενώ η Βενεζουέλα ανακάλυψε, στα 1927, πως είχε γίνει ο δεύτερος παραγωγός πετρελαίων του κόσμου...

Το έτος 1955 απέδειξε, πως όχι μόνο η διεθνής οικονομία, αλλά και η διεθνής πολιτική υπαγορεύεται, στην εποχή μας, απ' το πετρέλαιο. Η Άγγλία, η Γαλλία και το Ισραήλ δεν δίστασαν να εξαπολύσουν ολόκληρο πόλεμο εναντίον της Αιγύπτου, περριφρονώντας και την ρο-

σική ατομική δόμβα και τον ΟΗΕ και την αμερικανική φίλια, για να εξασφαλίσουν την ανεμπόδιση μεταφορά πετρελαίων απ' το Σουέζ. Η Ρωσία, πάλι, που είχε ριψοκιν-δύνει κι αυτή μεταπολεμικά ένα δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο για το πετρέλαιο, υποκινώντας έρυθρο πραξικόπημα στο Άζερμπαϊτζάν της Βόρειας Περσίας, έβαλε αργότερα το κόμμα Τουντέν να υποστηρίξει τον Μωσαντέκ για την εκδίωξη της Αγγλίας από το Άμπταντ, το μεγαλύτερο διυλιστήριο του κόσμου, και προμήθεψε τώρα όπλα στην Αίγυπτο, στη Συρία και σε άλλες αραβικές χώρες για να εισδύσει στη Μέση Ανατολή, να μεταστρέψει τους Άραβες εναντίον της Δύσεως και να διαλύσει το Σύμφωνο της Βαγδάτης, που αποτελεί σημαντικό έμποδο στο δρόμο της προς το Νότο. Όλες οι χώρες του κόσμου κινητοποιήθηκαν για την αποκατάσταση της ειρήνης στη Μέση Ανατολή, για την απόφραξη της διώρυγας του Σουέζ και για την ίδρυση μιας κοινοπραξίας, που θα καθόριζε την παγκόσμια κατανομή του πολύτιμου υγρού...

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Το γεγονός ότι όλα αυτά συμβαίνουν στο κατώφλι της ατομικής εποχής, δεν είναι τυχαίο. Η ανθρώπινη δραστηριότητα στα πρόθυρα της χρησιμοποίησης της ατομικής ενέργειας στη βιομηχανία, κι όπως είναι φυσικό, η ανακάλυψη αυτή υπαγορεύθηκε από μια ανάγκη: Την αύξηση της καταναλώσεως πετρελαίου, και την έλλειψη αρκετών κοιτασμάτων τόσο αυτού όσο και των άλλων καυσίμων (κάρβουνου κλπ.). Ώσπου να τεθεί όμως σε εφαρμογή η χρησιμοποίηση της ατομικής ενέργειας για βιομηχανικούς σκοπούς, θα περάσουν ακόμη χρόνια. Και στο άμεταξύ, η κρίση του πετρελαίου θα γίνεται όξυνση, η ευχήθαμε να βοηθήσει η κρίση αυτή στην ταχύτερη δυνατή αξιοποίηση της ατομικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς, αντί να προκαλέσει κανέναν ατομικό πόλεμο!

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΑΟΥΝΤ. Έκτοπισμα πετρελαίου στη χώρα του. Σήμερα εισπράττει δικαιώσια έβδομηντά εκατ. δολάρια ετησίως.

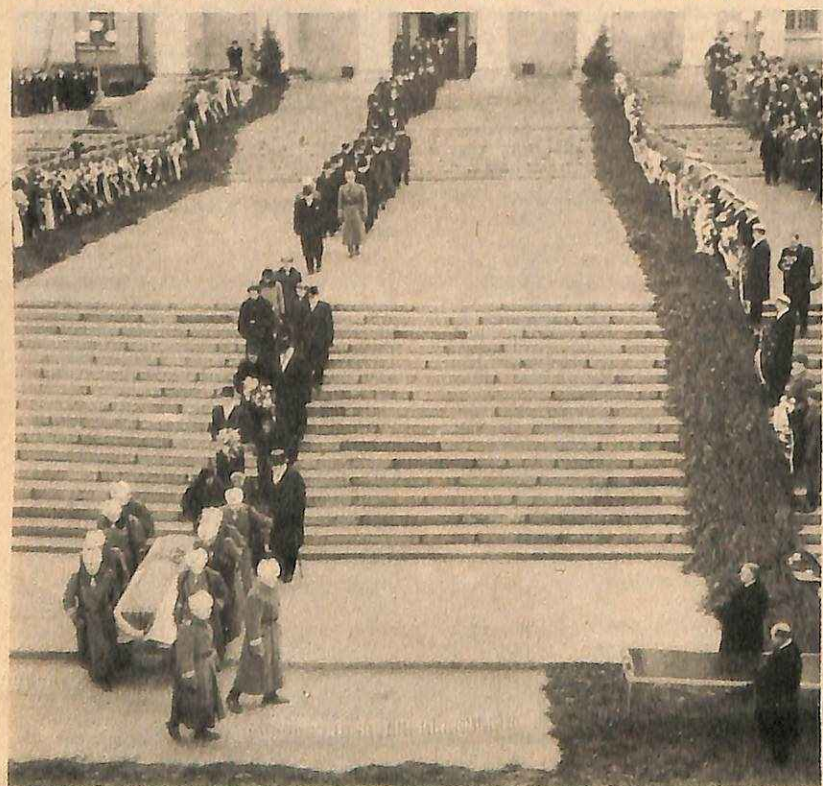

ΠΑΣΑΣ ΤΟΥ ΚΟΥΒΑΪΤ. Ο «μαύρος χρυσός» εκρέει από τη μικροσκοπική επικράτεια του και ο «κίτρινος χρυσός» εισρέει άφθονος στο ταμείο του.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΜΠΑΛΛΟΝΙΑ σκορπίστηκαν στο "Άλμπερτ Χάλλ", του Λονδίνου, κατά την έτησια εορτή των καλλιτεχνών. Στη γιορτή αυτή πήραν μέρος ήθοιοι του θεάτρου και του κινηματογράφου, άνθρωποι των γραμμάτων, ζωγράφοι, μουσικοί καί, γενικά, παντός είδους καλλιτέχνες. (Keystone)

(Φινλανδικόν πρακτορείον)
Η ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ εκήδευσε με μεγαλοπρέπεια ένα από τα εκλεκτότερα τέκνα της τόν πρώην πρόεδρό της Κούστι Παασακί. Η κηδεία έγινε από τόν μητροπολιτικό ναό του "Ελσίνκι. Πρώτη ακολουθεί τó φέρετρο ή σύζυγος του εκλειπόντος. Ο Παασακί, ό εξάιρετος πολιτικός, διετέλεσε περισσότερο από δέκα χρόνια πρόεδρος της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Επιστροφή εις την ιδεολογικήν ορθοδοξίαν

• Οί επίγονοι του Στάλιν ορθώς κατενόησαν ότι δέν ήτο δυνατή ή συνύπαρξις εάν δέν συνωδεύετο υπό κατευνασμού, τόνον εις τās διεθνείς σχέσεις, δσον και εις τó εσωτερικόν του «σοσιαλιστικού στρατοπέδου». Παρ' όλον ότι ή πολιτική και ιδεολογική χαλάρωσις έφηρμόσθη διά μετρημένων δόσεων και ή «κυκλοφορία προσώπων και ιδεών» έτέθη υπό έλεγχον και έπετράπη εις περιωρισμένην κλίμακα, είναι σήμερον άναμφισβήτητον ότι τά άποτέλεσματα υπήρξαν λίαν έπικίνδυνα όχι τόσο διά την ύλικήν ισχύν, δσον διά την ιδεολογικήν στερεότητα του σοβιετικού και τών λαϊκών καθεστώτων. Τά γεγονότα της Πολωνίας, ή εξέγερσις τών Ούγγρων, αί ιδεολογικοί άταξίαι τών φοιτητών της Ανατολικής Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας, Ρουμανίας, αί άνησυχία τών Ρώσων φοιτητών, αί κριτικά παρεκκλίσεις τών Ρώσων διανοουμένων κατέδειξαν τά ιδεολογικά θεμέλια της κομμουνιστικής κοινωνίας ως έπισφαλή και διαθρόσιμα. Η ρωσική έρμηνεία και έφαρμογή του μαρξισμού άπεδείχθη ελάχιστα άνθεκτική εις την πρώτην έλευθέραν άντίκρουσιν, ένδ, έξ άλλου, κατεφάνη ότι ό σταλινισμός είναι τó ιστορικόν του σύστημα και όχι περίπτωση προσωπικής παρεκκλίσεως και καταχρήσεως της εξουσίας. Εις την τραγικήν αυτήν αποκάλυψιν, ή όποια φαίνεται να εξέπληξε και αυτούς τούτους τούς Σοβιετικούς ήγέτας, ή αντίδρασις υπήρξε γνησίως σταλινική: Κεραυνοδόλως έγένετο στροφή 180 μοιρών, έγκατελείφθη άσυζητητή και άνευ προσχημάτων ή πρόσ τόν Τίτο παραχώρησις «τών πολλών δρόμων προς τόν σοσιαλισμόν» και ή πρόσ τούς δυτικούς κομμουνιστάς «της κοινοβουλευτικής καταλήψεως της εξουσίας», επιτάσσεται ή επιστροφή εις την ιδεολογικήν άκαμψίαν και την λενινιστικήν ορθοδοξίαν, άναστυλιθάνεται ή θεωρία της «δικτατορίας του προλεταριάτου». Αισθανόμενοι δέ μειωμένοι τó κύρος των διά την καταδίκη τών Τίτο και Γκομούλκα, ίκετεύουν τούς Κινέζους και έπιστρατεύουν αυτοπροσώπως τόν Μάο Τσέ Τούγκ και τó Πολιτικόν Γραφείον του Κ.Κ.Κ. διά την συγγραφήν και παρουσίασιν «κλασικών θέσεων» διά τās μεθόδους καταλήψεως της εξουσίας υπό τó προλεταριάτου. Έπι πλέον καλούν τόν Τσοϋ "Έν Λάι έν Μόσχα και εκμαιεύουν πανηγυρικήν δήλωσιν του ότι ή σοβιετική πείρα διά την έφαρμογήν του κομμουνισμού είναι αποφασιστικής και θεμελιώδους σημασίας δι' όλα τά γεωγραφικά πλάτη και μήκη και ότι έν πάση περιπτώσει ή Σοβιετική Ένωσις είναι πάντοτε και πρέπει να είναι επί κεφαλής τών χωρών του σοσιαλισμού. Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι θά εκδηλωθούν συνέπειαι επί τών διακομμουνιστικών σχέσεων από την έπανεφαρμογήν της ιδεολογικής ορθοδοξίας, είναι όμως εξαιρετικώς δυσχερής ή πρόβλεψις τών εξελίξεων χωρίς την άσφαλή γνώσιν των κοινωνικών ζυώσεων, τών εθνικών αντιθέσεων και της έσωτερικής νομοτελείας του σοβιετικού χώρου.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

• Η τύχη του σέρ "Άντονυ "Ην-τεν είχε κριθί την έπαύριον της λήξεως της γελοίας εκστρατείας κατά της Αιγύπτου. Η όξεια αντίθεσις του Έργατικού Κόμματος κατά της πολιτικής του, ή έξευτελιζούσα άρνησις του προέδρου τών "Ην. Πολιτειών "Αϊζενχάουερ να τόν δεχθί, τó πλήγμα του ρωσικού τηλεσιγράφου, έσφράγισαν την πολιτικήν μοίραν του "Άγγλου πρωθυπουργού, τόν όποιον έπαισε ν' άνέχεται και αυτό τοϋτο τó κόμμα του. Μετά από κλασικάς προπαγανδευστικές φάσεις άληθών και διπλωματικών άσθενειών, διά να διασωθούν τά διαφανέστερα προσηήματα, έτερματίσθη, κατά

τρόπον άπροβλέπτως άδοξον, ή σταδιοδρομία ένός πολιτικού, ό όποιος άνεδείχθη, υπό τόν Τσώρτσιλ, λαμπρός δεύτερος, άλλ' άπεδείχθη παταγώδως άνάξιος πρώτος. Μαζί με τά ρομαντικά όνειρα της δεύτερας έλισσβετιανής έποχής, καταποντίζεται υπό τά κύματα της ιστορίας, τά όποια όί πείσμονες συμπατριώται του έπιμένουν άκόμη να κυβερνοϋν, έστω και... άδικώς! Άπό έλληνικής ιστορικής σκοπιάς, τó όνομά του θά παραμείνη θλιβερώς συνδεδεμένον με άπαγοχονισμούς ήρωϊκών έφθήων και την πλέον μαρτυρικήν περίοδον της Κύπρου. Η βασιλίσσα άνέμασε διάδοχόν του τόν κ. Μάκ Μίλλαν, ύπουργόν Θησαυροφυλακίου.

ΓΑΛΛΙΑ:

• Με Ιστορικήν μωυπίαν συνεχίζεται από διετίας διά πυρός και διά σιδήρου ή προσπάθεια «ειρηνεύσεως» της Άλγερίας. Με σοσιαλιστικόν πείσμα νεοφωτίστου εθνικόφρονος, ό κ.κ. Γκϋ Μολλέ και Λακόστ, έν άδυναμία να έξοντώσουν τούς «άθλιους φελλάγκας», άφού έπεχείρησαν μίαν 'κωμικήν έπανάληψιν ναπολεοντείου κατακτήσεως της Αιγύπτου και διέπραξαν την έπονείδειστον άεροπορικήν σύλληψιν τών πέντε Άλγερινών ήγετών, άπειλούν τώρα με άποχώρησιν από τόν ΟΗΕ, εάν ή έπικειμένη συζήτησις του Άλγερινού εις την Γενικήν Συνέλευσιν τολμήσιν να έξετάσθ τó θέμα εις την ούσίαν του. Πρός δυστυχίαν της Γαλλίας, ή κυβέρνησις Μολλέ παραμένει άκλόνητος εις την θέσιν της, ύποστηριζόμενη υπό της δεξιώς, ή όποία λίαν εύφυώς, έπιδεδίωκε και άνεξέδωκε έφαρμόζει την πολιτικήν της διά τών σοσιαλιστών. Έν τώ μεταξύ, μαζί με την κατάπτωσιν του γαλλικού γοήτρου, συντελούνται βαθείαι κοινωνικά ζυμώσεις, αί όποιας δύνανται ν' άπειλήσουν τó δημοκρατικόν καθεστώς. Μικρά χαρακτηριστική ένδειξις: Η σύλληψις του στρατηγού Ζάκ Φώρ, του στρατού Άλγερίας, ό όποιος κατηγορείται διά προπαγανδευστικόν στρατιωτικόν προσηήματος.

ΥΕΜΕΝΗ:

• Τό μικρόν θεοκρατικόν βασίλειον τής Έρυθράς Θαλάσσης, εις την έαχατιάν της άραβικής χερσονήσου, εύρίσκεται εις έμπόλεμον κατάστασιν με την Μεγάλην Βρεταννίαν. Οί Βρετανοί ίσχυρίζονται ότι όί έν έξεγέρσει ύπήκοοι του προτεκτοράτου του "Άντεν ύποβάλλονται υπό τών άρχών του γεινιζόντος κρατιδίου. Φαίνεται μάλλον ότι όί άντάρται ένισχύονται από την άμερικανικήν έταιρίαν πετρελαίων ΑΡΑΜΚΟ, ή όποία έχει συμφέροντα εις την Ύεμένην και έπιιδιώκει... συμμαχικώτατα την εκδίωξιν τών Άγγλων διά λόγους... πετρελαίων. Παρά την θεαματικήν ύποδοχην πού έπεφύλαξαν όί Ρώσοι, εις την Μόσχαν, εις τόν διάδοχον της Ύεμένης Έμίρην Έλ Μπάντρ, ή ύπαρξις σοβιετικής έπιρροής είναι συζητήσιμος. Ο "Ιμάμης της Ύεμένης Άχμέτ, άμέσως μετά τούς πρώτους άεροπορικούς βομβαρδισμούς και την εισβολήν τών βρεταννικών άρμάτων, άπηθύθεν εκκλησιν προς τόν ΟΗΕ και εκάλεσε ξένους «έθελοντάς» προς υπεράσπισιν της άνεξαρτησίας της χώρας του.

ΑΥΣΤΡΙΑ:

• Ο θάνατος του προέδρου της δημοκρατίας Θεοδώρου Κάϊρνερ έβύθισεν εις θαρύν πένθος τόν αυστριακόν λαόν, ό όποιος τόν έθεώρει ως τó ζών σύμβολον της πατρίδος. Ο μακρός δημόσιος θίος του συνδέεται με όλας τās δραματικάς έναλλαγάς της αυστριακής ιστορίας, από της αυτοκρατορίας μέχρι της σημερινής δευτέρας δημοκρατίας. Ως αυτοκρατορικός στρατηγός, σοσιαλιστής πολιτικός, δημοκράτης πρόεδρος, ύπηρέτησε πάντοτε πιστώς την χώραν του και υπήρξε πρότυπον άρετης, λιτότητος και ταπεινοφροσύνης. Συμφώνως προς τó Σύνταγμα, ό πρωθυπουργός κ. Ιούλιος Ράαμπ άνέλσθε προσωρινώς τά καθήκοντα του προέδρου, μέχρις εκλογής του νέου άρχηγού του κράτους.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ:

• Με θεαματικόν άποκλεισμόν της Γιουγκοσλαβίας, διακριτικόν της Πολωνίας και περιφρονητικόν της Άλβανίας, συνήλθεν εις Βουδαπέστην σύσκεψις κομμουνιστών ήγετών της Ούγγαρίας, Τσεχοσλοβακίας, Ρουμανίας και Βουλγαρίας, υπό την προεδρίαν τών κ.κ. Κροστσεφ και Μαλένκωφ και συνεζήτησεν επί κομματικών, πολιτικών, οικονομικών και διεθνών προβλημάτων. Τό έκδοθεν έπίσημον άνακοινωθέν, άφού έξέφρασε την ίκανοποίησιν διά την καταστολήν της «φασιστικής έπαναστάσεως» υπό του ρωσικού στρατού, την «άλληλεγγύην» τών συσχεφθέντων προς την κυβέρνησιν Καντάρ, διεπίστωσε «προόδους της σοσιαλιστικής οικονομίας», κατεδίκασε τούς «ιμπεριαλιστικούς σκοπούς» τών Η.Π.Α., διεδύλωσε την πεποίθησιν διά την «άδελφικήν συνεργασίαν τών κρατών του σοσιαλιστικού στρατοπέδου» θάσει τών άρχών του «άμοιβαίου σεβασμού» και διεκήρυξε την «προσήλωσιν τών εις την ύπόθεσιν της ειρήνης».

Έν συνεχεία εκλήθη εις Μόσχαν ό πρωθυπουργός Καντάρ, ό όποιος συνήντησεν εις την σοβιετικήν πρωτεύουσιν και τόν κ. Τσοϋ Έν Λάι.

Έν τώ μεταξύ ή άποκατασταθείσα τάξις διεσάλευθη και πάλιν δταν χιλιάδες εργατών συνεκρότησαν διαδηλώσεις διά την αύξησιν τών ήμερομισθίων των. Η πολιτική άστυνομία και ρωσικά άρματα έπέτυχον να διαλύσουν τά πλήθη, άφού έπεσαν πέντε νεκροί και έκατοντάδες τραυματίαι.

Ο Α-Ι-ΖΕΝΧΑΟΥΡ ΕΞΑΓΓΕΛΛΕΙ τó «δόγμα» του. Ζήτησε από τó Κογκρέσσο να του έπιτρέψη να χρησιμοποιήση άμερικανικές δυνάμεις στη Μέση Ανατολή, σε περίπτωση επίθεσεως εναντίον οίονδήποτε κράτους της περιοχής. Ο πρόεδρος τή στιγμή πού ζητάει την έξουσιοδότηση. (United Press)

Ο ΤΣΟΥ ΕΝ ΛΑ-Ι ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ. Ο πρωθυπουργός της Έρυθρας Κίνας, Τσοϋ Έν Λάι, έπισκέφθηκε τελευταία τή Σοβιετική Ένωση. Στη φωτογραφία, ό Τσοϋ Έν Λάι, κατά την άφιξή του στη Μόσχα, χαιρετίζει τά πλήθη. Πλάι του, ό Ρώσος πρωθυπουργός στρατάρχης Μπουλγκάνιν. (Intercontinentale)

ΠΟΛΛΟΙ ΝΕΟΙ πού προσπάθησαν να φύγουν από την Βουδαπέστη, συνελήφθησαν στα σύνορα και μεταφέρθηκαν πίσω, από την άστυνομία, για άνακριση. Στη φωτογραφία μας, ή κ. Άντονυ Άλμπαν, άξιωματικός της ούγγρικής άστυνομίας, άνακρίνει έναν από τούς νέους αυτούς. (Intercontinentale)

ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΠΕΡΙΜΕΝΕ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Ή τραγωδία τών δύο άλπινιστών που έκαμε τήν Γαλλία νά κρατήσει τήν άναπνοή της

Ο «ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ» ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ ΝΑ ΔΙΑΣΩΣΗ ΜΟΝΑΧΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΣΜΗΝΑΓΟΥ ΣΑΝΤΙΝΙ

Επὶ 13 ἡμέρες, ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα ὡς τὶς 6 Ἰανουαρίου, ὅποτε τέλειωσε ἡ τραγωδία μὲ τὴν ἐπέλευση τοῦ μοιραίου, δύο νεαροὶ ἄλπινιστὲς ἔμειναν φυλακισμένοι, παλεύοντας ὥρα μὲ τὴν ὥρα μὲ τὸ θάνατο, σὲ μιά ἀπόκρημνη πλαγιά τοῦ Λευκοῦ Ὄρους, στὶς Γαλλικὲς Ἀλπεις. Ὅταν στὶς 27 Δεκεμβρίου δόθηκε τὸ σήμα συναγερμοῦ, ὅτι εἶχαν ἐξαφανισθῇ ὁ Ζάν Βινσενσόν καὶ ὁ Φρανσουά Ἐνρύ, ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα ὠργανώθηκαν συνεργεῖα γιὰ τὴ διάσωσή τους. Ἀμέσως μόλις ἐπεσημάνθησαν ἀπὸ τὰ ἐλικόπτερα, ἄρχισαν οἱ ρίψεις τροφίμων καὶ ρούχων, καὶ ξεκίνησαν οἱ εἰδικευμένοι «σωτῆρες» γιὰ νὰ τοὺς ἀποσπᾶσαν ἀπὸ τὴ ζηλότυπη παγερὴ ἀγκαλιά τῆς χιονοσκεπαστῆς κορυφῆς. Ἀλλὰ ὅμως ἔγραφε ἡ μοῖρα τῶν δύο ἄτυχων νέων.

Τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς, ἔνα ἀπὸ τὰ ἐλικόπτερα πού τοὺς εἶχε πλησιάσει, συνεντρίθη σὲ μιά προεξοχή, κοντὰ στὴ θέση πού εἶχαν ἀποκλεισθῇ. Ἀπὸ τοὺς τέσσερις ἐπιβάτες του, τραυματίσθηκε σοβαρὰ ὁ ὑποσχημαγὸς Μπλάνκ, γιὰ τὸν ὁποῖο, καὶ

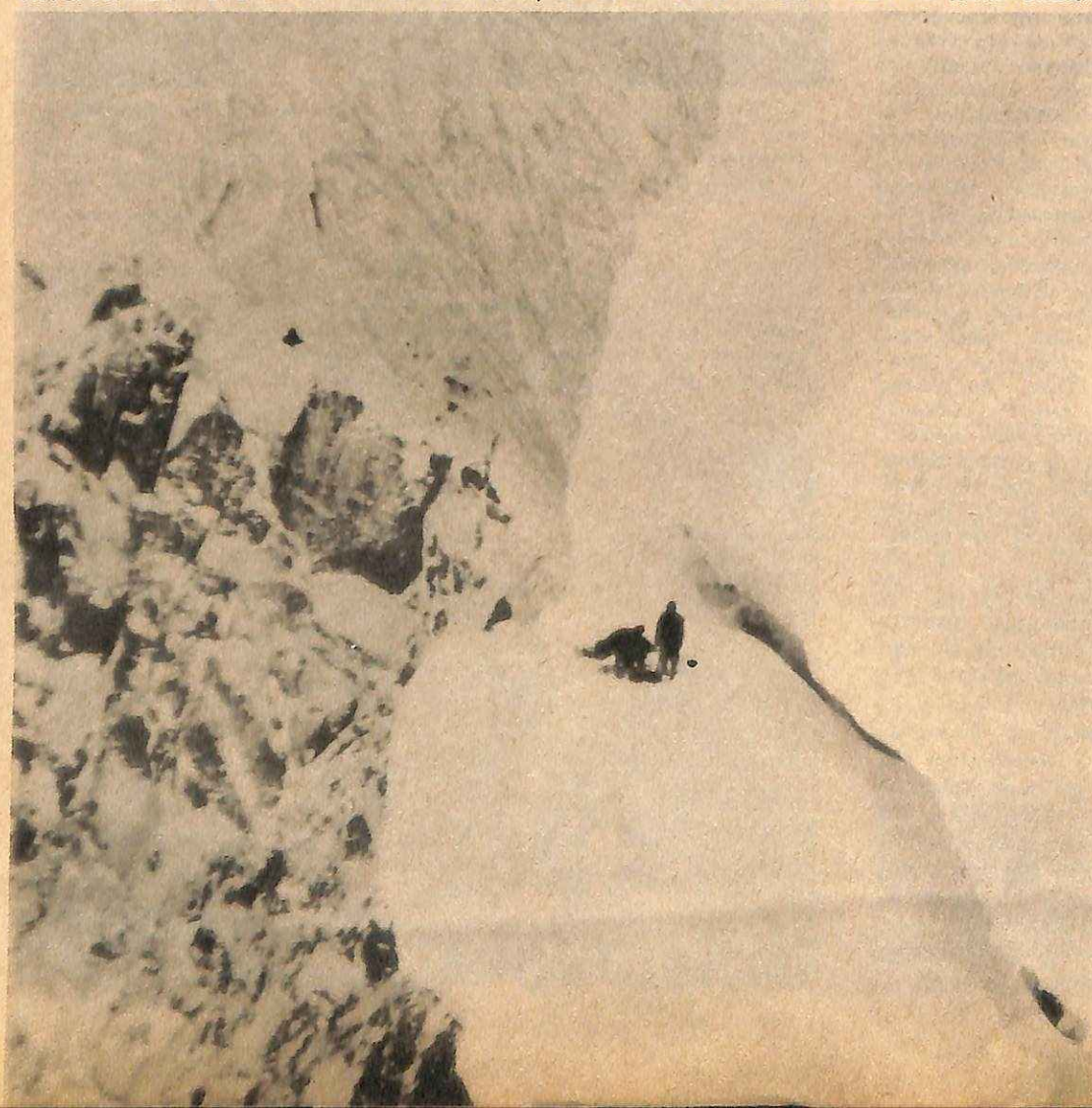
ἂν τελικὰ διαφύγῃ τὸ θάνατο, ἐκφράζονται φόβοι ὅτι ἔχει ὑποστῇ μεγάλου θαθμοῦ ἀναπηρία. Ὁ σμηναγὸς Σαντίν ἐπέσε θανατὸς ἀρρωστος μετὰ τὴ διάσωσή του —γιατὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι ἡ εἰρωνεία τῆς τύχης. Τὰ τέσσερα νέα θύματα συνήντησαν τοὺς δύο δυστυχεῖς νέους, ἔβγαλαν μάλιστα καὶ φωτογραφίες καὶ περίμεναν ὅλοι μαζί αὐτὴ τὴ φορὰ τῆς σωτηρίας ἐξ οὐρανῶν, ἡ ὁποία ἦλθε ὑπὸ τὴν μορφήν ἑνὸς δευτέρου ἐλικοπτέρου. Δεύτερη τετράδα «σωτῆρων» προσγειώθηκε στὸ μοιραῖο «πλατώ», καὶ ἔσωσε τοὺς πρώτους «σωτῆρες», ἀφήνοντας τὸν Βινσενσόν καὶ τὸν Ἐνρύ νὰ περιμένουν τὴν ἐπάνοδό τους, μέσα στὰ συντρίμια τοῦ πρώτου ἐλικοπτέρου. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἐπάνοδος δὲν ἔγινε ποτέ. Ἡ κακοκαιρία πού ξέσπασε σὲ λίγο ἦταν χωρὶς προηγούμενο. Κύλησαν ἀκόμη μερικὰ εἰκοσιτετράωρα, πού ἡ ἀγωνία τῶν δύο μελλοθανάτων εἶχε μεταδοθῇ σ' ὁλόκληρὴ τὴ Γαλλία, κ' ἔπειτα, ὁ ἀνεμος, ἡ παγωνιά καὶ τὸ χιόνι, συμπλήρωσαν τὸ ἔργο τους. Οἱ δύο ἄτυχοι νέοι ἔμειναν γιὰ πάντα θαμμένοι κάτω ἀπὸ τὸν αἰώνιο ἄσπρο τάπητα.

Ἡ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ζητεῖ εὐθύνες γιὰ τὸν χαμὸ τῶν δύο νέων. Γιατί ἡ ὁμάς διασώσεως πού ἔπεσε κοντὰ τους ἔφυγε πρώτη ὅταν ἔφθασε τὸ δεύτερο ἐλικόπτερο; Ὁ Λιονέλ Τερραί, ὁ καλύτερος ἄλπινιστὴς τῆς Εὐρώπης, δήλωσε ὅτι ἦταν δυνατόν νὰ σωθοῦν. «Δὲν μοῦ ἐπιτρεπόταν νὰ διακινδυνέω καὶ ἄλλες ζωές», ἀπαντᾷ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ὁδηγῶν-ἄλπινιστῶν τῆς περιοχῆς ὅπου ἀπεκλείσθησαν οἱ δύο νέοι

Φωτ. Intercontinentale

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥΣ ΠΗΡΑΝ ΤΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΩΣΟΥΝ ΔΕΝ ΤΟ ΚΑΤΩΡΘΩΣΑΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΑΛΠΙΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ «ΣΩΤΗΡΕΣ» ΤΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΥ

Ἡ ΔΕΥΤΕΡΗ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ «ΕΠ' ὌΜΟΥ» ΚΑΙ ΜΕ ΣΧΟΙΝΙΑ, ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ ΜΠΛΑΝΚ ΣΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΟΥ ΒΑΛΛΟ

Ο ΑΜΙΛΗΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

Κατάγεται από τη Βρετάννη, ταξίδεψε στις Ίνδιες και κατέλυσε σ' ένα ξενοδοχείο του Παλ. Φαλήρου όπου δέχεται τους «άνι άτους» προσφέροντας τις μάλλον ακίνδυνες συνταγές του ζωγραφιστές

Ο ΛΕ ΓΚΑΡΡΕΚ ΥΠΝΩΤΙΖΕΙ ΕΝΑΝ ΑΣΘΕΝΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ

Συνήθισαμε να βλέπουμε την Άνατολή σαν το αποκλειστικό λίκνο των προφητών, των φακίρηδων, των θεραπευτών και των μεσσιών. Άλλα ό Άντρέ Λέ Γκαρρέκ, κατά παράδοση παρέκκλιση από τον κανόνα, έχει γεννηθεί στη Βρετάννη. Τώρα, μόλις οτά τριάντα του χρόνια, αρχίζει την δύσκολη σταδιοδρομία του θεραπευτή, αφού πρώτα ταξίδεψε στις Ίνδιες, την πατρίδα του Γιόγκι. Έπιστρέφοντας από τη χώρα του μυστηρίου, μέσω του Ιράν και της Τουρκίας, σταμάτησε στην Αθήνα.

Κατέλυσε στο ξενοδοχείο «Φρύνη» στο Παλαιό Φάληρο, όπου δεχόταν τους ασθενείς στο δωμάτιό του 8—10 π.μ. και 6—8 μ.μ.

Ο Λέ Γκαρρέκ μου άπεκάλυψε ότι τα τρία τελευταία χρόνια έφάρμοζε ένα απλουστευμένο και υγιεινότερο τρόπο ζωής. Βαθμιαία καθήργνησε από το διαιτολόγιό του το κρέας, τα ψάρια, το γάλα και τα προϊόντα του, και τις κονσέρβες. Έκοψε το κάπνισμα, το κρασί, τα οινόπνευματώδη ποτά, τον καφέ, το τσάι...

«Έτσι, σαν έφθασα στις Ίνδιες πριν από μερικούς μήνες, ήμουν κιόλας εξοικειωμένος με πολλούς από τους κανόνες ζωής που ακολουθούν οι Γιόγκι», είπε ο Λέ Γκαρρέκ ή μάλλον έγραψε, γιατί, ενώ έγω του υπέβαλλα τις ερωτήσεις μου προφορικά, εκείνος σημείωνε τις απαντήσεις του σ' ένα μικρό μπλοκάκι και φθάνοντας στο τέλος της σελίδας έκοβε το φύλλο και μου το έδινε με μια ευγενική μικρή υπόκλιση.

Εκείνο που τον ώδγησε στις Ίνδιες, ήταν ή έπιθυμία του να συναντήσει Γιόγκι στο φυσικό περιβάλλον τους. Έμεινε περίπου τρεις μήνες και γνώρισε τον φημισμένο Γιόγκι Σουάμι Σιβανάντα, για τον οποίο γράφει τακτικά ή έπιθεώρηση της Γενεύης SYNTHÈSE UNIVERSELLE.

«Κατά τη γνώμη μου, οι άρρώστιες υπάρχουν μόνο έπειδή τρώμε άκατάλληλα είδη τροφής, αναπνέουμε τον μολυσμένο άέρα των μεγαλοπόλεων και δέν άφήνουμε τον ήλιο να φθάνη ως το δέρμα μας», δήλωσε ο Λέ Γκαρρέκ. «Γι' αυτό συνιστώ πάντοτε στους άσθενείς τα φυσικά πλεονεκτήματα της φρουτοφαγίας, της ήλιοθεραπείας και της βαθείας έιςπνοής. Όλοκληρώνω τη θεραπεία με μια έπιθεση των χειρών».

Όσο για την όκληρή συνήθεια να μιλά, ο Λέ Γκαρρέκ με πληροφόρησε ότι την έγκατέλειψε ποδέντε μηνών. Άπό καιρό έπιθυμούσε να το κάνει, άπό τότε που άκουσε πριν άπό τέσσερα χρόνια ένα Μαροκινό φίλο του να παρατηρή. «Ό λόγος μάς υποδιδάξει». Μόνον στίς Ίνδιες όμως συνήνητησε την πρόσφορη ατμόσφαιρα για να το έπιχειρήση. Η σιωπή έχει γίνει πιά δευτέρα του φύση, βρίσκει ότι του χαρίζει γαλήνη. Κ' έτσι δέν άποκλείει την δυνατότητα να έγκαταλείψη και το γράψιμο πολύ σύντομα.

Στον τοίχο του δωματίου του στο ξενοδοχείο ύπήρχαν δύο μεγάλα σχέδια με παστέλ της Αυτόκράτειρας Σοράγια και του Σάχου της Περσίας. Τόν ρώτησα άν τά είχε ζωγραφίσει ο ίδιος και μου άπάντησε καταφατικά.

«Σχεδιάζω άπό δεκάξη χρονών» μου έξήγησε. «Άυτά τά σχεδίασα όταν ήμουν στην Περσία. Την ήμέρα που έπρόκειτο να τά χαρίσω στον Σάχη και στην Αυτόκράτειρα, ο ύπουργός Ύγιεινής με διέταξε να έγκαταλείψω τη χώρα άμέσως. Έίχε ένοχληθή άπό μία είδηση που δημοσιεύτηκε σέ μία έφημερίδα της Τεχεράνης, ότι είχα άνακαλύψει μία νέα μορφή παιδικής παραλύσεως».

Ήμουν έτοιμος να άποχαιρητήσω τον θεραπευτή όταν μπήκε στο δωμάτιό του μία γυναίκα συνοδευόμενη άπό το τετράχρονο άγοράκι της.

Τού είπε ότι είχε ταξιδέψει άπό την Κόρινθο για να συναντήσει τον Γάλλο που έγραφαν οι έφημερίδες. Τό άγοράκι της είχε άγκύλωση στά τρία δάκτυλα και των δύο χειρών. Την είχε εκ γενετής. Έίχε δοκιμάσει τά πάντα, τους καλύτερους γιατρούς της Άθήνας, άλλα όλα μάταια. Έρχόταν τώρα στον Γάλλο, σαν τελευταία καταφυγή. Μπορούσε να της κάνει τίποτε;

Ο Λέ Γκαρρέκ μπορούσε και έκανε. Άρχισε να γεμίζει σελίδα μετά τη σελίδα με το κομψό του γράψιμο και να ζωγραφίζει μερικά σκίτσα με χρωματιστά μολύδια. Τά σκίτσα παρίσταναν τά μενού που θα έπρεπε να παίρνει το άγοράκι πρωί, μεσημέρι και βράδυ. Λαχανικά μαγειρεμένα με λάδι, μαύρο ψωμί, πολύ λεμόνι και χυμός ποτοκαλιού. Άυτά ήσαν όλα και θα έπρεπε τη δίαιτα αυτή να την έφαρμόζει σ' όλη του τη ζωή.

Όσο για την θεραπεία που συνέβούλεσε, συνίστατο στά έξης:

α) Να νύση το παιδί με άπλόχωρα ρούχα και να του έπιτραπή να κινείται άπολύτως έλεύθερο.

β) Να του προμηθεύσει πηλό και να του έπιτρέψει να φτιάχνει μικρά αγγαματάκια. Να βάλει και άλλα συνομήλικα παιδιά να κάνουν το ίδιο κοντά του. Να οργανώνουν εκθέσεις με τά έργα των παιδιών και να βραβεύουν τά καλύτερα άπ' αυτά.

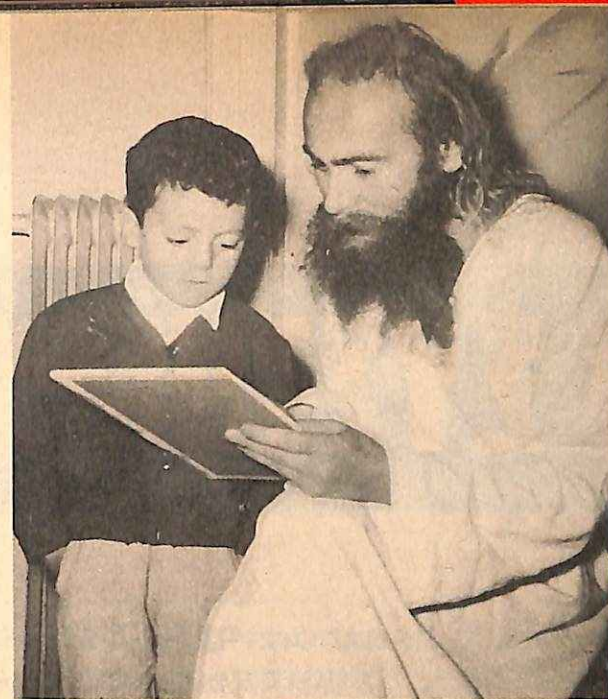
γ) Να κάνει μασάζ στά χέρια του παιδιού κάθε βράδυ με άπόσταγμα άρωματικών φυτών, που της τά ζυνόμασε.

δ) Να συνεχίσει την θεραπεία αυτή όσπου το παιδί να κινήσει όλα τά δάκτυλά του.

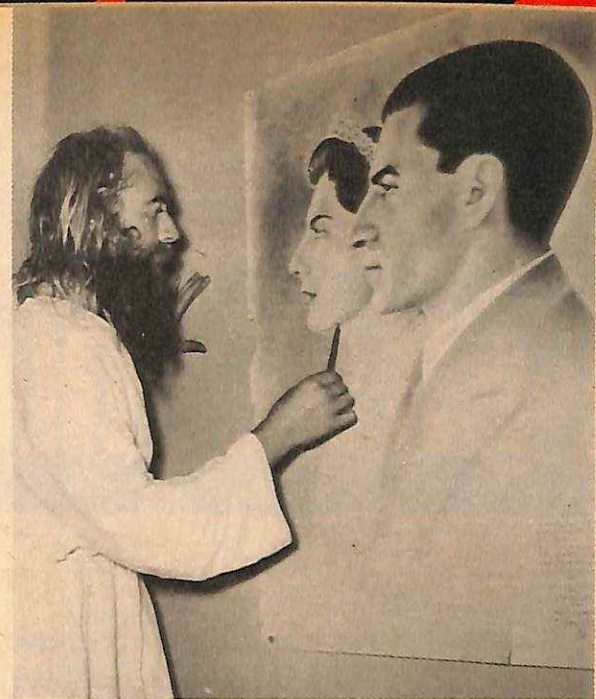
Άφού της έγραψε με λεπτομέρειες τη συνταγή, ο Λέ Γκαρρέκ της έδειξε πώς να κάνει το μασάζ.

Η άπογοήτευση ήταν γραμμένη στο πρόσωπο της γυναίκας καθώς έβγαине άπό το δωμάτιο του θεραπευτή, με το άγοράκι της. Περίμενε κάποιο θαύμα και εκείνο που βρήκε ήταν μόνον μερικές συνετές συμβούλες.

ROVER

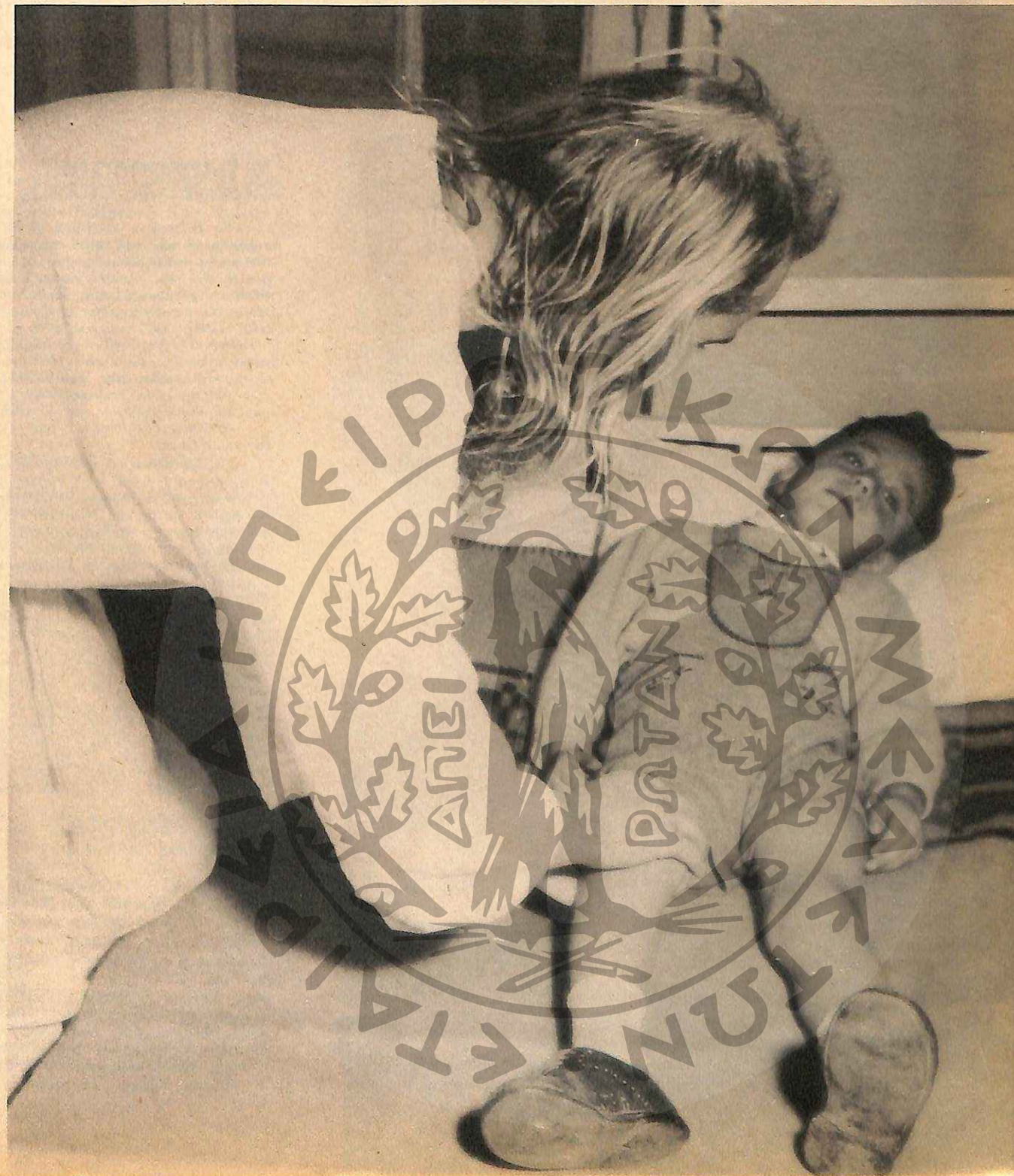

Ο ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ έχει άπαρνηθή τον προφορικό λόγο γι αυτό έπικοινωνεί με τους άσθενείς του μόνον γραπτώς.

ΔΕΝ ΑΠΑΡΝΗΘΗΚΕ, ώστόσο, άκόμη την άγάπη που είχε άπό τά έφηδικά του χρόνια να σχεδιάζει πορτραίτα

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ, Η «ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ» ΔΙΟΧΕΤΕΥΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΡΡΩΣΤΟΥ

ΤΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ;

Είς τὸ τεῦχος αὐτὸ ἀπαντοῦν οἱ κ.κ. Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ, ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Προοδευτικῆς Ἐνώσεως Κέντρου (Ε.Π.Ε.Κ.), Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ΣΤΕΦ. ΠΑΠΑΣ, πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Ἐνώσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ), Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ Κινήματος (Π.Ε.Α.Κ.), Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ, πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν.

Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ (Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Π.Ε.Κ.)

«Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, λέγει ὁ κ. Παπαπολίτης, εἶναι ἀναμφιδόλως συνάρτησις τῶν πολιτικῶν παραδόσεων, τοῦ χαρακτήρος τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς σταθερότητος μιᾶς χώρας. Ὅσον περισσότερον σταθερὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ καὶ κοινοβουλευτικὴ ζωὴ ἐνὸς τόπου, τόσο τὸ ἐκλογικὸν σύστημα εἶναι μονιμώτερον. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ὅμως δὲν εἶναι μόνον ἀποτέλεσμα τῆς σταθερότητος ἢ τῆς ἀσταθείας τῆς πολιτικῆς ζωῆς μιᾶς χώρας, ἀλλὰ συμβάλλει καὶ αὐτὸ εἰς τὴν δημιουργίαν σταθερότητος καὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς πολιτικῆς ἐξελιζέως. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ μονιμότης τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος δύναται νὰ καταστῇ παράγων ὁμαλοῦς καὶ ἀνόδου τῆς πολιτικῆς στάθμης. Ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ τῶν ἐκλογικῶν συστημάτων παραμορφώνει, ἐνίοτε, τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν μορφήν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων καὶ μεταβάλλει τὸ ἐκλογικὸν πεδίο ἀπὸ ἰδεολογικὸν καὶ προγραμματικόν, πού πρέπει νὰ εἶναι, εἰς στίβον προσωπικῶν ἀνταγωνισμῶν.

»Ἀναμφιδόλως ἡ ἀναλογικὴ εἶναι τὸ δικαιότερον ἐκλογικὸν σύστημα, διότι καὶ τὰς ροπὰς καὶ τὰς τάσεις τῶν ἐκλογέων ἀντικατοπτρίζει πληρέστερον καὶ τοὺς ἰδεολογικοὺς ἀγῶνας διευκολύνει. Προσδίδει τέλος ἡμερότητα εἰς τὴν ἐκλογικὴν διαμάχην. Θὰ ἦτο δυνατόν ὡς ἐκ τούτων νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ μόνιμος καθιέρωσις τῆς. Ἐν τούτοις διὰ τὴν καθιέρωσιν μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παροραθῶσιν αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι τῆς χώρας, τόσο αἱ ἐσωτερικαὶ ὅσον καὶ αἱ διεθνεῖς, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ πορεύεται ἡ χώρα.

»Ἡ γνησιὰ ἐκφρασις τῶν πολιτικῶν ρευμάτων τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξασφάλις σταθερῶν κυβερνήσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τῶσων ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ τόπου, εἶναι θεαίως ἐξ ἴσου σημαντικὰ θέματα. Ἡ ἀναλογικὴ ἐξασφαλίζει τὸ πρῶτον, διὰ τὸ πλειοψηφικὸν ὑποστηρίζεται ὅτι προσφέρει τὸ δεύτερον. Μολονότι δὲ θεωροῦμεν τὴν ἀναλογικὴν προσιδιάζουσαν εἰς τὰς ἐλληνικὰς πολιτικὰς συνθήκας, ἐν τούτοις ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γίνον αἱ ἐκλογαὶ καὶ αἱ συγκεκριμένα τότε συνθήκαι τῆς χώρας εἶναι παράγοντες δυνάμενοι νὰ ἀδηγήσουν εἰς ἐφαρμογὴν διαφόρου ἐκλογικοῦ συστήματος. Τὸ κριτήριον εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πρέπει νὰ εἶναι τὸ γενικώτερον ἐθνικὸν συμφέρον, δεδομένου ὅτι καὶ ἀπὸ μίαν ἀποσαφήνισιν τῶν πολιτικῶν ρευμάτων καὶ ἀπογραφῆν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἰσχυρὰν κυβερνήσιν ἔχει ἀνάγκη ἡ χώρα.

ΠΑΥΣ. ΚΑΤΣΩΤΑΣ (Δήμαρχος Ἀθηναίων)

«Ἀπαντῶ εἰς τὰ ἐρωτήματα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, εἶπεν ὁ κ. Κατσώτας, ἐκ μέρους τοῦ Προοδευτικοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ Κινήματος (Π.Ε.Α.Κ.), τοῦ ὁποῖου, ὡς γνωστὸν, ἔχω τὴν ἡγεσίαν.

»Εἶναι τόσο μεγάλα, ἀλλὰ καὶ ὑποκείμενα εἰς συνεχεῖς μεταβολάς, συνέχισεν ὁ κ. Κατσώτας, τὰ διεθνῆ καὶ ἐσωτερικὰ γεγονότα, πού ὀρθοῦνται πρὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα θὰ προεκάλεῖ σήμερον ἐμπλοκάς ἐπικινδύνους διὰ τοὺς Ἕλληνας.

»Μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα δύναται νὰ καθιερωθῇ εἰς ὁμαλοὺς καιροὺς, ἀλλὰ καὶ τότε εἶναι συζητήσιμον, ἂν πρέπει, διότι ἡ περιοχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ὅπου ζῶμεν, θὰ ἀσκήσῃ πολὺ νὰ ἡρεμήσῃ. Ἡμᾶς, πάντως, οὐδὲν ἐκλογικὸν σύστημα μᾶς φοβίζει.

»Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι σήμερον, μὲ τὴν γνωστὴν διεθνή καὶ ἐσωτερι-

ΤΑ ΤΡΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ:

1. Νομίζετε ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ θεσπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα;
2. Ποῖον πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην σας τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος;
3. Ἀνεξαρτήτως τῆς καθιερώσεως μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος, μὲ ποῖον σύστημα πιστεύετε ὅτι πρέπει νὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαί;

κὴν κατάστασιν, τὸ αἰσθητήριον τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ θὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν κυβερνήσιν ἀξίαν τῶν δυσκόλων στιγμῶν ἃς διέρχεται καὶ θὰ διέλθῃ τὸ ἔθνος καὶ θὰ θριαμβεύσῃ μὲ οἰονδήποτε ἐκλογικὸν σύστημα. Πρὸς ἀναμέτρυσιν δὲ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων προτιμῶμεν τὸ πλειοψηφικόν.

»Ἐνα ὅμως ἀπὸ τὰ κεφαλαιώδη θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κληθῇ νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς εἶναι καὶ ἡ οικονομικὴ ἀνασυγκρότησις. Καὶ ἐπειδὴ παρ' ἡμῶν θὰ ἐρωτηθῇ ὁ λαὸς ἂν θέλῃ ἡ οικονομικὴ ἀνασυγκρότησις νὰ συνεχισθῇ ὅχι μόνον διὰ μονομεροῦς συμβολῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παροχῆς ὁμοίων δυνατοτήτων καὶ εἰς πάντα ἄλλον Διεθνή Παράγοντα, ἀνευ, φυσικὰ, πολιτικῶν δεσμεύσεων, διὰ τοῦτο δὲν θὰ εἴχομεν οὐδεμίαν ἀντίρρησην αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ νὰ διενεργηθοῦν μὲ ἀναλογικὴν, δεδομένου μάλιστα ὅτι τὴν ὡς ἄνω γραμμὴν δὲν εἶναι γνωστὸν. ἂν θὰ τὴν ἐνστερνισθοῦν καὶ ἄλλα κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ (Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου)

«Φρονῶ, λέγει ὁ καθηγητὴς κ. Κριμπάς, ὅτι μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα εἶναι ἀδύνατον νὰ θεσπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας, διότι μὲ κανένα τρόπον δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐγγύτης διὰ τὴν μονιμότητα ἐνὸς τοιοῦτου ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἀκόμη δὲ περισσότερον ἐνισχύεται αὐτὴ ἡ ἀπόψις μου ὅταν ἀναλογισθῇ τις, ὅτι ὁ κόσμος, πρὸ παντὸς ὁ ἐλληνικὸς, ἀλλάσει ἰδέας.

»Ἐχω δοκιμάσει ὡς ἐκλογεὺς καὶ ἐκλεγόμενος ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐφαρμοσθέντα συστήματα. Ἀπὸ τοῦ σφαιριδίου μὲ τὸ πλειοψηφικόν μέχρι τοῦ ἀναλογικοῦ, τῶν σταυρῶν τῆς προτιμήσεως, τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ τῆς νομαρχιακῆς περιφέρειας καὶ τοῦ ἐνὸς μόνον σταυροῦ. Ὁ ἐκλογεὺς ἀτυχῶς ψηφίζει ὑπὸ τὸ κράτος προσωπικῶν αἰσθημάτων, ἂν ὅχι καὶ ὀργίλης διαθέσεως. Ἐὰν ἐδίδοτο δικαίωμα διαγραφῆς ὑποψηφίων ἀπὸ ἑνα ψηφοδέλτιον, τοῦτο θὰ ἐγένετο ἀγνωρίστον. Ἐν τούτοις ὅμως ὁ ἐκλογεὺς αὐτὸς ἀκολουθεῖ καὶ πιστεύει τὰς γραμμάς τοῦ κόμματός του. Ἐνθυμούμαι ὅτι εἰς περίοδον ἐκλογῶν, καθ' ἃς ἐπετρέπετο ἡ διαγραφὴ, πολλοὶ ἐκλογεῖς τῆς περιφέρειας μου διέγραφαν ἑνα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους τοῦ συνδυασμοῦ. Εἰς ἐρώτησίν μου δὲ διὰ τὸν διέγραψαν, μοῦ ἀπήντησαν: Μὰ ἦτανε φωνὴ αὐτῇ πού εἶχε; Ὁ υποψήφιος δὲν εἶχε δυνατὴν φωνὴν καὶ ἐξέθετε τὰς γνώμας του ᾄσμα.

»Ἡ προτίμησίς μου εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐνιαίας περιφέρειας, φυσικὰ ὅχι περιορισμένης μὲ ἐκλογὴν ἐνὸς δουλευτοῦ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον προϋποθέτει κόμματα ἀρχῶν, ἐγγράφας μελῶν κλπ., ὥστε νὰ μὴ γίνωνται αὐταὶ φέουδα τῶν πλουσίων. Θὰ ἦτο τοῦτο δυνατόν;... Ἐπίσης προτιμῶ τὸ δυαδικὸν σύστημα, ὅπως ἦτο παλαιότερον - Γερουσία ἢ Συμβουλευτικὸν Σώμα καὶ Κοινοβούλιον.

Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος τῆς Ἀνωτ. Συνομοσπ. Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος)

«Πιστεύομεν ἀπολύτως, εἶπεν ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος, ὅτι ἡ καθιέρωσις εἰς τὴν χώραν μας μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος, καὶ ἀναγκαία εἶναι, καὶ ἐπιβεβλημένη. Καὶ πιστεύομεν ἀκόμη ὅτι τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ θεσπισθῇ διὰ καταστατικῆς διατάξεως, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον ἡ ἀλλαγὴ τούτου κατὰ τὰ ἐκλογικὰ συμφέροντα τῶν ἐκάστοτε κυβερνῶντων κομμάτων.

Ο κ. Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ, ἀρχηγὸς τῆς ΕΠΕΚ, πιστεύει ὅτι ἡ χώρα χρειάζεται μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα. Δικαιότερον εὐρίσκει τὸ ἀναλογικόν.

(Φωτ. Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ)

Ο κ. Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Βιοτεχνῶν, ἐζήτησε τὴν συνταγματικὴν καθιέρωσιν μονίμου συστήματος.

Ο κ. Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ νομίζει ὅτι ἡ ουσιότης τῆς καταστάσεως δὲν ἐπιτρέπει τὴν καθιέρωσιν μονίμου συστήματος. Προτιμᾷ τὸ πλειοψηφικόν.

Οί απαντήσεις δείχνουν πόσο μεγάλη ποικιλία γνώμων υπάρχει πάνω σ' ένα θέμα με τόση σημασία για τη χώρα μας

«Το μόνιμον εκλογικόν σύστημα φρονούμεν ότι οδηγεί εις τὸν σχηματισμὸν ἰσχυρῶν μεγάλων κομμάτων, ἀποκλείει τὴν δημιουργίαν μικρῶν κομμάτων καὶ κομματιδίων καὶ δίδει ἰσχυρὰς κυβερνήσεις.

»Ἡ πεῖρα ἐκ τῶν ἐν τῷ παρελθόντι ἀλλεπαλλήλων ἐναλλαγῶν ἐκλογικῶν συστημάτων καὶ ἐκ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν νομίζω ὅτι δικαιολογεῖ πλήρως τὴν γνώμην μας περὶ τῆς ἀνάγκης καθιέρωσης μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον, ἄλλωστε, θὰ συντελέσῃ ὥστε καὶ ὁ λαὸς νὰ μάθῃ πλήρως τὰ ἐκλογικὰ του δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ νὰ μὴ ἐπιδεικνύῃ ἀδιαφορίαν περὶ τὰ ἐκλογικὰ θέματα. Τὴν ἀδιαφορίαν αὐτὴν προκαλεῖ ἡ λαθυρινθώδης περιπλάνησις εἰς τὰς ἐν πολλοῖς ἀκαταλήπτους διατάξεις τῶν ἐκαστοτε εἰσαγομένων ἐκλογικῶν συστημάτων.

»Τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα, κατὰ τὴν γνώμην μας, πρέπει νὰ εἶναι τὸ πλειοψηφικὸν μὲ στενὴν (ἐπαρκεῖα) περιφέρειαν. Τὸ σύστημα τοῦτο πιστεύομεν ὅτι συγκεντρώνει πολλὰ πλεονεκτήματα, διότι, μετὰξὺ ἄλλων, παρέχει εἰς τὸν ἐκλογέα τὴν δυνατότητα καὶ τὴν εὐχέρειαν νὰ γνωρίσῃ καλῶς τοὺς ὑποψηφίους του καὶ νὰ δύναται νὰ ἐκλέγῃ τοὺς κατὰ τὴν γνώμην του καλύτερους. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑποψήφιοι θὰ ἐπιδεικνύουν μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των, κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ τῶν τοπικῶν τοιούτων, διότι θὰ γνωρίζουν ἐκ τῶν προτέρων ποῖα τύχη τοὺς ἀναμένει κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐντολῆς, ὅταν θὰ ἔχουν ἐπιδείξει ὀλιγωρίαν ἢ ἀσημαντόν καὶ οὐκ ἄξιον λόγου ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῶν ἐκλογέων των προγράμματός των.

»Ἐπιθυμῶ νὰ διατυπώσω μίαν γνώμην, ἥτις νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τύχῃ εὐρύτερας καὶ λεπτομερεστέρας ἐρεύνης. Νομίζω ὅτι κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς, θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, κατὰ ἓνα ὀρισμένον ποσοστὸν, ἰσότης καὶ ἰσοδύναμος πρὸς τὰ αἰρετὰ μέλη τοῦ Σώματος ἐκπροσώπησις ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῆς χώρας. Αἱ μεγάλοι καὶ ὀργανωμένοι κοινωνικοὶ καὶ παραγωγικοὶ τάξεις τῆς χώρας, —τὰ Πανεπιστήμια, αἱ ἀνώτατοι σχολαί, αἱ ἐμπορικαὶ ὀργανώσεις, οἱ βιομηχανικοὶ σύνδεσμοι, αἱ ἀγροτικά, βιοτεχνικά, ἐπαγγελματικά, ναυτικά καὶ ἐργητικά ὀργανώσεις— νὰ ἐκλέγουν δι' ἐσωτερικῶν ἐκλογῶν ἀνὰ 2 — 3 βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελοῦν τὴν ἀντιπροσωπευτικτέραν ἐκπροσώπησιν των εἰς τὴν Βουλὴν. Οὕτω, κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ ψήφισιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων, νὰ ἀκούεται καὶ ἡ γνώμη τῶν ἐδικῶν ἐν ἐκάστῳ θέματι προσώπων, ὅποτε φρονούμεν ὅτι πολλὰ ἀστοχα νομοθετικά μέτρα θὰ προλαμβάνονται, καὶ τὰ ψηφιζόμενα νομοθετήματα θὰ φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς ἀρτιότητος καὶ θὰ παρέχουν ἀπόλυτον βεβαιότητα ἐπιτυχούς ἐφαρμογῆς των.

»Ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος καθιέρωσις μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος, ὡς ἀνωτέρω τὸ περιέγραψα, πιστεύω, ὅτι αἱ προσεχέες ἐκλογαὶ πρέπει νὰ διενεργηθοῦν μὲ τὸ ἰσχύον ἐκλογικὸν σύστημα, μὲ τὸ ὁποῖον διενεργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου καὶ τοῦτο διότι δοκιμασθέν, ἀπέδωκεν ἰσχυρὰν κυβερνήσιν καὶ ἀπεφευχθῇ μέχρι τοῦδε ὁ σάλος ἐκ τῶν κυβερνητικῶν κρίσεων. Ἐὰν ὅμως κριθῇ, ὅτι δὲν δύναται καὶ πάλιν νὰ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο, ἐπανερχομαι εἰς τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα μὲ τὴν στενὴν περιφέρειαν.»

Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν)

Μὲ προθυμίαν δέχθη καὶ ὁ κ. Λυκιαρδόπουλος νὰ λάβῃ μέρος στὴν συζήτηση ποὺ ἀρχισαν οἱ Εἰκονεῖς περὶ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν ἔδωκεν ἀπάντησιν στὸ πρῶτο μὲν ἀπὸ τὰ τρία ἐρωτήματα τῆς ἐρεύνης, τῆς ὁποίας τὸ θέμα τὸ ἔκρινε ὡς πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὴν χώρα.

Ὁ κ. Λυκιαρδόπουλος ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ θεσπισθῇ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα, μετὰξὺ ἄλλων δὲ εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «...Εἶναι πολλοὶ καὶ εὐνόητοι ἐν πολλοῖς οἱ λόγοι ποὺ ἐπιβάλλουν νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν χώραν μονιμότητα περὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, νομιζομεν δὲ ὅτι ἡ μονιμότης αὕτη θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς δημιουργικὴ μορφήν ἀντανάκλασιν ἐπὶ τῆς ὅλης πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.»

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου)

«Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα, εἶπεν ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, ἀπαντῶν στὸ πρῶτο μόνον ἀπὸ τὰ τρία ἐρωτήματα τῆς ἐρεύνης, ὀρίζει διὰ μὲν τοῦ ἀρθροῦ 66 ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν ἐνεργεῖται δι' ἄμεσου καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ταυτοχρόνως καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν, διὰ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 68 § 1 τὸν ἀνώτατον καὶ κατώτατον ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν. Ἀφίνει ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἀρθροῦ 68 § 2 τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ νόμου, ψηφιζόμενον ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ ἀρθρον 22.

»Γνωστὰ εἶναι τὰ ἐκλογικὰ συστήματα καὶ τὰ προτερήματα καὶ μειονεκτήματα αὐτῶν, καλύτερον δὲ θὰ ἦτο νὰ ὀρίζετο ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, διότι οὕτω θὰ ἀπεφεύγοντο αἱ συχναὶ μεταβολαὶ τοῦτου διὰ νόμου, θὰ καθορίζετο μονιμότερον ὁ τρόπος τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῷ καλύτερον καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μεταβάλλεται συνεχῶς, ἀναλόγως τῶν κρατουσῶν πολιτικῶν συνθηκῶν.

»Ὁ τοιοῦτος καθορισμὸς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ πάλιν δὲν θὰ ἦτο ἀμετάβλητος, διότι αἱ περὶ αὐτοῦ διατάξεις δὲν εἶναι θεμελιώδεις καὶ θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀναθεωρηθῶσι τροποποιούμεναι, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀρθροῦ 108, ὅπερ παρέχει μείζονας ἐγγυήσεις διὰ τὴν τροποποίησιν αὐτῶν.»

ΣΤΕΦ. ΠΑΠΑΣ

(Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ.)

«Καίτοι: αἱ γνώμαι τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν καὶ ἐδικῶν μελετητῶν τοῦ θέματος εἶναι αἱ μάλλον θαρύνουσαι, δὲν διατάζω, εἶπεν ὁ κ. Παπᾶς, ἐφ' ὅσον μοῦ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ Εἰκο-

ΝΕΣ ἡ τιμὴ, νὰ ἀπαντήσω καὶ ἐγὼ εἰς τὰ ἐρωτήματά του, νὰ διατυπώσω ὡς μ ἐ σ ο ς π ο λ ῖ τ η ς, ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρέαστως τὴν γνώμην μου.

»Πιστεύω ἀδιστακτικῶς ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ θεσπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα —ἀπλὸν ἄμως καὶ ὄχι πολύπλοκον— ἂν ἐνὸς μὲν διὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ ὁ πλεόν ἀγράμματος Ἕλλην πολίτης κατὰ ποῖον πᾶγιον τρόπον θὰ ἀσκή τὸ ἐκλογικὸν του δικαίωμα, ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῆς θελήσεώς του ὑπὸ καλοπροαιρέτων ἐρμηνευτῶν τοῦ ἐκαστοτε πολυπλόκου ἐκλογικοῦ Νόμου καὶ ἄνευ αὐτοκλήτων ὁδηγῶν καὶ συμβούλων, ἂν ἐτέρου δὲ διὰ νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἀποπν τῆς ἐπιψηφίσεως εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τῆς ἀπερχομένης Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ ἐκλογικοῦ ἐκείνου νόμου, ὁ ὁποῖος περισσώτερον προσφέρεται εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κρατούστος κόμματος ἢ τῶν συμβεβλημένων μετ' αὐτοῦ κομμάτων.

»Ὅσας ἐνηργήθησαν ἐκλογαὶ μὲ τροποποιηθὲν εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογικὸν σύστημα, ἔστω καὶ μετὰ συμφωνίας τῶν μεγαλύτερων πολιτικῶν κομμάτων, (δεδομένου ὅτι ἀπὸλυτος συμφωνία ὅλων τῶν κομμάτων εἶναι ἀνέφικτος), πάντοτε ἡμφεσθητήθη τὸ γήσιον τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων ἢ τῶν ἀδικηθέντων κομμάτων. Ἡ τοιαύτη ἀμφισβήτησις ἐπιχεράζει ἀναμφιβόλως τὴν περαιτέρω ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ κλονίζει τὸ κύρος καὶ τὸ γόητρον τῆς προελεύσεως ἐκ τῶν ἐκλογῶν κυβερνήσεως ἐπὶ γενικωτέρα βλάβη τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ὁ καλύτερος τρόπος καθιέρωσης παγίου συστήματος, κατὰ τὴν γνώμην μου, θὰ ἦτο ὁ ἀκόλουθος: Μετὰ προηγουμένην πλήρη διαφώτισιν τοῦ λαοῦ (διὰ τοῦ τύπου, τοῦ ραδιοφώνου, φυλλαδίων, διαλέξεων κλπ.) περὶ τῶν πλεονεκτημάτων ἐκαστοῦ τῶν κυριωτέρων ἐκλογικῶν συστημάτων, νὰ ἐνεργηθῇ δημοψήφισμα, δι' οὗ ν' ἀποφανθῇ κατὰ πλειοψηφίαν ὁ κυρίαρχος ἑλληνικὸς λαὸς κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐφ' ὅσον πολὺ σοβαρότερον πρόβλημα, τὸ πολιτικόν, ἐλύθη εἰς τὸ παρελθὸν διὰ δημοψηφίσματος, δὲν γνωρίζω διατὶ καὶ τὸ ἐπίσης σοβαρὸν τοῦτο πολιτικὸν θέμα, δὲν δύναται νὰ λυθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

»Τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διὰ δημοψηφίσματος θὰ προκρίνῃ ὁ λαὸς ὡς ἀνεπιτύχθη ἀνωτέρω. Κατὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην, τὸ μᾶλλον ἐνδεσιγμένον διὰ τὸ τόπον μας σύστημα θὰ ἦτο τὸ πλειοψηφικὸν μὲ στενὴν περιφέρειαν καὶ ψηφοδέλιον-φωτογραφίαν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ σφαιριδίου, τοῦ ὁποῖου ἡ χρῆσις θεωρεῖται ἀναχρονιστικὴ, ἀλλὰ καὶ μεγάλας δαπάνας συνεπάγεται. Καὶ τοῦτο διότι εἰς τὴν χώραν μας δὲν ὑπάρχουν, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἰσχυρὰ κόμματα ἀρχῶν, ἀλλὰ προσωποπαγεῖ τοιαῦτα. Ἀπόδειξις δὲ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁσάκις ἐκλείπει ὁ ἀρχηγὸς-ἱδρυτὴς τοῦ κόμματος, τὸ κόμμα διαλύεται ἢ κατακερματίζεται. Ἀλλὰ δὲ ἀποδείξις, ἡ εὐλογία μετ' ἧς μεταπηδοῦν εἰς ἄλλο κόμμα ἀντιθέτων ἀρχῶν οἱ ὑποψήφιοι, ὅταν δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς ἓνα κόμμα.

»Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀνωτέρω συστήματος εἶναι τὰ ἑξῆς: α) Τηρεῖται ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Δημοκρατίας, ἡ πλειοψηφία νὰ κυβερνᾷ καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μιὰ κατατοπιστικὴ ἀνασκόπησις καὶ ἀνάλυσις τῶν ἐκλογικῶν συστημάτων ποὺ ἰσχύουν τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κ. ΚΩΝ. ΡΑΛΛΗ

Γ. ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ — ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΔΡΩΝ

«Μὲ τὸ σύστημα τῆς καλουμένης «Ἐνισχυμένης Ἀναλογικῆς», τὸ ὁποῖον ἐφημερίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 9.9. 1951, ἐγένοντο δύο κατανομαὶ τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν. Ἡ πρώτη κατανομὴ ἐνεργεῖται μὲ βάσιν τὸ κοινὸν ἀναλογικὸν σύστημα. Δηλαδή διαιρεῖται ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων ἐκαστῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν αὐτῆς. Τὸ πηλίκον, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κλασμάτων, ἀποτελεῖ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον τῆς περιφέρειας. Διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου μέτρον διαίρεται ἡ ἐκλογικὴ δύναμις ἐκαστοῦ συνδυασμοῦ, δηλαδή τὸ ἀθροισμα τῶν ἐγκύρων ψήφων ποὺ ἔλαβεν ἕκαστος συνδυασμὸς, καὶ παραχωροῦνται εἰς αὐτὸν τόσαι ἔδραι, ὅσας φορὰς τὸ ἐκλογικὸν μέτρον εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐκλογικὴν του δύναμιν.

ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΤΑΝΟΜΗΝ

»Εἰς τὴν δευτέραν ὁμως κατανομήν τῶν ἐδρῶν μετέχουν μόνον τὰ τρία πρῶτα κατὰ σειράν εἰς ἀριθμὸν ψήφων πλειοψηφήσαντα καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν κόμματα ἢ συνασπισμοὶ κομμάτων, ἐφ' ὅσον συνεκέντρωσαν τὰ μὲν κόμματα 17%, οἱ δὲ συνασπισμοὶ 20% τοῦ συνόλου τῶν ἐγκύρων ψήφων καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν δύο μόνον κόμματα ἢ συνασπισμοὶ συνεκέντρωσαν τὰ ἀνωτέρω ποσοστά, μετέχουν μόνον τὰ δύο ταῦτα εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐν μόνον ἢ οὐδὲν κόμμα ἢ συνασπισμὸς συνεκέντρωσαν τὰ ὡς ἄνω ποσοστά, ταῦτα μειοῦνται κατὰ τὴν αὐτὴν μετὰξὺ τῶν ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τοσούτων, ὥστε δύο κόμματα ἢ συνασπισμοὶ νὰ μετέχουν τῆς δευτέρας κατανομῆς. Ἐὰν πλεονᾷ τῶν τριῶν κομμάτων ἢ συνασπισμῶν ἔλαβον τὰ ἀνωτέρω ποσοστά (17% καὶ 20%), μετέχουν τῆς δευτέρας κατανομῆς τὰ τρία κατὰ σειράν πλειοψηφήσαντα κόμματα ἢ συνασπισμοί.

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΔΙΑΘΕΤΩΝ ΕΔΡΩΝ

»Διὰ τοῦ ἀνωτέρω τρόπου σημεῖνεται κατὰ πολὺ ὁ κύκλος τῶν κομμάτων ποὺ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον τῆς πρώτης κατανομῆς εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἐκλογικοῦ μέτρον τοῦ χρησιμοποιομένου εἰς τὴν ἀναλογικὴν ἐκλογὴν, αἱ διὰ τῆς πρώτης κατανομῆς διατιθέμεναι ἔδραι εἶναι ὀλιγότεραι καὶ κατὰ συνέπειαν παρμένοντες περισσότεραι πρὸς διάθεσιν ἔδραι εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν, παραχωρούμεναι εἰς περιορισμένον κύκλον κομμάτων ἢ συνασπισμῶν δύο ἢ τριῶν, τῶν ἰσχυροτέρων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ ἔχωμεν κατάστησιν τῶν ἐδρῶν, ἀλλὰ συγκεντρώσιν πολλῶν ἐδρῶν (τῶν μὴ διατεθεισῶν κατὰ τὴν πρώτην κατανομήν) εἰς ὀρισμένα κόμματα ἢ συνασπισμούς κομμάτων.

»Κατὰ τὴν δευτέραν κατανομήν αἱ ἀδιάθετοι ἔδραι παραχωροῦνται εἰς τὰ δύο ἢ τρία κόμματα ἢ συνασπισμούς, κατ' ἀναλογίαν τοῦ συνόλου τῶν ἐγκύρων ψήφων, ὡς συνεκέντρωσαν ἕκαστος εἰς μείζονα περιφέρειαν (ἐφετεριακήν). Αἱ κατὰ μείζονας περιφέρειας παραχωρηθεῖσαι εἰς ἕκαστον κόμμα ἢ συνασπισμὸν ἔδραι κατανέμονται, ὑπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐφετερίου, μετὰξὺ τῶν συνδυασμῶν αὐτοῦ, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐγκύρων ψήφων ἐκαστοῦ συνδυασμοῦ.

Ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

»Αἱ εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κατανομῶν (πρώτης καὶ δευτέρας) περιεχόμεναι ἔδραι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῶσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν αὐτῆς. Ἐὰν συνεπεία τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἀπομένουν ἀδιάθετοι ἔδραι κομματικῆς ἢ συνασπισμοῦ, αὗται περιέρχονται εἰς τοὺς λοιποὺς συνδυασμοὺς αὐτοῦ, προτιμωμένων κατὰ σειράν τῶν ἔχοντων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ψήφων.

»Αἱ καταχωρηθεῖσαι εἰς ἕκαστον συνδυασμὸν ἔδραι καὶ ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ὀλιγότεραι τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ, καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν, κατὰ σειράν, τὰς περισσότερας ψήφους (σταυροὺς) προτιμήσεως.

»Καὶ εἰς τὸ σύστημα τῆς «Ἐνισχυμένης Ἀναλογικῆς» ἐπετράθη ἡ πολυσταυρία, δηλαδή ὁ ἐκλογεὺς ἐδικαιούτο νὰ θέσῃ ἓνα σταυρὸν προτιμήσεως παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἢ πλείονων ὑποψηφίων, ἀπεριορίστως.

Ο κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΠΑΣ, πρόεδρος τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. πιστεύει ὅτι πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ὁ λαός, μὲ δημοψήφισμα, ποῖον μόνιμον σύστημα προτιμᾷ.

Ο κ. Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ, πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου, νομίζει ὅτι εἶναι ἀβύνατη ἡ καθιέρωσις ἑνὸς μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος.

Ο κ. Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, κρίνει σκόπιμη καὶ ἀναγκαίαν τὴν καθιέρωσις μονίμου συστήματος.

Η ΔΕΚΑΟΚΤΑΧΡΟΝΗ ΔΙΑΔΟΧΟΣ του όλλανδικού θρόνου, πριγκίπισσα Βεατρίκη, παρακολουθεί τις τελευταίες οδηγίες του προπονητού της Τόνυ. 'Ο οικογενειακός διχασμός είχε χωρίσει και τις νεαρές πριγκίπισσες. 'Η Βεατρίκη είχε ταχθί με την άποψη του πατέρα της και ζητούσε την άπομνηπή της «μάγισσας». 'Η Ειρήνη και η Μάργκριετ ήσαν υπέρ της μητέρας των.

ΑΛΛΑ Η ΓΑΛΗΝΗ εύτυχως ξαναγύρισε. 'Αγαπημένες και εύτυχισμένες οι τρείς αδελφές, άπολαμβάνουν και πάλι μαζί τη χαρά του χιονιού.

ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΕΦΥΓΑΝ
Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΧΑΘΗΚΕ
ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΦΙΛΙΩΣΑΝ
Ο ΘΡΟΝΟΣ ΣΤΕΡΙΩΣΕ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΙΖΟΥΝ..

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΞΕΚΙΝΑ ΠΡΩΤΗ ΣΤΟ ΤΡΕΛΛΟ ΚΑΤΕΒΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΛΑΓΙΑΣ

ΚΙ ΑΜΕΣΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΙΣΩ ΤΗΣ Η ΤΡΙΤΟΤΟΚΗ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΙΕΤ

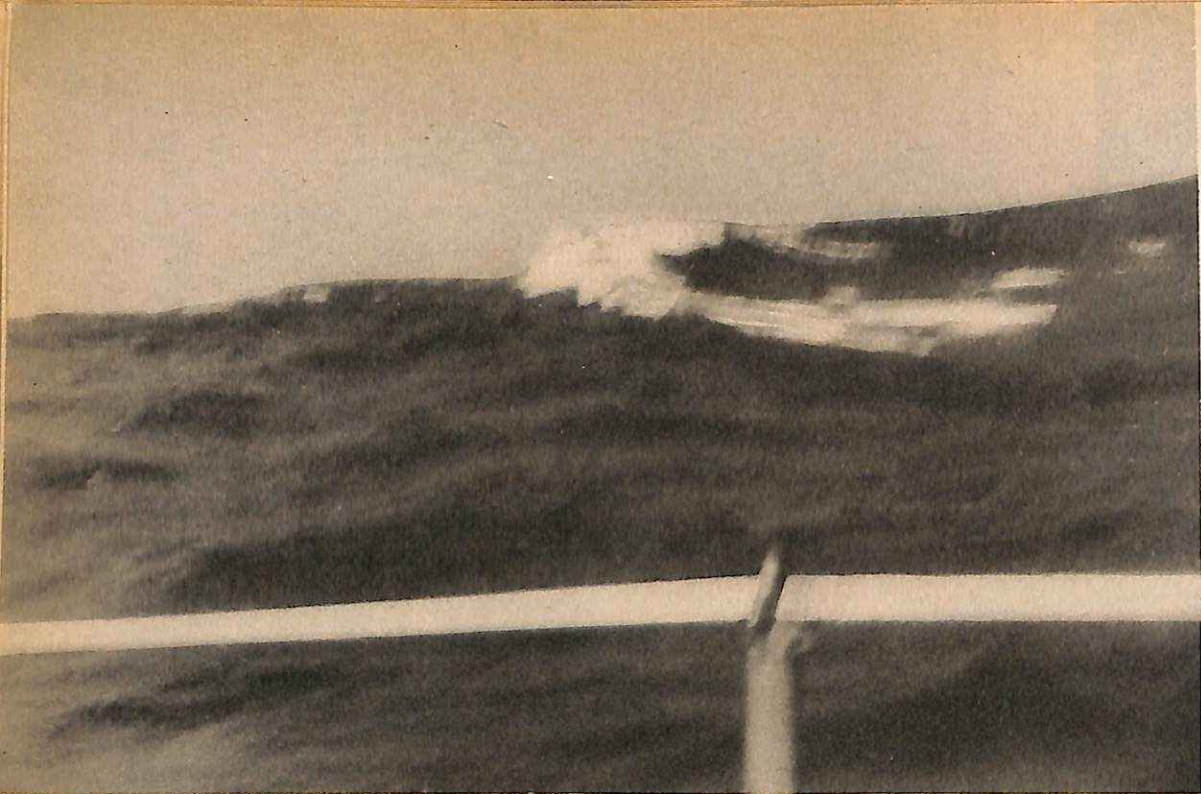
ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ ΠΟΥ ΑΠΕΦΥΓΕ ΤΗΝ ΘΥΕΛΛΑ, ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΠΕΙΛΟΥΣΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

(Φωτ. ANPPIX Amsterdam)

Φαίνεται ότι η κρίση που απειλίζει, το περασμένο καλοκαίρι, ν' ανατινάξει τη γαλήνη και την ευτυχία της όλλανδικής βασιλικής οικογενείας πέρασε οριστικά. Χάρη στη θανατή του σtάση ο βασιλικός σύζυγος, πρίγκιπ Βερνάρδος, κατόρθωσε να αποσπάσει την κάπως αδυνάτου (δπως λέγεται) χαρακτήρος βασίλισσα Τζουλιάννα από την έπιρροή της «γεροντοκόρης μάγισσας», της «θεραπεύτριας» Γκρέτας Χόφμαν, που η παρουσία της στους στενούς κύκλους του βασιλικού περιβάλλοντος κινδύνευε να δημιουργήσει μιá νεώτερη υπόθεση Ρασπούτιν. "Επειτα από τις επανειλημμένες εμφανίσεις του βασιλικού ζεύγους, το «συμφιλιωτικό» χαρακτήρος ταξίδι τους στην Ελλάδα και την απομάκρυνση της Χόφμαν, ήρθε το χριστουγεννιάτικο διάγγελμα της βασίλισσας να θάλει οριστικό τέρμα στις διadόσεις, που είχαν φθάσει μέχρι του σημείου να προβλέπουν διαζύγιο του ζεύγους ή ακόμη και παραίτηση της βασίλισσας Τζουλιάννας υπέρ της διαδόχου πριγκίπισσας Βεατρίκης.

Κ' έτσι, μετά την διάλυση των νεφών που είχαν καλύψει τον όλλανδικό θρόνο, μπόρεσαν οι τρείς μεγαλύτερες πριγκίπισσες, η Βεατρίκη, η Ειρήνη και η Μάργκριετ, να απολαύσουν μερικές εύτυχισμένες ημέρες κατά την διάρκεια των χριστουγεννιάτικων διακοπών, στο Σάνκτ "Αντον της Αυστρίας. "Η τετάρτη, η έννιάχρονη Μαρίκε, δυστυχώς, λόγω της παθήσεώς της δεν μπόρεσε να τις συνοδεύσει. "Ως γνωστόν, η πριγκίπισσα Μαρίκε είναι σχεδόν μισότυφλη γιατί κατά την εγκυμοσύνη της, το 1946, η βασίλισσα Τζουλιάννα είχε κολλήσει έρυθράν (μιá μορφή ιλαράς) όταν έπεσκέφθη, στον κύκλο των καθηκόντων της, ένα νοσοκομείο παρά τις συστάσεις των γιατρών. Το «μαράζι» της άρρωστης κόρης και το αίσθημα ένοχής που κατατρώχει την βασίλισσα, έδωσαν εκμεταλλεύσιμο πεδίο δράσεως στην «θεραπεύτρια», έφ' όσον όλες οι έπιστημονικές αυθεντίες του κόσμου είχαν αποφανθί όμόφωνα ότι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα για να θελωιωθί η όραση της άθώας μικρής πριγκίπισσας.

ΑΝΑΛΑΦΡΟ ΣΑΝ ΦΕΛΛΟΣ τὸ σκαφάκι ἀνεβοκατεβαίνει ἀπὸ τὶς κορυφές στὰ «λαγκάδια» τῶν πε-
λώριων κυμάτων. Τὴ μιὰ στιγμή τινάζεται ψηλά, τὴν ἄλλη βουλιάζει, λές καὶ χάνεται, στὴν ἄβυσσο.

Ὁ Σάββας καὶ ἡ Σοῦ Γεωργίου ξεκίνησαν μὲ τὸ μικρὸ τους ἱστιοφόρο, ἕνα πραγματικὸ καρυδότσουφλο, τὴ «Χαρά», ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ διαπλεύσουν τὸν Ἀτλαντικὸ ὠ-
κεανό, νὰ διασχίσουν τὴν Μεσόγειο καὶ νὰ φθάσουν, κάποτε, στὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀναχώ-
ρηση πραγματοποιήθηκε στὶς 10 Ἰουνίου τοῦ 1956 ἀπὸ τὸ «Νάϊακ Κλάμπ» τῆς Νέας
Ὑόρκης. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἐκπληρωνότανε γιὰ τὸν Σάββα Γεωργίου ἕνα ὄνειρο τῆς
παιδικῆς του ἡλικίας. Ἀπὸ μικρὸ παιδί, ὅταν ἀκόμη βρισκότανε στὴ Θεσσαλονίκη, τὸ
ὄνειρό του ἦτανε ν' ἀποκτήσῃ ἕνα μικρὸ σκάφος καὶ νὰ ξανοιχτῇ μ' αὐτὸ στὸν ὠκεανό.
Τὸ μυαλό του ἦτανε γεμάτο σχέδια γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὶς περιπέτειες ποὺ ἐπρόκειτο
νὰ περάσῃ... Ὑστερα ἀπὸ πολὺήμερο ταξίδι, καὶ ἀφοῦ τὸ νεαρὸ ζευγάρι ἀντιμετώπισε
μιὰ τρομακτικὴ σὲ ἔνταση θύελλα στὸν ὠκεανό, μιὰ λαίλαπα ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ βυθί-
σῃ τὸ μικρὸ σκάφος, φάνηκαν τὰ πρώτα σημάδια ποὺ ἔδειχναν ὅτι τὸ μεγαλύτερο καὶ
πιὸ ἐπικινδύνου μέρος τοῦ ταξιδιοῦ πλησίαζε πρὸς τὸ τέλος του. Σὲ λίγες ἡμέρες ἡ «Χα-
ρά» καὶ τὸ πλήρωμά της θὰ ἔφθαναν στὶς Ἀζόρες. Πραγματικὰ τὸ σκάφος ἔφθασε στὶς
Ἀζόρες, ἀλλὰ μιὰ μεγάλη τρικυμία τὸ κράτησε γιὰ τρεῖς ἡμέρες ἔξω ἀπ' τὸ λιμάνι.
Τέλος, στὶς 7 Ἰουλίου ἡ «Χαρά» μπήκε στὸ λιμάνι τῆς Φαίας. Ὁ Σάββας καὶ ἡ Σοῦ
πατοῦσαν ἐπιτέλους τὸ πόδι τους στὴ στεριά. Πάνω στὸ ἡφαιστειογενὲς νησί οἱ δυὸ
θαλασσοπόροι ἔζησαν γιὰ μερικὲς ἡμέρες τὴν ἥρεμὴ ζωὴ τῶν στεριανῶν, τριγυρισμένοι
ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν θαυμασμό τῶν κατοίκων τῆς Φαίας. Ἀνέβηκαν στὰ πευκοφυτε-
μένα βουνὰ τοῦ νησιοῦ, ἐνῶσαν τὴν σιγουριά τῆς ζωῆς πάνω στὸ ἔδαφος καὶ γιὰ νὰ
φύγουν χρειάστηκε νὰ δώσουν τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ ξαναγύριζαν στὴν Φαία. Ὑστερα
ἀπὸ μιὰς ἑβδομάδος παραμονὴ στὰ φιλόξενα νησιά, ὁ Σάββας καὶ ἡ Σοῦ Γεωργίου
ξεκίνησαν γιὰ τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ ταξιδιοῦ, γιὰ νὰ φθάσουν μέχρι τὸ Γιβραλτάρ.

Εν τῷ μεταξύ, ἂν καὶ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διά-
στημα ἤμουν σὲ κακὰ χάλια ἀπὸ τὴν ἀλλερ-
γία, ποὺ τελικὰ ἀποδείχθηκε ὅτι προήλθε
ἀπὸ τὸ κονσερβαρισμένο βούτυρο, ὁ ἐρεθισμὸς
ἄρχισε ἐπὶ τέλος νὰ ὑποχωρῇ χάρις στὸ «πλή-
ρωμα», τὴν Σοῦ, ποὺ ἐπὶ 13 ὁλόκληρες ὥρες ἱ-
μονεῖται μὲ θαυμαστὴ ἐγκρατέριση, παρ' ὅλη τὴ
θύελλα καὶ τὴ βροχή. Τὴν βλέπω ἀπὸ τὴν καμπί-
να ὅπως κάθεται ἀμίλητη στὸ τιμόνι, μὲ τὰ μά-
τια προσηλωμένα στὴν πυξίδα, ἐνῶ γύρω της ἡ
λαίλαπα μανιάζει καὶ μετανιώνω κάθε στιγμή
χίλιες φορές ποῦ τὴν παρέσυρα σ' αὐτὴ τὴν πε-
ριπέτεια. Κι ὅμως ἡ Σοῦ, σὰν ἐμπειρὸς ναυτικός,
δὲν φαίνεται νὰ λιποψυχῇ, δὲν λείει νὰ τὸ βάλλῃ
κάτω καὶ τιμονεῖ τὸ σκαφάκι μας μὲ ψυχραι-
μία καὶ σύνεση.

Πάντως κάθε προσπάθειά μας νὰ πλεύσουμε
πρὸς ἀνατολὰς, παρ' ὅλο ποῦ ὁ ἄνεμος ἄρχισε
νὰ γυρίζῃ βόρειος-βορειοανατολικός, ἀποδείχνε-
ται μάταιη, γιὰτὶ κατὶ παλιά κύματα, ποὺ ἔρ-
χονται ἀπὸ ἀνατολική - βορειοανατολική διεύθυ-
ση, δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν. Ἡ «χαρά» κοπᾶναι
πολὺ ἄσχημα...

Τὴν Κυριακὴ, 22 Ἰουλίου, ἀντὶ νὰ σπάσῃ ἡ
θύελλα μέσα σὲ τόσες ὥρες, ἀντίθετα ἡ μανία
της μεγάλωσε. Ὁ ἄνεμος τρέχει πάνω στὰ ξάρ-
τια μας μὲ ταχύτητα 45 κόμβων τὴν ὥρα καὶ τὰ
κύματα, ταραγμένα καὶ γιγάντια, φουσκῶνουν πε-
ρισσότερο ὥρα μὲ τὴν ὥρα. Ὡς τὸ μεσημέρι εἴ-
χαμε καλύψει 105 μίλλια, ἀλλ' ἡ θύελλα μᾶς ἀ-
κολουθεῖ. Παρ' ὅλο ὅτι βρισκόμαστε σὲ χαμηλὴ
θέση —πλάτος 36 μοῖρες 42', μήκος 12 μοῖρες
40'— ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ κρύος. Ἐν τῷ μεταξύ
ἡ ζωὴ μέσα στὴν καμπίνα εἶναι ἀνυπόφορη. Πολ-

ΣΤὴν πύλη τῆς Μεσοχείου

Ὁ Σάββας Γεωργίου διηγεῖται τώρα τὴν τελευταία φάση τοῦ θρυλικοῦ ταξιδιοῦ του

σμένο ὠκεανό, δὲν δείχνει ὅτι θὰ τὸ βάλλῃ κάτω.
Ἀντίθετα, μετὰ ἀπὸ κάθε λουτρό ποὺ παίρνει
στὸ ἀτλαντικὸ κύμα, τινάζει τὰ νερά ἀπὸ πάνω
της καὶ εἶναι ἑτοιμὴ γιὰ τὴν καινούργια ἐπιθε-
ση, γιὰ νέα δοκιμασία.

Στιγμιαία καλωσύνη

Χθὲς τὸ βράδυ συναντηθήκαμε μὲ τρία πλοῖα.
Τὸ ἕνα ἦλθε τόσο κοντά μας, ἀπὸ περιέργεια,
ὥστε ἀναγκαστήκαμε ν' ἀλλάξουμε πορεία γιὰ
νὰ γλυτώσουμε τὴν σύγκρουση μὲ τὸν πλεούμε-
νο κολοσσό. Παρ' ὅλην ὁμῶς τὴν περιέργεια
ποὺ ἔδειξαν, ὅταν τοὺς κάναμε σήματα μᾶς ἀ-
γνόησαν τελείως. Σ' αὐτὸ τὸ πλάτος φθάσαμε
παρ' ὅλον ὅτι γιὰ πολλὰς ὥρες εἴχαμε πορεία
95 μοιρῶν. Φαίνεται ὅτι πέσαμε ἔτσι χαμηλὰ
ἐξ αἰτίας τοῦ ρεύματος τῶν Καναριῶν.

Τὶς πρώτες πρωινὲς ὥρες τῆς 24 Ἰουλίου
(ὥρα 04.40), κάτω ἀπὸ ἕναν ξαστερο μαγευτι-
κὸ οὐρανό, ἄρχισε νὰ φυσᾷ πάλι δυνατώτερα κι
ἀπὸ τὴ θύελλα ποὺ μόλις ξεφύγαμε. Κάτω πάλι
ἡ μαίστρα. Στὶς 06.30 κάτω κι ὁ φλόκος. Ἀδύ-
νατον νὰ σταθῇ πανὶ κι ἄλμπουρο σὲ τέτιο μα-
νιασμένο ἄνεμο, καὶ μάλιστα ἐνάντιο. Πετάξαμε
τὴν πλωτὴ ἄγκυρα ἀπὸ τὴν πρύμνη, τουλάχιστον
γιὰ νὰ μὴ χάσουμε πολλὰ μίλλια, ποῦ μὲ τόσο
κόπο κι ἀγωνία εἴχαμε κερδίσει. Συχνὰ τὰ κύμα-
τα σκᾶνε καὶ πηδοῦν ὥς μέσα στὴν καμπίνα, γιὰ-
τί δὲν θέλουμε νὰ τὴν κλείσουμε. Σὲ τέτιες στι-
γμὲς ὁ ἕνας θέλει νὰ βλέπῃ τὸν ἄλλον. Ἐλπίζου-
με καὶ παρακαλοῦμε εἴτε τὰ σχοινιά ποὺ σέρ-
νουν τὴν πλωτὴ ἄγκυρα νὰ δαστάζουν, εἴτε ἡ
θύελλα νὰ σπάσῃ. Μέχρι τὸ μεσημέρι ἔχουμε κά-
νει δέκα περίπου μίλλια σέρνοντας τὴν πλωτὴ
ἄγκυρα. Γιὰ μᾶς τοὺς ἴδιους ἡ κατάσταση εἶναι
ἀπελπιστικὴ γιὰτὶ, ὅταν ἔχῃς τὴν ἄγκυρα ἀπὸ
τὴν πρύμνη, πρέπει κάποιος πάντα νὰ τιμονεῖ
τὸ σκάφος καὶ ἐπομένως νὰ τρῶθ ὅλες τὶς θά-
λασσες. Στὸ μεταξύ, καὶ ἐνῶ πλεύουμε μὲ ἐλατ-
τωμένη ταχύτητα, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ μας περ-
νοῦν φορητὰ καὶ ἐπιβατικά, ποὺ πότε χάνονται
πίσω ἀπὸ ὄγκους νεροῦ καὶ πότε φαίνονται πο-
λὺ κοντά μας, ὅταν βρισκόμαστε στὴν κορυφὴ
τοῦ κύματος. Γι' αὐτὸ ἡ προσοχὴ μας πρέπει νὰ
εἶναι μεγαλύτερη. Ἀκόμη καὶ μικρὰ φαρμάκια
περνοῦν σιμὰ μας, πλέοντας ἀργὰ πρὸς τὶς ἀ-
κτὲς τῆς Πορτογαλίας.

Καρφωμένοι στὰ κύματα

Στὶς 18.40, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος καὶ τὰ κύματα
ἔσπασαν, σηκώσαμε φλόκο θύελλης καὶ μὲ μου-
δαρισμένο τὸ πανὶ ἀρχίσαμε νὰ προχωροῦμε πρὸς
τὰ ἀνατολικά.

Εἶναι εὐκολο, βέβαια, νὰ λήῃ κανεὶς τὴν λέ-
ξη «προχωροῦμε», ἀλλὰ μόνον νὰ τὴν λήῃ... Χω-
ρὶς ἄνεμο νὰ φουσκῶνῃ τὰ πανιά του, μὲ κύμα-
τα τεράστια νὰ τοῦ κόβουν τὸν δρόμο, θαλασσο-
δέρνει χωρὶς νὰ προχωρῇ, μὲ δῆμα σημειωτῶν...

Τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης, 25 Ἰουλίου, κατὰ τὶς
08.00 δὲν εἴχαμε κάνει σχεδὸν καμμιὰ πρόοδο
ἀπὸ τὸ προηγούμενο βράδυ, γιὰτὶ ὁ ἄνεμος εἴ-
χε σπάσει τελείως καὶ μόλις κατωρθώναμε νὰ
καρφώσουμε τὴν πλώρη μας στὰ κύματα ποὺ ἦ-
ταν ἀκόμη ἀρκετὰ μεγάλα. Στὶς 10.50 ὁ οὐρα-
νὸς σκεπάστηκε ἀπὸ σύννεφα καὶ ὁ ἄνεμος γύ-
ρισε καὶ πάλι ἀνατολικός. Ἄν καὶ δὲν ἦταν δυ-
νατὸς ἐλαττώσαμε τὴν ἱστιοφορία μας, ὥστε νὰ
εἴμαστε ἔτοιμοι. Ὡς τὸ μεσημέρι, ὥστόσο, δὲν
ἔγινε τίποτε. Οὔτε ἀέρας, οὔτε στίγμα. Ἀπλῶς
τὰ σύννεφα ποὺ σκέπασαν τὸν οὐρανὸ ἦταν ἡ ἀρ-
χὴ μπουνάσας. Τὰ νεῦρα μας ἔχουν σπάσει τε-

λείως γιὰτὶ δὲν ξέρομε πόσο θὰ βαστάξῃ, οὔτε
καὶ ξέρομε τί θὰ μᾶς ὀρῇ πάλι μὲ τέτιο κακο-
μούτσουνο οὐρανὸ ὅταν τελειώσῃ ἡ μπουνάτσα.
Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς μας τὸ πλάτος καὶ τὸ
μήκος πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἴδια ἀπὸ χθὲς τὸ βρά-
δυ ἢ ἡ διαφορά νὰ εἶναι τόσο μικρὴ ὥστε νὰ μὴ
τὴν λογαριάζῃ κανεὶς.

Ἡ ἀδημονία μας ἔχει φτάσει στὸ κατακόρυ-
φο. Ὅπως συμβαίνει σὲ κάθε περίπτωση ποὺ σοῦ
ἀπαγορεύουν κάτι, αὐτὴ τὴν ὥρα θέλουμε πε-
ρισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ νὰ προχωρήσου-
με. Νὰ κερδίσουμε μίλλια καὶ χρόνο. Νιώθουμε
αἰχμάλωτοι μέσα σὲ μιὰ χαώδη φυλακὴ...

Πλοιοιάζουμε στὴ γῆ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πλοῖα ποὺ περνοῦν δίπλα μας
ἔχουμε τώρα καὶ ἀεροπλάνο νὰ βουίζουν ἀπὸ
πάνω μας. Τὸ χαμηλὸ τους ὥρος προδίδει ὅτι
ἡ γῆ δὲν εἶναι μακριά. Στὶς 23.00 λιγοστός ἄ-
νεμος, ποὺ ἦλθε ἀπὸ βορειοανατολική διεύθυνση,
μᾶς ἔδωσε ἐλπίδες καὶ κουράγιο νὰ σηκώσουμε
πανὶ, ὥστε τουλάχιστον τὸ κύμα νὰ μὴ μᾶς ρί-

χνῇ πίσω. Ἡ ὁμίχλη ἐξακολουθεῖ κι ἀκοῦμε σει-
ρήνες ἀπὸ πλοῖα ποὺ περνοῦν γύρω μας. Γεμά-
τοι ἀγωνία, μὲ τὸ χωνὶ στὸ χέρι, εἴμαστε ἑτοιμοὶ
νὰ τοὺς εἰδοποιήσουμε γιὰ τὴν παρουσία μας
ἂν χρειαστῇ.

Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση πέρασε ἄλλη μιὰ ἡ-
μέρα. Τὰ μακρόσυρτα σφυρίγματα τῶν πλοίων,
σχίζουν τὸν πυκνὸ, ἀδιαπέραστο λές, γκρίζο πέ-
πλο τῆς ὁμίχλης καὶ φτάνουν κοντά μας σὰν ἀ-
πειλητικὴ προειδοποίηση: «Κάντε στὴν ἄκρη νὰ
περάσουμε!» εἶναι σὰν νὰ μᾶς λένε καὶ μεῖς
ψάχνουμε τὸ δρόμο μας στὰ τυφλά. Φοβόμαστε
μήπως, ξαφνικά, προβάλῃ ἐμπρὸς μας, στὸ πλάι
μας, ἀπ' ὅποιαδήποτε μεριά, ἡ πλώρη κάποιου
κολοσσοῦ, ποὺ σὰν τυφλὸς Κύκλωπας θὰ μᾶς
συντρίψῃ...

Στὶς 8 τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης, 26 Ἰουλίου, ὁ
βορειοανατολικὸς ἄνεμος δυνάμωσε κ' ἔτσι ἀρχί-
σαμε κάπως νὰ προχωροῦμε, ἂν κ' ἡ ὁμίχλη ποὺ
ἐξακολουθεῖ μᾶς ἐμποδίζει νὰ πάρουμε στίγμα.
Μόνον κατὰ τὸ μεσημέρι τὸ κατωρθώσαμε, γιὰ νὰ
ἀνακαλύψουμε, δυστυχῶς, ὅτι εἴχαμε σπάσει ἔ-
να ρεκὸρ. Ἀπὸ τὶς 18.30 τῆς 24ης Ἰουλίου κά-

ναμε... 12 μίλλια(!!!) πρὸς τὸν προορισμό μας
καὶ 7 μίλλια πρὸς τὸν νοτιὰ. Πλάτος 35 μοῖρες
56'. Μήκος 09 μοῖρες 10'...

Τὸ ἡθικὸ μας θρυμματίστηκε. Εἶναι φοβερὸ
νὰ βλέπῃ κανεὶς τόσα πλοῖα νὰ τοῦ δείχνουν πῶς
ἡ γῆ εἶναι κοντά, νὰ ξερῇ πῶς μὲ τὸ γοργό τους
πέρασμα σὲ λίγο θὰ τὴν ἀνταμώσουν, καὶ αὐ-
τὸς νὰ κάθεται καρφωμένος στὸ ἴδιο μέρος καὶ
νὰ παίρνῃ μόνο τὴ μυρωδιά της. Ἀρχίσαμε πιά
νὰ ἀναρωτιόμαστε: «Εἶναι τῆς μοῖρας μας νὰ
φθάσουμε ποτέ; Κι ἂν ναι, πότε;» Ἡ ὅλη ὑπό-
θεση ἐξηγεῖ περίφημα γιὰτὶ ὁ Ὀδυσσεύς δὲν
μποροῦσε νὰ πιάσῃ τὴν Ἰθάκη γιὰ χρόνια... Ἀ-
σφαλῶς παίζει ρόλο τὸ γεγονός ὅτι ἐκεῖνος δὲν
εἶχε τὴ γυναῖκα του μαζί του.

Ἡ τραγωδία τοῦ «Ἀντρέα Ντόρια»

Πρὸς τὸ παρὸν παρηγοριόμαστε μὲ τὴν ἐλπί-
δα πῶς ἡ νέα μπουνάτσα, ποὺ πλακώνει σιγά-
σιγὰ μαζί μὲ ὁμίχλη, δὲν θάναί τόσο ἀνυπόφο-
ρη, γιὰτὶ τὸ παλιὸ κύμα ἔχει σημαντικὰ καθή-
σει. Στὶς 14.00 ἦρθε τὸ πιὸ εὐπρόσδεκτο νοτιο-

ΧΟΝΤΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΕΜΟΣ, ΚΑΝΟΥΝ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΝΑ ΤΡΕΜΗ ΣΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΕΙΣΜΟΣ. ΕΤΡΕΜΕ ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ

Με δακρυσμένα μάτια έσκυφα και φίλησα το σκαφάκι μου

δυτικό αέρακι, που άρχισε κάπως να μας σπρώχνει και συγχρόνως να καθαρίζει την ομίχλη, τουλάχιστον γύρω μας, ώστε να λέμε ότι άλλη μέρα σαν κι αυτή δεν είχαμε από τότε που ξεκινήσαμε.

Οι έλπίδες μας αναπτερώνονται. Κοιτάμε ο ένας τον άλλον και τα χείλια μας, ύστερα από μακρό διάστημα, τα χαράζει το χαμόγελο. 'Επί τέλους άρχισα να προχωρούμε. Νιώθουμε πώς δεν είμαστε πια έρμαια των κυμάτων και της φοβερής άπνοιας, που το άδρατο, πανίσχυρο χέρι της μάς είχε καθηλώσει για ημέρες πάνω στα ώκεάνια κύματα. 'Αλλ' ή χαρά μας δεν κράτησε για πολύ...

Το βράδυ, στις 20.30, μία τραγική ειδήση μάς συνετάραξε: Το ναυάγιο του «Αντρέα Ντόρια»! 'Η Σου ήταν στο ραδιόφωνο προσπαθώντας ν' ακούσει νέα και, ξαφνικά, με κάπως φοβισμένη φωνή, μούπε πώς το «'Αντρέα Ντόρια» βούλιαξε!... Μια άνατριχίλα πέρασε δολκίληρο το κορμί μου, αν και δεν το πίστεψα. Φαντάστηκα πώς απλώς κάτι θα συνέβη κ' εκείνη κατάλαβε λάθος. Πήγα κ' έγω στο ραδιόφωνο και με δέος ακούσαμε μαζί την περιγραφή... Θυμήθηκα τον «Τιτανικό». Θυμήθηκα πώς το «'Αντρέα Ντόρια» ήταν αδύβιστο, ακόμη θυμήθηκα πώς αρχικώς ή Σου επρόκειτο να έλθω στο Γιβραλτάρ με έναν απ' αυτούς τους κολοσσούς και ή συγκίνησή μου μεγάλωνε. 'Η σύγκριση ανάμεσα στο σκαφάκι μας, που χοροπηδάγε με σθένος, αλλά τόσο άπίθανα μικρό, πάνω στα κύματα και τον πλωτό, χαλυβιδίο, στερεό κολοσσό, που θρискόταν κιόλας στο θυθό μάς γέμιζε δέος.

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΦΩΤΑ

Ήταν κάτι που δεν το χωρούσε ο νους μας. Είμασταν κ' οι δύο έπηρεασμένοι από τις επικίνδυνες στιγμές που πρόσφατα περάσαμε κ' ή ιδέα της καταστροφής ήταν στο μυαλό μας σε κάθε κουθένια μας. Μέσ' στην ομίχλη έρχισα να βλέπω φανταστικά φώτα που πλησίαζαν άπειλητικά να μάς βουλιάξουν. Κάθε λίγο άνοιγαμε το ραδιόφωνο για περισσότερες λεπτομέρειες. Για πολύν καιρό ή κακή τύχη του «'Αντρέα Ντόρια» μάς τριβέλιζε το μυαλό.

Ός τις 08.00 της Παρασκευής, 27 'Ιουλίου, ο δυτικός άνεμος δυνάμωσε. 'Ωστόσο στάθηκε και πάλι αδύνατο να πάρουμε στίγμα λόγω της πυκνής ομίχλης που σκέπαζε τον ορίζοντα. Πάντως, σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, είχαμε περάσει πια τη γραμμή των χιλίων οργιών βάθους. 'Από εδώ κ' εμπρός θα είχαμε καλή συντροφιά. 'Υπερωκεάνια και φορτηγά περνούν πολύ συχνά από κοντά μας. 'Αν ο άνεμος δαστάξει, ελπίζουμε ως το βράδυ να μπορούμε στα στενά του Γιβραλτάρ. Πολλά δελφίνια χαράζουν κύκλους γύρω μας, αλλά οι γλάροι δεν έχουν κάνει ακόμη την εμφάνισή τους. Πού και πού ξεπέφτει κοντά στην «Χαρά» κανέναν γεμοναχιασμένους.

'Επί τέλους ή γή

Το απόγευμα μία μεγάλη χαρά μάς περίμενε. Στις 17.40 μπήκαμε στη γραμμή των 100 οργιών βάθους. 'Η θάλασσα έγινε ξαφνικά από σκούρα, μπλέ, πράσινη. Μου θύμισε τα νερά του Θερμαϊκού κόλπου και με γέμιζε νοσταλγία. Τα κύματα είχαν αρχίσει να μικραίνουν πολύ. Το ταξίδι μας είναι περίφημο, αλλ' είμαστε ανήσυχτοι γιατί δεν βλέπουμε ακόμη στεριά. Οι γλάροι, όσο περνάει ή ώρα, πληθαίνουν γύρω μας. Τα πλοία γίνονται όλοένα και περισσότερα. Στις 18 ή άνησυχία μας έφθασε στο κατακόρυφο γιατί, σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, θρискόμαστε 7 μίλλια μακριά από τη στεριά κι άκόμα τίποτε δεν είχε φανή. 'Αραγε μήπως πέσαμε έξω; Πώς όμως είναι δυνατόν, έφ' όσον όλα λέν πώς είμαστε ακριβώς όπου πρέπει; Οι γλάροι, τα νερά, ακόμη και τα πλοία που, αν και έρχονται από διαφορετικές κατευθύνσεις και πλάτη, όλα συγκλίνουν για να μπουν στην ίδια πόρτα, τα στενά του Γιβραλτάρ.

Πλάτος 36 μίρες, μήκος 06 μίρες 10'. Τί στιγμή ύστερα από 3.200 μίλλια περίπου. Πόσες άγωνίες, λαχτάρες, φόβοι, άπογοητεύσεις, άδράνεια, φθάνουν στο τέλος τους αυτή την γεμάτη εύτυχία και συγκίνηση ώρα. Πρώτα είδα τη γραμμή των βουνών πάνω από τον Κάβο Τραφάλγκαρ. Μετά, τα βουνά της 'Αφρικής πάνω από τον Κάβο Σπάρτελ. 'Ο λόγος που δεν βλέπαμε στεριά ως τώρα ήταν ένα πέπλο ομίχλης

πού, αν και άφηνε τον ήλιο να λάμψη δυνατά ψηλά στο στερέωμα, ώστόσο έκλεινε τα πάντα στον ορίζοντα...

Ό 'Ατλαντικός είναι πια πίσω μας. Αιθέρμητα έσκυφα και φίλησα το σκαφάκι μας, την «Χαρά», που μάς έφερε ως εδώ. Ήταν τόσο άληθινό και θερμό το φίλι μου που, ξέρω, τόνιωσε.

'Η Σου κ' έγω κλαίγαμε και φιλιόμαστε. 'Η πέννα μου είναι φτωχή για να δώσει την συγκίνηση εκείνης της στιγμής. 'Ασφαλώς πολλοί γελούν όταν διαβάζουν πώς ένας άντρας 37 χρόνων φιλά τα σανίδια ενός σκάφους και πώς κλαίει στο αντίκρυσμα της στεριάς. "Αν ήταν όμως μαζί μας σ' όλα αυτά τα βασανιστικά, τα άτέλειωτα 3.200 μίλλια, είμαι βέβαιος πώς θα ένιωθε όπως έμεις. Αιυτές είναι στιγμές που δεν τις ζή κανείς παρά εκεί, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, στο πεδίο της μάχης με το υγρό στοιχείο.

Δεν νικήσαμε! 'Η φύση είναι δυνατότερη από τον άνθρωπο. 'Απλώς είμασταν τυχεροί και το σκάφος τέλειο. Κι όταν μπήκαμε στα στενά, νιώσαμε σαν την χελώνα που μπαίνει στο καβούκι της. Πίσω μας ήταν ο άδυσώπητος, ο μανιασμένος ώκεανός, που το πέρασμά του μ' ένα τόσο δα σκαφάκι μάς διδασε πόσο ΤΙΠΟΤΕ είμαστε. 'Ωστόσο, τώρα που γράφω αυτές τις γραμμές το λέω καθαρά: Κάτι μάς τραβά να τον ξαναπεράσουμε. Είναι ή μαγεία του, που σε σπρώχνει να ξαναδοκιμάσεις ή ή ανάγκη να νιώσης τις πιο δυνατές συγκινήσεις και να δοκιμάσης τον έαυτό σου ως τα έσχατα; Την άπάντηση δεν θα την πάρη κανείς από μέσα. Ούτε έμεις οι ίδιοι ξέρουμε τί είναι αυτή ή δύναμη που μάς τραβά στον κίνδυνο της άνοικτης θάλασσας. Δεν πιστεύω όμως πώς θα λυθ ή άνιγμα ούτε από τους άλλους θαλασσοπόρους που παίξαν τη ζωή τους κορώνα - γράμματα για να νιώσουν το πόσο έρμη είναι ή άπέραντη θάλασσα. Το πόσο άσήμαντοι είναι οι ίδιοι...

Κάτι σαν εύτυχία...

'Αποφασίσαμε να περάσουμε τα στενά από τη μεριά της Ταγγέρης, ακολουθώντας τη γραμμή των βαποριών με κατεύθυνση άνατολική. Είναι ένα παράξενο θέσμα να τα βλέπει κανείς με έλαττωμένη ταχύτητα να ακολουθούν το ένα το άλλο, σαν μερμήγκια. Δύο γραμμές: 'Η μία βόρεια να διαίνη από τη Μεσόγειο και ή άλλη να μπαίνει. Στις 21.10 ή Ταγγέρη ήταν 3 μίλλια δεξιά μας. 'Ορθιος ακόμη στο τιμόνι, ενώ ή Σου κατακουρασμένη έπεσε να κοιμηθ ή, τραγουδούσα όλο κέφι, γεμάτος από τη μεγαλύτερη εύτυχία. 'Η φωτεινή βραδυά κάνει να ξεχωρίζουν οι σιλουέτες των αφρικανικών βουνών, που ξεπροβάλλουν σαν φαντάσματα στον ουρανό, με χαμένους, μέσα στην πάχνη, τους πρόποδες τους. "Όλα, βουνά, βαπορία, μυρωδιές της 'Αφρικής, που έφερνε ο στεργιανός άνεμος, ή περίφημη νύχτα, δημιουργούσαν μία μαγεία που σπάνια έ-

νιώσα στη ζωή μου. Τα αίσθήματά μου δεν θα μπορούσα να τα άναλύσω περισσότερο, όσο κι αν προσπαθούσα. Κάτι σαν εύτυχία, κάτι σαν τρέλλα!

Λίγο με μπέρδεψε ο φάρος της Ταρίφα, στην ευρωπαϊκή άκτι των στενών, γιατί αντί τριών άναλαμπών κάθε 15 δευτερόλεπτα, είναι γραμμένος στο χάρτη με τρεις άναλαμπές κάθε 10 δευτερόλεπτα. Στις 2.20, Σάββατο, 28 'Ιουλίου, μ' ένα άπότομο φρεσκάρισμα του άνεμου από δυτικά-νοτιοδυτικά περάσαμε τον Κάβο 'Αλκαζάρ και βλέποντας λιγοστή συγκοινωνία εκείνη τη στιγμή, άλλαξαμε πορεία για το λιμάνι του Γιβραλτάρ. Στις 04.10 βρισκόμασταν στην είσοδο του κόλπου. 'Ο άνεμος κόπηκε ξαφνικά σαν με μαχαίρι.

Το γράμμα ενός φίλου

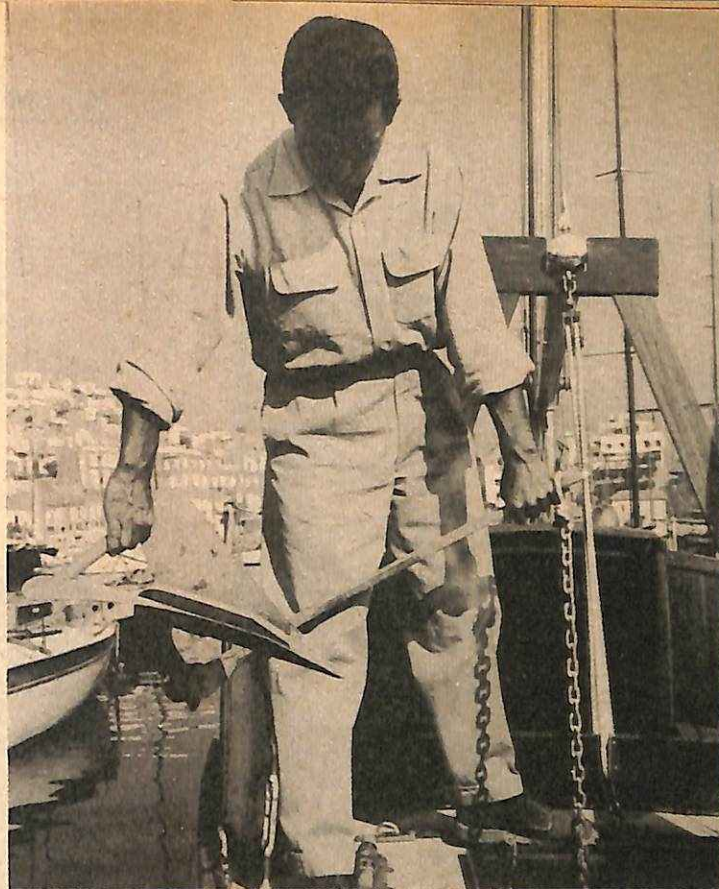
Μείναμε εκεί δολκίληρη την νύχτα. Γύρω μας τα βουνά της 'Αφρικής από την μία μεριά, τα βουνά της Ευρώπης από την άλλη, έκλειναν τα Στενά του Γιβραλτάρ. 'Ο έπιβλητικός βράχος κρεμόταν από πάνω μας όχι σαν άπειλη, αλλά σαν καλός φίλος, που είχε αναλάβει την προστασία μας από το φοβερό στοιχείο του παντοδύναμου ώκεανού. Αισθανόμαστε άσφαλισμένοι, σίγουροι. "Όλα γύρω μας ήταν ήρεμα. 'Η Σου κοιμόταν ήσυχη στην μικρή καμπίνα της «Χαράς». "Ισως να άνιρευότανε ακόμη τις δύσκολες στιγμές που περάσαμε μαζί στον 'Ατλαντικό, τις άτέλειωτες ήμέρες του ταξιδιού μας... 'Από το μυαλό μου περνούσαν, σαν σε κινηματογραφική ταινία, όλες οι ώρες που ζήσαμε πάνω στα άτλαντικά κύματα. Οι μεγάλες φουρτούνες, οι άπελπιστικές άπνοιες, οι μπόρες που μάς μαστίγωναν άλύπητα, ή άνυπόφορη ζέστη. "Όλα εκείνα που συνέβαιναν τώρα πια την έμπειρία της θαλασσίνης μας περιπέτειας...

Περιμέναμε να ξημερώσει τσακισμένοι από κούραση, αλλά εύτυχισμένοι, ώπου στις 05.10, βλέποντας την «καραντίνα», την σημαία που σηκώσαμε για να είδοποιήσουμε για γιάτρο, ήρθαν και μάς ρυμούλκησαν ως το νότιο πολεμικό λιμάνι, όπου δέσαμε στο μώλο. 'Ο γιάτρος μάς έδωσε ένα γράμμα. Δάκρυσαν τα μιάτια μου γιατί ήταν το πιο θερμό καλωσώρισε στην Ευρώπη για τους δύο μας από έναν πολύ στενό φίλο, που κι αυτός, χρόνια πριν, με μία δάρκα, θαλασσοπορούσε στο 'Ιόνιο και που πάντα σ' όλο μας το ταξίδι μάς παρακολούθησε με το πιο μεγάλο ένδιαφέρον, άγάπη και άγωνία. "Ισως σε μάς νάβλεπε το δικό του όνειρο για μεγαλύτερα ταξίδια να εκπληρώνεται. Το γράμμα αυτό ήταν του Τάσου Ζάππα.

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:

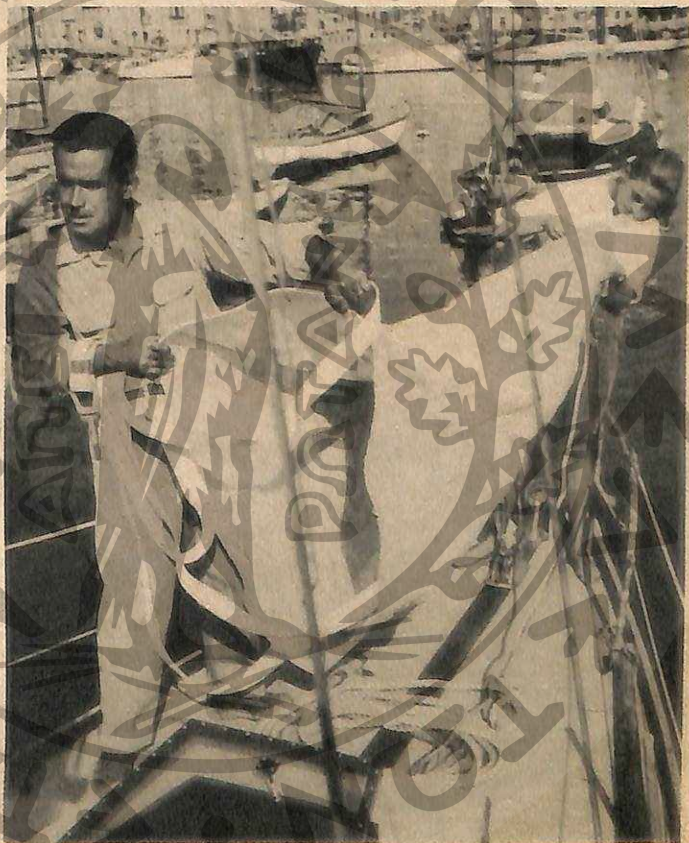
'Η Μεσόγειος μάς δέχεται.

ΣΗ—ΚΙΟΥ—ΑΡ (C.Q.R.) όνομάζεται ο τύπος της σιδερένιας άγκυρας της «Χαράς» που είναι ή τελευταία λέξη στην εξέλιξη του είδους. Δεν ζυγίζει περισσότερο από 7 όκάδες, ώστόσο, έχει τριπλάσια ικανότητα από τις συνηθισμένες άγκυρες (πινέλλα, τεσσαροχάλια κλπ.). "Έχει μόνο δυό όργιες καδέναι και το ύπόλοιπο σχοινί της είναι λεπτότατο, από νάυλον. 'Ο τόπος που πιάνει στο θυθό της θάλασσας είναι όπως του άρότρου — όσο μεγαλύτερη αντίσταση βρίσκει, τόσο περισσότερη δυθίζεται. 'Η θαυμαστή αυτή άγκυρίτσα έσωσε τη «Χαρά» σε μία τρομερή θύελλα, σ' ένα από τα δοκιμαστικά της ταξίδια, πριν ξεκινήσει για το πέρασμα του ώκεανού.

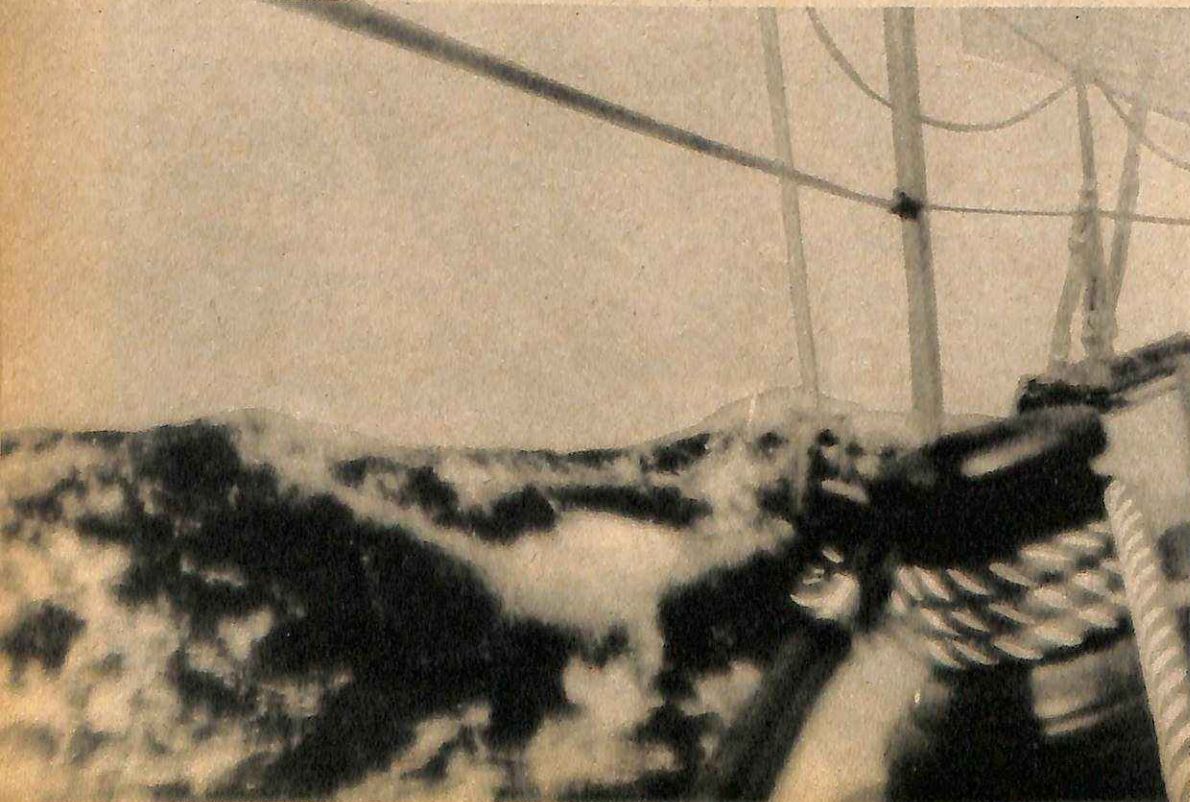
ΤΟ «ΦΡΕΝΟ» ΤΟΥ... ΩΚΕΑΝΟΥ

Ασφαλώς το πιο άχρηστο πράγμα στον ώκεανό, όπου ο θυθός του μετριέται με τα χιλιόμετρα, είναι ή άγκυρα. Γι' αυτό, έκτος από την ειδική κατασκευής κοινή άγκυρα που θα του χρησίμευε για να άσφαλίξει το σκάφος στα άβαθ, ο Γεωργίου φρόντισε να έξοπλίσω τη «Χαρά» και με μία «πλωτή άγκυρα». 'Η πλωτή άγκυρα, που συχνά οι άναγνώστες μας την συνάντησαν στη συνέχεια της άφηγήσεως, καταχρηστικώς όνομάζεται άγκυρα, γιατί δεν συγκρατεί τελείως το σκάφος, αλλ' απλώς το άνακόπτει και καθυστερεί σημαντικώς την πορεία του. Το «φρένο» αυτό που πιάνει στο υγρό στοιχείο, χρησιμοποιείται για ν' άποφευχθ σε μία θύελλα μία επικίνδυνη άκτι, ή για να μη χαθ πολύτιμος δρόμος όταν ή θύελλα παρασύρη το φυλάρμενο σκάφος έξω από τη ρότα του, τέλος για να κοιμηθ κανείς ήσυχος, όταν ή κούραση δεν έπιτρέπει άλλη δάρδια στο τιμόνι.

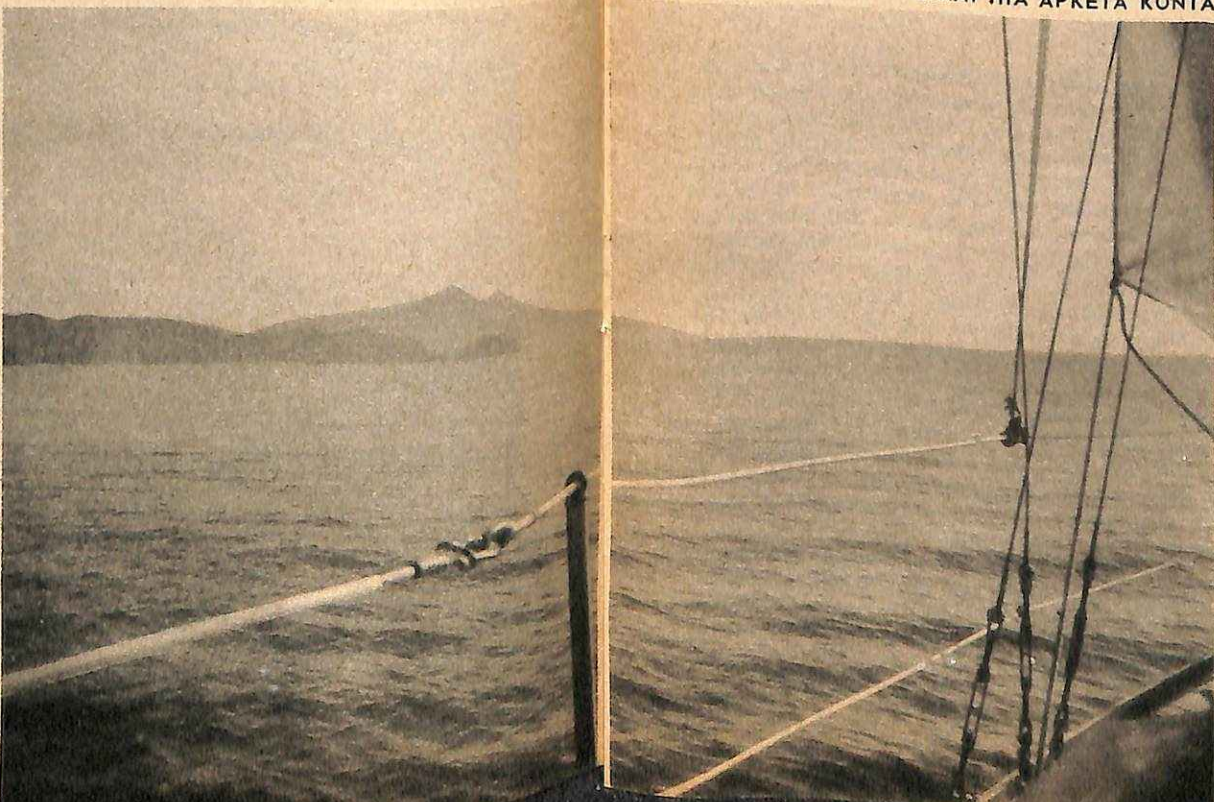

ΤΟ «ΦΡΕΝΟ» του ώκεανού, ή πλωτή άγκυρα, είναι κατασκευασμένη στερεώτατα από πολύ γερό καραβάπανο. "Έχει δυό άνομοιμεγέθη άνοίγματα. 'Από το μεγάλο είσορμά το νερό που, ακολουθώντας ύποχρεωτικά την κατεύθυνση του «διαδρόμου» προς το μικρότερο, από το όποιο και φεύγει, δημιουργεί ένα έμπόδιο που άνακόπτει την ταχύτητα του σκάφους. 'Η πλωτή άγκυρα κατ' άποτίμηση ρίχνεται από την πρύμη, όποτε οι θαλασσοπόροι είναι ύποχρεωμένοι να μαζέψουν την παρκέτα για να μην μπερδευτούν τα σχοινιά τους, κ' έτσι χάνουν τις ύπηρεσίες ενός άλλου πολυτίμου όργα ν ο υ.

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΣ» ΜΕ «ΚΟΥΤΡΟΥΒΑΛΙΣΤΗ» ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΟΥ ΚΤΥΠΑ ΕΝΑΝΤΙΑ

ΚΑΒΟ ΣΠΑΡΤΙΒΕΝΤΟ. ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ... Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΑΡΚΕΤΑ ΚΟΝΤΑ

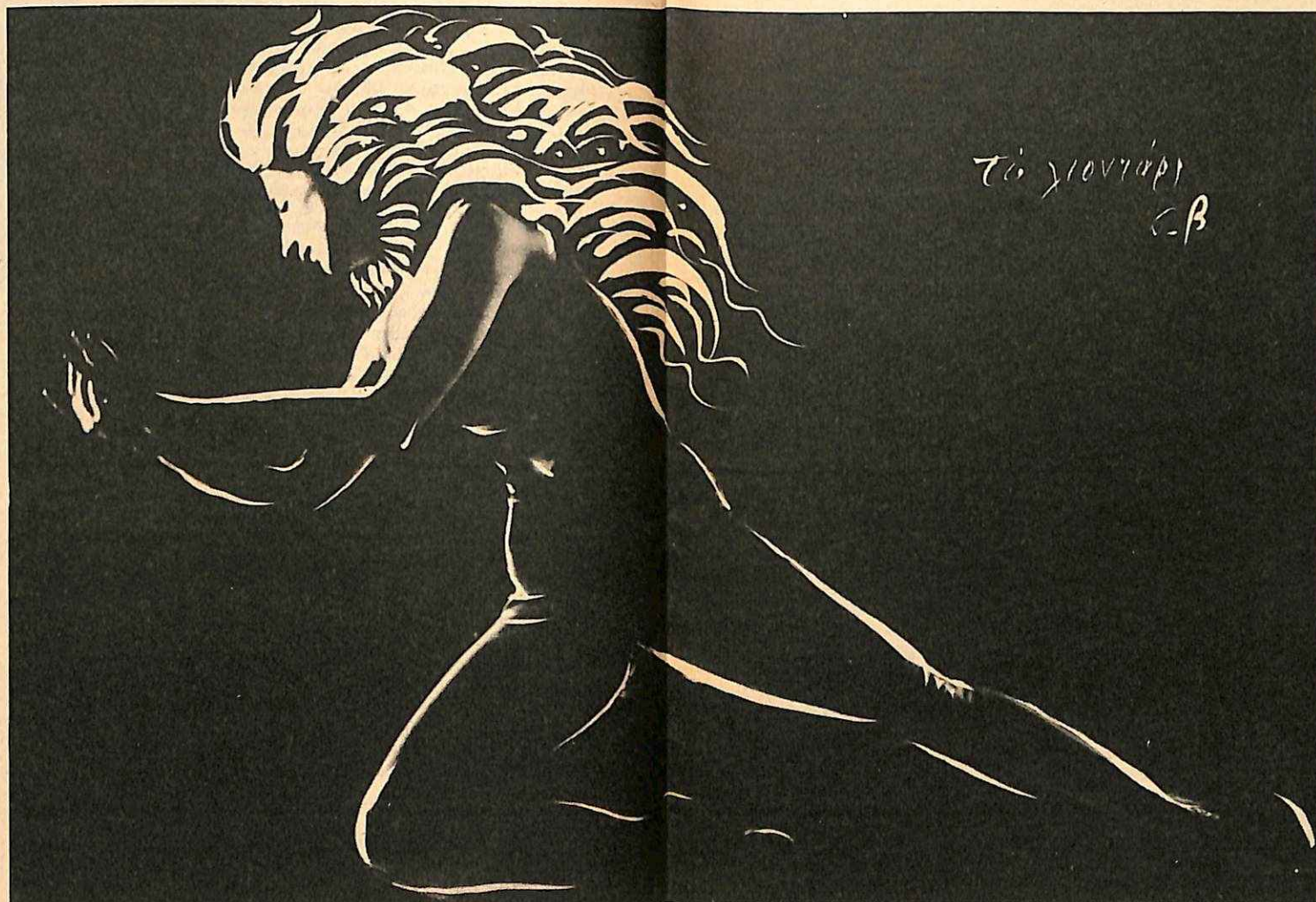
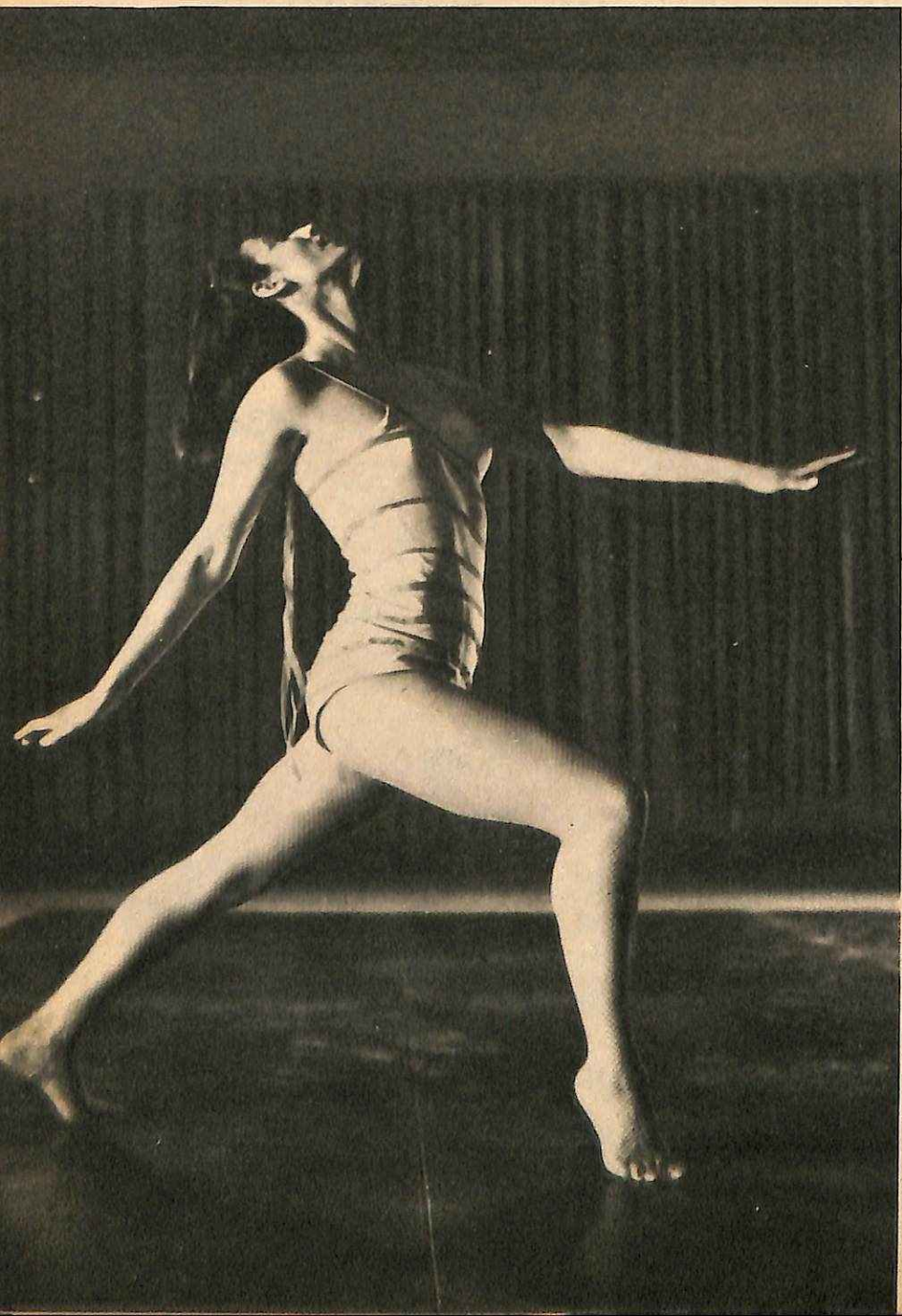
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΡΥΘΜΟΙ

Τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα» ἀρχίζει τὴν παραστιάσειν σου

ΘΑΥΜΑΣΙΑ Η ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ ΣΑΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΣΤΟ «ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΦΙΔΙ»

Η ΑΓΑΠΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ ΣΤΗΝ «ΠΑΡΩΔΙΑ ΣΤ' ΑΣΠΡΑ». ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΔΙΚΗ ΤΗΣ

Τὸ χιονιὰρι
ε-β

Η ΝΤΟΡΑ ΤΣΑΤΣΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΣΤΟ «ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΖΩΩΝ» ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΣΤΙΣ «ΝΕΚΡΕΣ ΦΥΣΕΙΣ»

Αρχίζει αυτές τις μέρες στο θέατρο «Κεντρικό» μια σειρά παραστάσεων, που ασφαλώς θα ενθουσιάσουν τους φίλους της Τερψιχόρης, αλλά και όλους εκείνους που γενικότερα αγαπούν και χαίρονται με την προαγωγή κάθε αγνής καλλιτεχνικής προσπάθειας στον τόπο μας. Τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα», που ιδρύθηκε στὰ 1951, ἐπειτα ἀπὸ ἐντατική προπαρασκευή, θὰ καλέσῃ καὶ πάλι τοὺς φίλους του νὰ συμμετάσχουν στὴν κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὴ δημιουργία ἑλληνικῆς χορευτικῆς παραδόσεως. Καὶ λέγοντας, θέβαια, χορευτικὴ παράδοση, ἐννοοῦμε τὴ θεατρικὴ χορευτικὴ Τέχνη, γιατί ὁ λαὸς μας μετὰ τὴν ἀφθαστὴ φαντασία του καὶ τὴν πηγαία πλαστικότητα του, ἔχει δημιουργήσει μόνος του πλουσιώτατη παράδοση, που δυστυχῶς μέχρι σήμερα μένει ἀνεκμετάλλευτη.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ χορὸς μετὰ τὴν ἀμεσότητα του ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ἐγγίξῃ θεατὰ πολὺ μεγαλύτερο ἀριθμὸ προσώπων, ἀπὸ οποιαδήποτε ἄλλη τέχνη, καὶ εἶναι ἀναντίρρητα πολὺτιμο μέσο καλλιέργειας τῶν πλατυτέρων στρωμάτων, καὶ συνάμα τῆς προβολῆς ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους. «Ὁ καλύτερος πρεσβευτὴς εἶναι μιὰ ἑκτακτικὴ χορευτικὴ ομάδα», ἔλεγε κάποτε ἕνας ξένος κριτικὸς τοῦ χοροῦ. Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο.

Ἡ Ἑλλάδα, δυστυχῶς, καθυστέρησε στὴν ὥραία αὐτὴ Τέχνη. Ὡστόσο, ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά, καὶ οἱ ἀναζητήσεις

που συστηματοποιήθηκαν τὰ τελευταῖα χρόνια, εἶναι θετικό ὅτι θὰ ρίξουν τὸ σπέρμα, γιὰ νὰ ριζώσῃ ἡ ἑλληνικὴ χορευτικὴ παράδοση.

Τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα» φέτος κατεβαίνει πάνοπλο στὸν εὐγενικὸ του ἀγῶνα. Οἱ πέντε πρωταγωνιστὰ του, που σχεδὸν ἀντιπροσωπεύουν ὅ,τι ἐκλεκτότερο ἔχει νὰ δείξῃ ὁ τόπος μας στὸν τομέα αὐτό, ὑπόσχονται ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ποιότητα καὶ ἀξιοσημείωτη ποικιλία, ἀκριβῶς λόγω τῆς διαφορᾶς τῆς προσωπικότητας τοῦ καθενός.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει συνολικῶς 12 ἔργα, ἀπὸ τὰ πλεονέκτημα τοῦ ρεπερτορίου τοῦ «Ἑλληνικοῦ Χορόδραματος» καὶ στὸ ἀνέβασμά τους, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς «Ραλλοῦ Μάνου», συνεργάστηκαν ἐκλεκτοὶ μας ζωγράφοι καὶ συνθέτες. Σκηνογραφίες τῶν Ἀργυράκη, Βακαλό, Βασιλείου, Ἐγγονόπουλου, Μόραλη, Τσαρούχη, Χατζηκυριάκου Γκίκα, θὰ πλαισιώσουν τὴν παραστάσειν που ἡ μουσικὴ τους ὀφείλεται στοὺς Σκαλκώτα, Θεοδωράκη, Κουνάδη, Καρυωτάκη καὶ Χατζιδάκη. Οἱ χορογραφίες ἔγιναν ἀπὸ τὴν Ραλλοῦ Μάνου, τὸν Γραιμάνη, τὴν Ἀγάπη καὶ τὴν Ντόρα Τσάτσου.

Μετὰ τὴν ἐκδηλώσειν αὐτὴν τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα» ἀποβλέπει στὴν καθιέρωσιν τακτικῆς ἐτήσιας χορευτικῆς περιόδου, ὅπως γίνεται σ' ὅλα τὰ μεγάλα, καλλιτεχνικῶς προηγμένα κέντρα.

Ο ΓΡΙΜΑΝΗΣ ΣΤΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΟΥ ΡΟΛΟ ΣΤΙΣ «ΕΞΗ ΛΑΪΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ»

Ο ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΑΡΑΓΑΣ ΥΠΟΔΥΕΤΑΙ ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΟ ΣΤΙΣ «ΝΕΚΡΕΣ ΦΥΣΕΙΣ»

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΩΝ 715

Νουβέλλα του ΜΑΞ ΕΡΛΙΧ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Δεκέμβριος του 1945. 'Ο Φρέντ "Ελκινς ταχυδρομικός υπάλληλος, επιφορτισμένος να συνοδεύει το ταχυδρομείο από τη Νέα Υόρκη στο Σαιντ Άλμπανς με το τρένο των 715, παίρνει τη μεγάλη απόφαση να κλέψει, για να οικονομήσει τα λεπτά που του χρειάζονται για να στείλει το φυματικό παιδί του στο σανατόριο. Την 23η Δεκεμβρίου βάζει σε εφαρμογή το προμελετημένο από καιρό σχέδιό του. 'Αφαιρεί στην τύχη, από τους ταχυδρομικούς σάκκους που συνοδεύει, όσα γράμματα φαίνονται να περιέχουν χρήματα, γεμίζει ένα σακκί και το πετάει απ' το παράθυρο του τρένου κοντά σ' ένα γεφύρι, με το σκοπό να πάει άργότερα να το πάρει. 'Όλα του έρχονται άναποδα. Δυο παιδιά, παίζοντας κοντά στο γεφύρι, βρίσκουν το σακκί και το μεταφέρουν σε μία έρειψωμένη αποθήκη. Κανείς δεν δρίσκει το σακκί. 'Ο "Ελκινς έχει κλέψει άδικα. Πάνω στην άεπλειςία του αυτοκτονεί. Δέκα χρόνια περνούν. Γκρεμίζοντας την παλιά αποθήκη, εργάτες ανακαλύπτουν το σακκί. Ειδοποιούν την άστυνομία και ύστερ' από δέκα δλόκληρα χρόνια τα γράμματα άποστέλλονται στους παραλήπτες. 'Ιούλιος του 1956. Στο Γκρήνβιου Πόιντ, έξω από τη Νέα Υόρκη, η Μάρθα Ράντκλφ ζή πανευτυχής, με τον άντρα της τόν Τζώρτζ και τα δυό της παιδιά. 'Ο Τζώρτζ και η Μάρθα είναι 25 χρόνια παντρεμένοι και έξακολουθούν να είναι έρωταμένοι άκόρη έπος την πρώτη μέρα του γάμου τους. Κανένα σύννεφο δεν σκιάζει την εύτυχία τους ως τη μέρα που δ' ταχυδρομικός διανομέας τους φέρνει ένα γράμμα. Είναι ένα από τα γράμματα του ταχυδρομικού σάκκου που είχε χαθεί πριν από δέκα χρόνια. Το ύπογραφο κάποιος Τζέρεμυ Κλαίου, δ' όποιος κατηγορεί άπαιρέσστα τόν Τζώρτζ Ράντκλφ πώς αυτός είναι δ' δολοφόνος τού Σπίντελ, (ένος ταμία που είχε σκοτώσει μυστηριωδώς άκριβώς λίγον καιρό πριν από την εσφινική καλυτέρευση τών οικονομικών τού Τζώρτζ Ράντκλφ), και όχι δ' Μπίλ Λέντε, που βρίσκειται τώρα στη φυλακή ως ένοχος φόνου και κλοπής ένδς μεγάλου ποσού. Με το γράμμα έκείνο δ' Κλαίου ζήτούσε από τόν Ράντκλφ 25.000 δολάρια για να μιν καταγγείλη στην άστυνομία. 'Η Μάρθα Ράντκλφ διαβάσει το γράμμα και, μονομιάς, όλη ή εύτυχία της καταρρέει. Μία ύποπτα τρομερή την κυριεύει. Είναι άραγε δ' άντρας της ένας δολοφόνος; Τού ζήτάει εξήγησης. 'Εκείνος άρνείται κατηγορηματικά. 'Η Μάρθα όμως δεν ήσυχάζει και άποφασίζει να έρευνήσει ή ίδια την ύπόθεση για ν' ανακαλύψει την άλήθεια. Πηγαίνει στο σπίτι όπου μένει δ' Τζέρεμυ Κλαίου, δ' όποιος επιμένει ότι είδε με τα μάτια του τόν άντρα της να σκοτώνει τόν ταμία Σπίντελ.

9

Αυτός δ' κάποιος ήταν δ' άντρας σας. Τόν είδα καθαρά, εκείνος όμως δεν με είδε. Προχώρησε στο διάδρομο, τραβώντας κατά τού γραφείο τού Σπίντελ. 'Ηξερα πώς δ' Σπίντελ κι δ' Λέντε ήτανε στο κτίριο, αλλά δεν είχα ιδέα πώς κι δ' άντρας σας ήταν εκεί, γι' αυτό εξαφινάστηκα. Τό πρόσωπό του ήτανε κάτωχρο, άσπρο σαν πεθαμένο. Κουβαλούσε μία μαύρη τσάντα και φορούσε γάντια. Τόν είδα ν' άνοιξη την πόρτα τού Σπίντελ. Νά γυρίζει τόν διακόπτη που ήταν πλάι στην πόρτα. Τό δωμάτιο βυθίστηκε στο σκοτάδι. "Άκουσα τόν Σπίντελ να φωνάζει: «Λέντε!» 'Ο Σπίντελ, βέβαιε, νόμιζε πώς δ' μόνος υπάλληλος που ήταν εκείνη την ώρα στα γραφεία ήταν δ' Λέντε και, μέσ' στο σκοτάδι, δεν μπορούσε φυσικά να διακρίνει τόν άντρα σας. "Υστερ' από λίγο

είδα τόν Ράντκλφ να βγαίνει απ' τó γραφείο τού Σπίντελ με την τσάντα στο χέρι... μόνου ή τσάντα ήταν τώρα γεμάτη. Τόν είδα ν' άνοιξη τó παράθυρο και να την πετάει έξω, σε κάποιο σύνεχο του σίγουρα. "Ευπνο κόλλου, αυτό. "Ετσι, δεν είχε παρὰ να τηλεφωνήσει στο τμήμα και να περιμένη τους άστυνομικούς νάρθουν χωρίς να είναι άναγκασμένος να κρύψει τα λεπτά κάπου μέσ' στο κτίριο. ("Ενα χαμόγελο σατανικό διαγράφει στα χείλη του): Κ' έπειδι έξέρω καλά την έξυπνάδα του, είμαι βέβαιος πώς πήρε τη μερίδα τού λέοντος.

—Αυτός δ' σύνενοχός του... Ποιός θα μπορούσε να είναι;

—Μόνου δ' άντρας σας είναι σε θέση ν' άπαντήσει σ' αυτή την έρώτηση, άποκρίθηκε δ' Κλαίου. "Οποιος κι άν ήταν πάντως, φρόντισε να κρυφτεί καλά. Συνεργεί δολοφονίας, δεν είναι παίξε — γέλασε.

—Καταλαβαίνω, ψιθύρισε ή Μάρθα μουδιασμένη. "Αλλά, και άν άκόμη παραδεχτώ πώς δ' άντρας μου έκλεψε... Δεν είχε κανένα λόγο να σκοτώσει.

—'Ο άντρας σας δεν είναι κανένας κουτός. Οί πεθαμένοι δε μιλούν, ένδ οι ζωντανόί... Έεκα βάρισε τόν Σπίντελ για περισσότερη ασφάλεια. Φρόντισε μάλιστα να χρησιμοποιήσει τó χαρτοκοπτήρα τού Λέντε. (Χαμογέλασε): Πρέπει όμως να παραδεχτώ πώς δ' άντρας σας είναι γεννημένος ήθοποιός, κυρία Ράντκλφ. Θυμάστε πώς έστειλε τόν κακομοιρη τόν Μπίλλυ Λέντε στη φυλακή; Τί ήθοποιά! "Εκείνη ή ταραχή, ή νευρικότητα, τó κατακίτρινο πρόσωπο, τó σκυφτό κεφάλι! 'Ο καλός πολίτης που έκτελει με σφιγμένη καρδιά ένα θλιβερό καθήκον. "Α, άφραστο παίξιμο! 'Ο ήθοποιός που σε κάνει να κλάις με τη φυσικότητα τού πόνου του!

Κάθε τού λέξη ήταν κ' ένας μπάτσος. —Κ' έσείς, τὰ ξέρατε όλα αυτά, αλλά δεν είπατε τίποτε, είπτε ή Μάρθα.

—Εδώ που τὰ λέμε, κυρία Ράντκλφ, μου χρωστάτε εύγνωμοσύνη, παρατήρησε δ' Κλαίου. Γιατί, άν σηκωνόμουν στο δικαστήριο κ' έλεγα την άλήθεια, εκείνος που θα πήγαινε φυλακή θαταν δ' άντρας σας. "Οχι δ' Λέντε. (Γέλασε). Νομίζω μάλιστα πώς μου χρωστάτε πολλά. Χαρήκατε δέκα εύτυχισμένα, άνεφελα χρόνια μόνου και μόνου γιατί κράτησα τó στόμα μου κλειστό όλον αυτό τόν καιρό.

—"Ησαστε όμως πρόθυμος να παζαρέψετε τη ζωή τού Λέντε για λεπτά...

—"Ημουν φτωχός τότε, όπως άλλωστε είμαι και τώρα. Σκέφτηκα πώς μία κι δ' άντρας σας είχε κάνει την τύχη του, θα μπορούσε να οικονομήσει κάτι και για μένα. Γι' αυτό, μετά τη δική τόν πλησίον, για να τού πω λίγες κουβέντες.. έμφορικές... "Εκείνος όμως δε θέλησε να μ' άκούση. Τού είπα πώς θα πήγαινα στην άστυνομία και μου είπτε: «Και δεν πιάς».

—Και γιατί δεν πήγατε;

—Γιατί δ' άντρας σας, πολύ έξυπνα, με άπειλγε πώς άν πήγαινα στην άστυνομία, θα εύρισκα τó μπελτά μου. Για ψευδομάρτυρία. Γιατί δεν εί-

πα στο δικαστήριο, δ'τι ήξερα. Και για έκβιασμό.

—Όποτε δ' άντρας μου δεν σας έδωσε ποτέ λεπτά;

—"Οχι. Σας είπα, προσπάθησε να με φοβερίσει εκείνη τη μέρα. Και τότε μου κατέθηκε μία άλλη ιδέα — τó γράμμα.. Φαντάστηκα πώς άν τού έδινα λίγο καιρό να σκεφτεί, θ' άνησυχούσε και θα καταλάβαινε πώς ήταν φρονιμώτερο να μη τὰ χαλάσει μαζί μου. Στο κάτω — κάτω, ήξερα άρκετά για να τόν στείλω στην κρεμάλα.

'Η φωνή του έσταζε φαρμάκι.

—Δέκα δλόκληρα χρόνια έλεγα στον έαυτό μου πώς δ' Τζώρτζ Ράντκλφ έχει νύτρα από άτσάλι. Τόν μισούσα, αλλά και τόν θαύμαζα. Δέκα χρόνια... Και κάθε μέρα έλεγα: Στάθηκε πού έξυπνος από μένα, με γέλασε. Δέκα χρόνια έζησα σά σκυλι μέσα σε τούτη την καλύβα. Τά όκτώ χρόνια ήμουν πολύ άρρωστος, τόσο άρρωστος που δεν μπορούσα να δουλέψω, αλλά ούτε και άρκετα βαρεία για να πεθάνω. Για σκεφθήτε! "Αν δ' άντρας σας είχε λάβει τó γράμμα μου τότε, ίσως να είχα τώρα ένα ιδιαιτέρω δωμάτιο σε νοσοκομείο να είχα φαρμ' άνθρωπινό και μία νοσοκόμα να μου κάνει καμμία ένεση για να μη βασανίζωμαι απ' τούς πόνους.

Δάκρυα κυλούσαν απ' τὰ μάτια της Μάρθας. Σκεπτότανε πώς έπρεπε να φύγει, να φύγει μακριά απ' αυτό τó φρικτό μέρος, απ' αυτόν τόν άπαίσιο άνθρωπο. Είχε διανώσει τόν άπαγορευμένο δρόμο και τώρα είχε φτάσει στο μοιραίο τέρμα.

Σηκώθηκε και προχώρησε, άλύγιστη, προς την πόρτα. Μά ή φωνή τού Κλαίου τη σταμάτησε.

—Μιά στιγμή, κυρία Ράντκλφ.

Γύρισε τó κεφάλι της και τόν αντίκρυσε.

—Κυρία Ράντκλφ, δε θ' άφήσετε, βέβαια, έναν γέρο, έναν έτοιμοθάνατο έτσι, έ; Κάτι θα κάνετε για μένα.

Τόν κοίταζε έμβρόντητη:

—Τί θέλετε να πείτε;

—Μά είναι πολύ άπλό. 'Η έπίσκεψή σας ήταν για μένα ένα δώρο απ' τόν ουρανό. Τό γράμμα έφτασε τώρα στον προορισμό του, έτσι δεν είναι; Τό καταλαβαίνετε και μόνου σας πώς ή κατάσταση δεν άλλαξε. 'Ο άντρας σας εξακολουθεί να είναι έλευθερο πουλι κ' έγώ εξακολουθώ να ξέρω... αυτό που ξέρω. Κάτι άξίζει αυτό, δεν είναι έτσι;

—Άηλοδή, τί θέλετε να πείτε; "Αρχίζετε πάλι τούς έκβιασμούς;

—Γιατί όχι; Μου προσφέρατε μία εύκαιρία. Θάμουνα κουτός να μιν την άρπάξω.

—Κάνετε λάθος. "Αν δ' άντρας μου άρνήθηκε να σας άκούση τότε, δεν πρόκειται να σας άκούση και τώρα.

—Τότε, στο χέρι σας είναι να τόν πείσετε, κυρία Ράντκλφ.

—Μά δεν μπορώ, φώναξε ή Μάρθα με άπόγνωση. Δεν μπορώ. Δε θα τολμήσω ποτέ να τού πω πώς ήρθα εδώ...

—Σας καταλαβαίνω, κυρία, σας καταλαβαίνω πολύ καλά, είπτε δ' Κλαίου με κακία. "Ητανε, βέβαια, μεγάλη κουταμάρα σας να έρθετε εδώ. Τώρα όμως είστε κ' έσείς μπλεγμένη και σας

συμβουλεύω να φανήτε λογική. Δεν είμαι κανένας άπληστος. Συμμιθάξμαι εύχαρίστως μέ... άς πούμε, με διακόσια δολάρια την έβδομάδα. Προσωπικά, δεν με ένδιαφέρει άν τὰ λεπτά βγαίνουν απ' τη δική του τσέπη... ή απ' τη δική σας.

—Κι άν άρνηθώ; ρώτησε ή Μάρθα άργά.

—Θά πάω ίσια στην άστυνομία. Τώρα μπορώ να τὰ παίξω όλα για όλα. Οί γιατροί λένε πώς είμαι πολύ άρρωστος... Μου δίνουν ένα, τó πολύ δυό χρόνια ζωή.

'Εκείνη τη στιγμή, ή Μάρθα είχε μία μόνου έπιθυμία. Νά φύγει από τούτο τó δωμάτιο, όσο γινότανε πού γρήγορα. Φώναξε με άπόγνωση:

—Δώστε μου καιρό να σκεφτώ. Πρέπει να τó σκεφτώ.

—Πολύ καλά, άποκρίθηκε, δ' Κλαίου. Σας δίνω καιρό ως τó επόμενο Σάββατο. "Οχι περισσότερο.

'Η Μάρθα γύρισε την πλάτη της κι άνοιξε την πόρτα. 'Η φωνή τού Κλαίου την άκολουθήσε στον σκοτεινό διάδρομο:

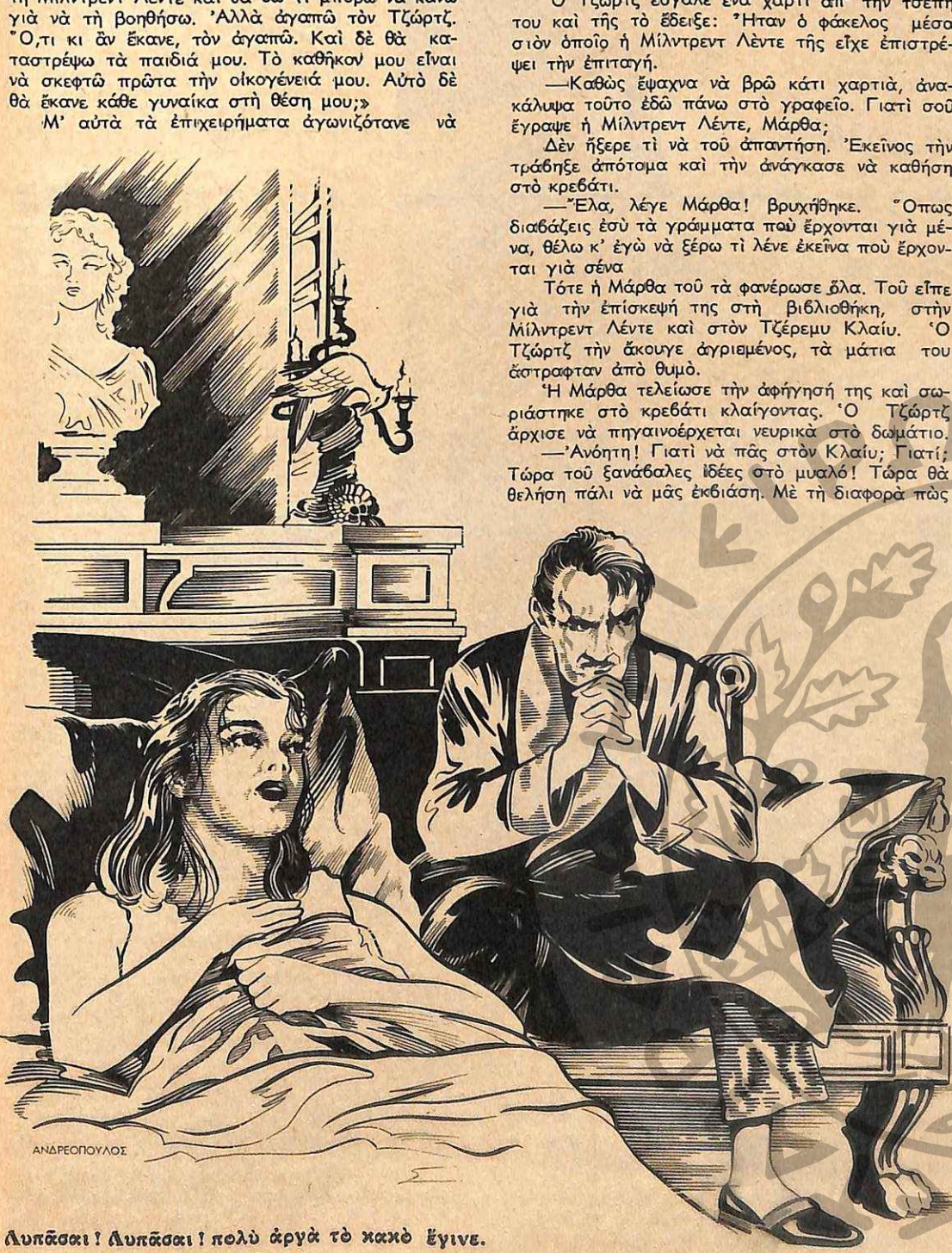
—Είμαι βέβαιος πώς θα σας ξαναδώ, κυρία Ράντκλφ.

'Η Μάρθα κατέθηκε σκουτουφλώντας τις σκάλες και βγήκε στο δρόμο.

Καθώς γυρνούσε στο σπίτι της σκεπτότανε: «Ναι, τ' άποφάσισα. Πρέπει να βρω κάποιο τρόπο να τού δώσω λεπτά για να κρατήσει τó στόμα του κλειστό. Στο κάτω — κάτω, και ή εύσυνειδησία έχει τὰ όριά της. Είμαι μία άνησυχη γυναίκα, δεν έχω δύναμη υπεράνθρωπη. Λυπούμαι τη Μίλντρεντ Λέντε και θα δώ τι μπορώ να κάνω για να τη βοηθήσω. "Αλλά άγαπώ τόν Τζώρτζ.

"Ο, τι κι άν έκανε, τόν αγαπώ. Και δε θα καταστρέψω τὰ παιδιά μου. Τό καθήκον μου είναι να σκεφτώ πρώτα την οικογένειά μου. Αυτό δε θα έκανε κάθε γυναίκα στη θέση μου;»

Μ' αυτά τὰ έπιχειρήματα άγωνιζότανε να

Λυπάσαι! Λυπάσαι! πολύ άργά τó κακό έγινε.

πείση τόν έαυτό της πώς είχε δικίο. Ποιός όμως θα μπορούσε να την κατακρίνει; Ποιός είναι εκείνος που δεν άγκιστρώθηκε, κάποτε στη ζωή του, σε παρόμοιες δικαιολογίες για να πνίξη τη φωνή της σύνοιδής της;

'Η μικρή όμως παρηγοριά που αισθανήθηκε παίρνοντας την άπόφασή της δεν κράτησε πολύ. "Όταν, άργά τη νύκτα, έπεσε στο κρεβάτι της και οι σκέψεις άρχισαν πάλι να κλωθογυρίζουν έξωλα στο μυαλό της, είδε τη μορφή της Μίλντρεντ Λέντε να προβάλλει πάλι μπροστά της καθαρά. Ξαναείδε τὰ κάτσηνα πρόσωπα τών παιδιών και τó χαμογελαστό βλέμμα τού Λέντε να καρφώνεται επάνω της μέσ' απ' τη φωτογραφία. Και τότε κατάλαβε πώς δ' δρόμος που είχε διαλέξει δεν ήταν δ' σωστός. Στη ζωή της δεν υπήρχε θέση για δύο πράγματα: Για τόν Τζώρτζ και για τη συνείδησή της. "Αργά ή γρήγορα, θα ήταν άναγκασμένη να διαλέξει τó ένα από τὰ δυό.

Τέλος, βυθίστηκε σ' έναν ύπνο άνήσυχο, ψιθυρίζοντας όλοένα: «Τί να κάνω, Θεέ μου, τί να κάνω;»

"Άκουσε κοντά σ' αυτή της μία φωνή βραχνή και θλιμμένη.

—Έυνη! Μάρθα, ξύπνα!

"Ενιωσε πώς κάποιος την τράνταξε κι άνοιξε τὰ μάτια.

"Ηταν πρωί. 'Ο Τζώρτζ, ντυμένος, στεκότανε από πάνω της. Φαινότανε πολύ ταραγμένος. Τά μότια του πετούσαν φλόγες.

—Τί συμβαίνει, Τζώρτζ;

'Ο Τζώρτζ έδωσε ένα χαρτί απ' την τσέπη του και της τó έδειξε: "Ηταν δ' φάκελος μέσα σιόν όποιο ή Μίλντρεντ Λέντε της είχε επιστρέψει την έπιταγή.

—Καθώς έψαχνα να βρω κάτι χαρτιά, ανακάλυψα τούτο εδώ πάνω στο γραφείο. Γιατί σου έγγραφε ή Μίλντρεντ Λέντε, Μάρθα;

Δεν ήξερε τί να τού άπαντήσει. "Εκείνος την τράβηξε άπότομα και την άνάγκασε να καθήσει στο κρεβάτι.

—"Ελα, λέγε Μάρθα! Βρυχήθηκε. "Όπως διαβάξεις εσύ τὰ γράμματα πού έρχονται για μένα, θέλω κ' έγώ να ξέρω τί λένε έκείνα πού έρχονται για σένα.

Τότε ή Μάρθα τού τὰ φανέρωσε όλα. Τού είπτε για την έπίσκεψή της στη βιβλιοθήκη, στην Μίλντρεντ Λέντε και στον Τζέρεμυ Κλαίου. 'Ο Τζώρτζ την άκουγε άγριμένος, τó μάτι του άστραφταν από θυμό.

'Η Μάρθα τελείωσε την αφήγησή της και σωριαστική στο κρεβάτι κλαίγοντας. "Ο Τζώρτζ άρχισε να πηγαίνει νευρικά στο δωμάτιο.

—Ανόητη! Γιατί να πäs στον Κλαίου; Γιατί; Τώρα τού ξανάβαλες ιδέες στο μυαλό! Τώρα θα βελήση πάλι να μάς έκδιόσει. Με τη διαφορά πώς

αυτή τη φορά θα πραγματοποιήσει τις άπειλές του. Δε θα ήσυχάζει άν δεν μάς πάρη και την τελευταία μας βέκαρα.

—Λυπούμαι, Τζώρτζ, λυπούμαι για δ'τι έγινε. "Υγχαρώσε με!

"Ο Τζώρτζ γέλασε σαρκαστικά.

—Λυπάσαι! Λυπάσαι! Πολύ άργά! Τό κακό έγινε. Πότε σου είπτε πώς θέλει τὰ λεπτά;

—Τό Σάββατο. Τζώρτζ, δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά. "Επρεπε να τόν δω.

—Μάρθα, θέλω να ξέρω ένα πράγμα. "Εξακολουθείς να πιστεύεις πώς έγώ σκότωσα τόν Σπίντελ;

"Η Μάρθα κούνησε τó κεφάλι.

—Ξέρω πώς τόν σκότωσες, Τζώρτζ.

"Ο Τζώρτζ άναψε ένα τσιγάρο, με κινήσεις άργες, προσεκτικές. Τό πρόσωπό του δεν έδειχνε καμμία συγκίνηση, ούτε θυμό, ούτε άπογοήτευση, ούτε καν συντριβή.

—Τζώρτζ, γιατί δεν πäs στην άστυνομία; "Αν πήγαίνες στην άστυνομία και τὰ άμολογούσες όλα, άν τούς έλεγες πώς δεν ήξερες τί έκαμινες, πώς ήταν δυστύχημα...

—Μ' έχεις για πολύ κουτό, φαίνεται, την διέκαφε δ' Τζώρτζ μ' ένα παγερό χαμόγελο.

—Και δ' Λέντε; "Εμεινε στη φυλακή δέκα χρόνια. Για τ' όνομα τού Θεού, Τζώρτζ, πώς μπόρεσε να τόν άφήσης έτσι;

"Ο Τζώρτζ άνασάκωσε τούς ώμους.

—"Εγώ δεν είπα ποτέ πώς έχω τύψεις. Δεν μ' ένοχλεί ή συνείδησή μου. Τά πηγαίνω μία χαρά μαζί της. "Εσύ είσαι εκείνη που έδωλας στη μέση αυτό τó ζήτημα.

Και σε λίγο:

—Λοιπόν, Μάρθα; "Εσύ θ' άποφασίσεις. Τί θα κάνουμε τώρα;

—Δεν ξέρω, Τζώρτζ, δεν ξέρω.

—Σου είπα, έσύ θ' άποφασίσεις. "Αν θέλεις να πäs στην άστυνομία, δεν μπορώ να σε σταματήσω.

Και πάλι εκείνη άποκρίθηκε:

—Δεν ξέρω τί να κάνω. Σ' αγαπώ.

—"Αν μ' αγαπάς, έχεις έναν περίεργο τρόπο να μου δείχνεις την αγάπη σου. Γιατί δεν έμεινες έξω απ' αυτή την ύπόθεση; Δεν σκέφτηκες την κόρη σου; Τί θα γίνει ή "Ανέτ; Και δ' Νταϊήνιτ; Και ή καριέρα του στο στρατό; Θά καταστραφεί.

"Η Μάρθα δεν άπακρίθηκε κ' εκείνος συνέχισε:

—"Όσο για πäs τους δυό, νομίζω πώς δεν μάς έμεινε τίποτε πια. "Ο, τι είχαμε, τó χάσαμε.

—"Οχι, όχι, Τζώρτζ.

"Αλλά δ' Τζώρτζ ήταν άμελίκοτος.

—Κάνε ό,τι θέλεις. Ένα μόνου σου ζητώ: Περιμένα να γίνει πρώτα δ' γάμος. "Άφησε την "Ανέτ να παντρευτεί. Δώσε στον Νταϊήνιτ καιρό να πάρη την προαγωγή του. "Ισαμε τότε, φυσικά, θα ζούμε μαζί. Για να κρατηθούν τὰ προσχήματα.

"Υστερα... κάνε όπως σ' άρέσει. Δεν θα με νιάξη πια.

"Η Μάρθα πήγε κοντά του, άπλωσε τὰ χέρια της να τόν άγκαλιάσει.

—Αγάπη μου, μιν τó λες αυτό. Σε παρακαλώ, δεν μπορώ να τó υποφέρω.

—"Άσε με ήσυχο, μουρμουρίζει δ' Τζώρτζ.

Τράβηξε τὰ χέρια της από πάνω του και την έσπρωξε.

—Σκέψου τó καλά, Μάρθα, είπτε.

Γύρισε την πλάτη του και βγήκε απ' την κάμαρα, βροντώντας την πόρτα πίσω του.

"Όλη τη μέρα ως άργά τη νύκτα, ή Μάρθα δε βγήκε απ' τó δωμάτιό της. Στην "Ανέτ και τόν Νταϊήνιτ προφασίστηκε πώς είχε κεφαλόπονο. Ούτε άγγιξε τó φαγητό που της έφερε ή Χίλντα τó μεσημέρι σ' ένα δίσκο. "Εμεινε έσπληομένη στο κρεβάτι της, άκίνητη.

"Όσο οι ώρες κυλούσαν και ή νύκτα ζύγανε μία άπάντηση στο τρομερό τις δίλημμα άρχισε ν' άποκραυγαλλώνεται στο μυαλό της. Δεν ήτανε μία ιδέα που της ήρθε άξαφνα, σά μία άποκάλυψη. "Ωρίμασε μέσα της σιγά — σιγά, όλη τη μέρα κι όλο τ' άπόγευμα. Και τότε μονάχα κατάλαβε πώς ήτανε μία σκέψη βαθεία κρυμμένη από καιρό στο ύποσυνειδητό της, μία σκέψη που δεν είχε αναδυθεί ποτέ στην επιφάνεια.

Τώρα την αντίκρυζε με θάρρος, τη ζύγισε, σχεδόν χωρίς καμμία συγκίνηση. "Ενας καινούργιος δρόμος άπλωνότανε τώρα μπροστά της, εκεί όπου πριν άνοιγότανε μονάχα ένα βάραθρο. Και σκέφτηκε: «Ναι, βέβαια, είναι δ' μόνος τρόπος. Τί άπλό, τί εύκολο, Θεέ μου!»

Για πρώτη φορά ύστερ' από μέρες αισθανόθη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑ είναι η κ. Θεώνη Δρακοπούλου, η γνωστότατη ποιήτρια Μυρτιώτισσα. Όλοι όσοι την γνώρισαν παλαιότερα άμολογούν ότι η Μυρτιώτισσα στα νεότερα της υπήρξε καλλονή. Άλλα εκτός από το παράστημα και την όμορφιά της, φαίνεται ότι ο Γιώργος Παπας πήρε από την μητέρα του και την αγάπη της για το θέατρο, γιατί η κ. Δρακοπούλου, πριν ακόμη παρουσιασθεί στην ποίηση, είχε εμφανισθεί επανειλημμένως στη «Νέα Σκηνή» του πρωτοπόρου άναμορφωτού του Έλληνικού Θεάτρου, Κ. Χρηστομάνου, είχε μάλιστα διακριθεί σε ρόλους του σαιξπηρικού δραματολογίου. Αργότερα δίδασκε, ως καθηγήτρια, άπαγγελία στο Ώδειο Άθηνών. Η αγάπη μητέρας και γιού είναι υποδειγματική. «Είναι το καλύτερό μου ποίημα», λέει για το γιό της η μετρίοφρων ποιήτρια, πού, ώστόσο, μάς έχει χαρίσει μερικούς από τους θερμότερους στίχους του νεοελληνικού Παρνασσού. Φυσικά, στο γιό της είναι άφιερωμένο και ένα από τα τρυφερότερα ποιήματα της γλυκειάς, άπαλης λύρας της. «Ω γιέ μου, έσύ μοναχογιέ — πού ΐσάμε χτές άκόμα, — μου έξέσταινες τά γονατά — μέ τó μικρό σου σώμα — τώρα μου άνοίγεις τά φτερά — και φεύγεις μακριά μου...»

Τό υαηύτερο ποίημα της Μυρτιώτιδας

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΣ: Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ... ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ

Με χαρά, οι θεατρόφιλοι, πληροφορήθηκαν την βελτίωση της υγείας του Γιώργου Παπά, ο οποίος ύπστη μιά δύσκολη χειρουργική επέμβαση, τελευταία, στο Λονδίνο. Η έγχειρηση αυτή έστοίχισε στον έκλεκτό ήθοποιό 42.000 δραχμές. Του έδωσε, όμως, πίσω την υγεία του.

Οι πιο θαυμαστές έκπληξεις περιμένουν καμμία φορά τον άνθρωπο που έχει το θάρρος να άπαρνηθή το έπάγγελμα πού του έχουν επιβάλει οι περιστάσεις και ν' ακολουθήσει την κλίση του.

Πάρετε παράδειγμα τον Γιώργο Παπά. Είναι σήμερα ένας από τους πιο προικισμένους και λαοφιλείς Έλληνες ήθοποιούς. Φαντάζεσθε όμως τί θα είχε γίνει αν ακολουθούσε τη συμβουλή των γονέων του; Τυροκόμος.

Έπειδή είχε άναπτυχθεί πρόωρα, οι γονείς του σκέφθηκαν ότι έπρεπε να άσχοληθή με ένα έπάγγελμα στο ύπαιθρο. Γι' αυτό τον έστειλαν στο Φρίμπουργκ της Έλβετίας, και κατόπιν στο Μοντελλιέ στη Γαλλία για να σπουδάσει γεωπόνος.

Τέλειωσε τις σπουδές του και γυρίζοντας στην Ελλάδα, έξασφάλισε με το δίπλωμά του μιά θέση καθηγητού στη Γεωργική Σχολή Λαρίσης. Τό μάθημα πού δίδασκε ήταν η τυροκομία.

Πόσοι και πόσοι νέοι δεν θα ζήλευσαν τη θέση του. Όχι όμως κι ο Γιώργος Παπας. Ούτε τον ένθουσίαζε, άλλωστε, η προοπτική να ταφή από τα 22 του χρόνια σε μιά έπαρχιακή πόλη. Κ' έτσι έπαναστάτησε κατά της μοίρας του και παράτησε τη δουλειά του προς μεγάλη θλίψη των γονιών του.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΡΟΛΟΣ

Ξανάρθε στην Άθήνα, όπου η άρτια γνώση της γαλλικής του επέτρεψε να προσληφθή ως γραμματέας στη γαλλική πρεσβεία. Ένάμισυ χρόνο έπρόκειτο να κρατήσει τη θέση του. Άλλα τό θέατρο ήταν η αγάπη του από τα παιδικά του χρόνια. Όσο έμεινε στη Γαλλία, δεν παρέλειπε ευκαιρία να παρακολουθή και να διαβάξη θέατρο. Και τώρα πού είχε επιστρέψει στην Άθήνα, δλο τον έλεύθερο χρόνο πού του άφηνε η δουλειά του στην πρε-

σβεία, τον διέθετε, στη μετάφραση ξένων θεατρικών έργων και κυρίως Γάλλων συγγραφέων.

Κάποια φορά έτυχε να μεταφράσει για την Κυβέλη τον «Κύκλο» του Σώμερσετ Μάμ. Καθώς η μεγάλη πρωταγωνίστρια δεν είχε ζέν πρεμιέ για τό έργο, του ζήτησε ν' άναλάβη τό ρόλο. Και κείνος δέχτηκε.

«Νά, πώς δρέθηκα στη σκηνή έρασιτεχνικά και καθ' όλοκληρίαν άπάρασκευος», λέει ο Γιώργος Παπας μ' ένα χαμόγελο.

Γιατί, εκείνο πού έπρόκειτο να είναι ένα πρόσκαιρο παιγνίδι άπέτέλεσε την σταδιοδρομία του. Εικοσιπέντε χρόνια έξακολουθεί να παίζη συνέχεια, και στο διάστημα αυτό δημιούργησε περίπου 150 διαφορετικούς ρόλους. Φυσικά, τους περισσότερους προπολεμικά, όταν η μέσος όρος ζωής ενός έργου σπάνια ξεπερνούσε τις δυό έβδομάδες.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Σήμερα, εκτός πού είναι ένας άπό τους κορυφαίους Έλληνες ήθο-

ποιούς, δίδασκει και στην Δραματική Σχολή του Έθνικού Θεάτρου.

«Κάποτε νιώθω μεγάλη άμχανία, παραδέχεται, όταν χρειάζεται να συμβουλευτώ τους μαθητές μου να μελετούν σκληρά αν θέλουν να γίνουν καλοί ήθοποιοί, γιατί ώραίατα θα μπορούσαν να μου άπαντήσουν. «Μά έσύ, ποτέ σου δεν πήγες σε Δραματική Σχολή. Θεωρείς τον εαυτό του κακό ήθοποιό;» Μεταξύ μας, οι καλοί μαθηταί δεν γίνονται πάντα και καλοί ήθοποιοί. Πάρτε παράδειγμα τον διάσημο Λουί Ζουθέ, πού είχε άπορριφθή

τρεις φορές στίς έξετάσεις του Κονσερβατουάρ... Άλλα δεν πρέπει να τα λέω αυτά πριν σταματήσω τη δίδασκαλία».

ΚΑΙ ΟΜΩΣ, Η ΑΡΧΗ...

Φυσικά, ο Γιώργος Παπας δεν πιστεύει όλα όσα λέει. Τό ξέρει πολύ καλά ότι τό σημερινό του θαύμασιο παίξιμο δεν είναι έμφυτο, άλλα επίκτητο —και μάλιστα κερδισμένο έπειτα από πολυχρόνια σκληρή εργασία και σκηνική πείρα. Παραδέχεται μόνος του ότι η κριτική έ-

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ, Ο ΠΑΠΑΣ ΕΙΧΕ ΑΦΗΣΕΙ ΓΕΝΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΜΑΚΒΕΘ

Το πάθος του: Υποβρύχιο ψάρεμα

χαιρέτισε την πρώτη εμφάνισή του στη σκηνή με μύδρους. Ποτέ ίσως δεν πρόκειται να ξεχάσει την απόφανση ενός Αθηναίου κριτικού:

«Το κλού της βραδυάς, είχε γράψει, ήταν η εμφάνιση ενός κρεμανταλά αδέξιου νεαρού, που δεν ήξερε πού να βάλη τα χέρια του. Καταραμένος όποιος τον έβγαλε στο θέατρο».

Ο Γιώργος Παπάς δεν κρύβει πόσα όφειλε στις δύο από τις μεγαλύτερες σύγχρονες Έλληνίδες ηθοποιούς —στην Κυβέλη και τη Μαρίκα Κοτοπούλη— που στους θιάσους των εργάστηκε συνεχώς ως την έκρηξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Έκείνη πιά την εποχή το ταλέντο του είχε ωριμάσει άρκετά. Ωστε να μπορή να πετάξει με τα δικά του φτερά.

ΘΙΑΣΑΡΧΗΣ

Από το τέλος του πολέμου ώργάνωσε δικούς του θιάσους, έχει δε συνεργασθή κατά διαφόρους περιόδους με τις κορυφές Έλληνίδες ηθοποιούς, όπως την Παπαδάκη, την

Κατερίνα, την Μανωλίδου και τη Λαμπέτη. Προς το παρόν ανήκει (για δεύτερη φορά) στη δύναμη του Έθνικού Θεάτρου.

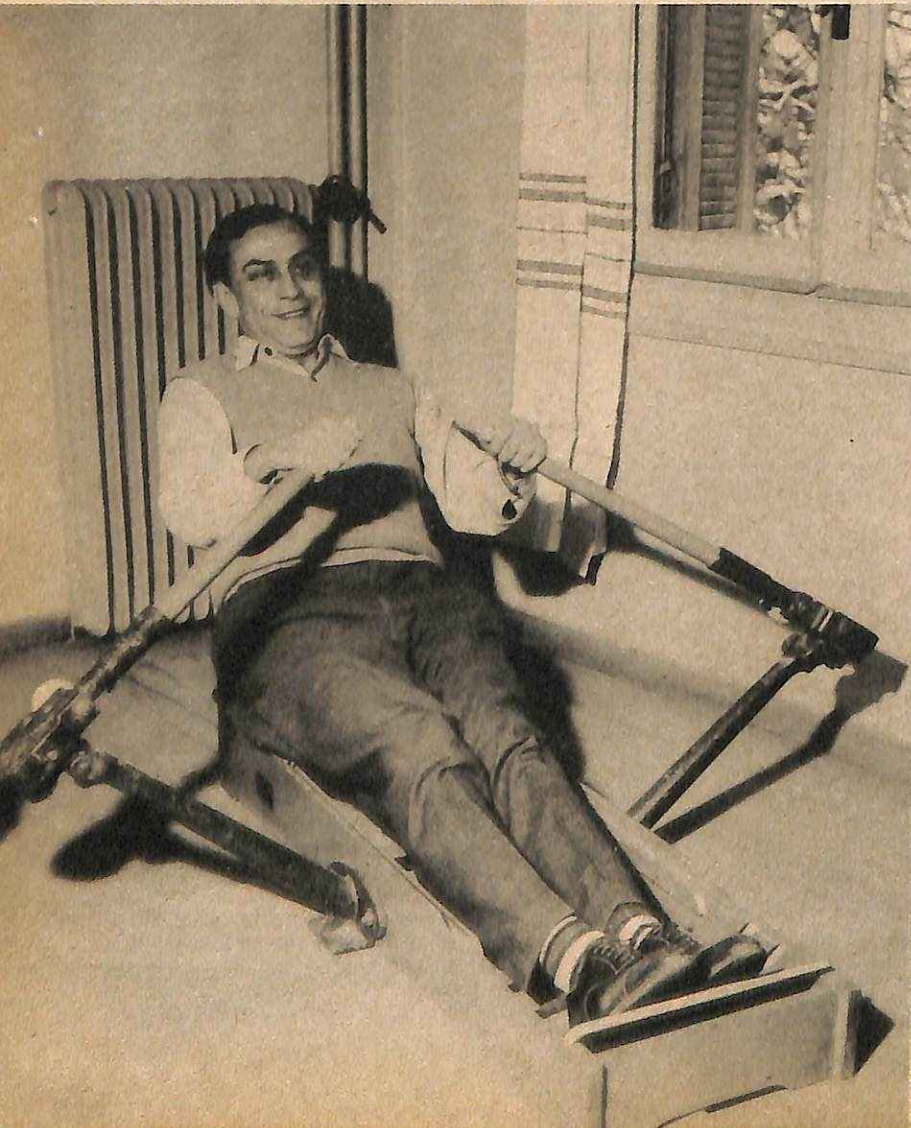
Η γαλλική κουλτούρα γοήτευσε ανέκαθεν τον Παπά. Οι αντιλήψεις του, το πνεύμα του, ακόμη και η έκφραση του προσώπου του—αυτό το χαριτωμένο και ελαφρά ειρωνικό βλέμμα του που τόσο έλκυστικό το βρίσκει το ωραίο φύλο—δρα φέρουν τα ίχνη της γαλλικής επιρροής. Στα 1938 του παρουσιάστηκε μία ευκαιρία να εμφανισθί στην παρισινή σκηνή. Λυπάται που άφησε να του φύγη. Πριν από τρία χρόνια του άπενεμήθη από την γαλλική κυβέρνηση το παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής, σαν αναγνώριση για τις αναντίρρητες υπηρεσίες που προσέφερε στην προαγωγή των ελληνογαλλικών πολιτιστικών σχέσεων. Είναι ο μόνος Έλλην ηθοποιός που τιμήθηκε μ' αυτή τη διάκριση.

Άσυνήθιστα ψηλός για τα ελληνικά μέτρα (είναι 1.86) και με δμορφο κεφάλι στεφανωμένο από μαύρα πυκνά μαλλιά που μόλις αρχί-

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΣ πήρε από την μητέρα του την αγάπη για τις γάτες. Η χαιδεμένη του αναγνωρίζει το άμαξι του από τον ήχο του μοτέο του.

ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ, ο Παπάς, για πρώτη φορά στη ζωή του έχει ριχτή με τα μούτρα στη γυμναστική, για να διατηρήσει τη φόρμα του, ώστε το καλοκαίρι να επιδοθί στο αγαπημένο του σπόρ: το ψαροτούφεκο.

ζουν ν' ασημίζουν, ο Γιώργος Παπάς όφειλε ένα μέρος της επιτυχίας του στο γοητευτικό παρουσιαστικό του και στην κομψή του εμφάνιση.

Η εξωτερική του εμφάνιση εξηγεί επίσης τις πολλές του επιτυχίες στο συναισθηματικό πεδίο. Την εποχή που σπούδαζε γεωπονική στη Γαλλία, παντρεύτηκε μία νεαρή Γαλλίδα στο Μονηελλιέ. Όμως η ένωση τους στάθηκε βραχύβια. Χώρισαν έπειτα από έναμισι χρόνο. Άλλα, ενώ κατά το γαλλικό νόμο ο Παπάς είναι διεzeugμένος, σύμφωνα με τους ελληνικούς νόμους εξακολουθεί να είναι παντρεμένος. Χρειάζονται τουλάχιστον τρεις μήνες όχληρές διατυπώσεις για να τακτοποιηθί το ζήτημα, αν πρόκειται να ξαναπαντρευτεί εδώ. Και σ' αυτή την αλλόκοτη νομική περιπλοκή αποδίδει το γεγονός ότι δεν ξαναπαντρεύτηκε πιά.

«Όποτε έρωτευόμουν και ήμουν έτοιμος να παντρευτώ, αυτοί οι τρεις μήνες με έσωζαν. Είτε εύρισκα πολύ μεγάλη την σκοτούρα και τα τρεχάματα για να τακτοποιηθί το ζήτημα και έπαινα να την άγαπώ, ή, το πιο συνηθισμένο, έπαινε εκείνη».

Από τον πρόσκαιρο γάμο του με την κοπέλα του Μονηελλιέ, ο Παπάς έχει ένα γιό που ζή στη Γαλλία, είναι Γάλλος και σήμερα είναι δικαστικός.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΨΑΡΑΣ

Όλοι όσοι εγνώρισαν τον Παπά από τα νεατά του, θα εκπλαγούν πολύ όταν μάθουν ότι τα τελευταία χρόνια απέκτησε ένα «χόμπι» —το υποβρύχιο ψάρεμα. «Χόμπι» δηλαδή δεν θα πη τίποτα, γιατί κυριολεκτικά πρόκειται περί πάθους, μόνο αυτή η λέξη μπορεί να

εκφράσει τη μανία που τον έχει κυριεύει. Ήταν μέρες, πέρσι το καλοκαίρι, που έμενε στο νερό και έντεκα ώρες, ασχολούμενος με το αγαπημένο του σπόρ. Τα κατορθώματα του Κορμμαντάντ Κουστά, του διάσημου Γάλλου εξερευνητή των βυθών, έγιναν το άγχριστο ανάγνωσμά του. Και τώρα το χειμώνα, κάθε πρωί κάνει γυμναστική για να βρίσκεται σε φόρμα για τις βουτιές του το καλοκαίρι.

Και είναι πιο καταπληκτικό αν σκεφθί κανείς ότι ο Παπάς πάντοτε είχε διαρρήξει κάθε σχέση με τους κανόνες της υγιεινής ζωής, μιούσε τα σπόρ που τα θεωρούσε δάναυση. Ακόμη και όταν ζούσε στην Έλβετία —στην κατ' εξοχήν χώρα των σπόρ— η μόνη άσκηση που έκανε ήταν να παίζι σκάκι και να φοράη στο εστιατόριο το παλτό του, χωρίς να του το κρατήσουν. Τέτιες αντιφάσεις κρύβει μέσα της η ανθρώπινη φύση!

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Χρήσιμο είναι να γνωρίζι κανείς το μάθημα που δίδασκε η ζωή στους ανθρώπους που πέτυχαν στο πεδίο της εκλογής των. «Σ' όλη του τη ζωή, λέει ο Παπάς, λαχταρούσα πάντα την επιτυχία —την κοινωνική και τη θεατρική επιτυχία. Τώρα επέισθηκα πιά ότι εκείνο που αξίζει στη ζωή είναι να μένης ικανοποιημένος με ό,τι έχεις. Δυστυχώς, αυτόν τον κανόνα δεν μπορώ να τον εφαρμόσω στον εαυτό μου. Είμαι πλάσμα ανήσυχο. Γι' αυτό πιθανόν δεν θα είμαι και ποτέ εύτυχης».

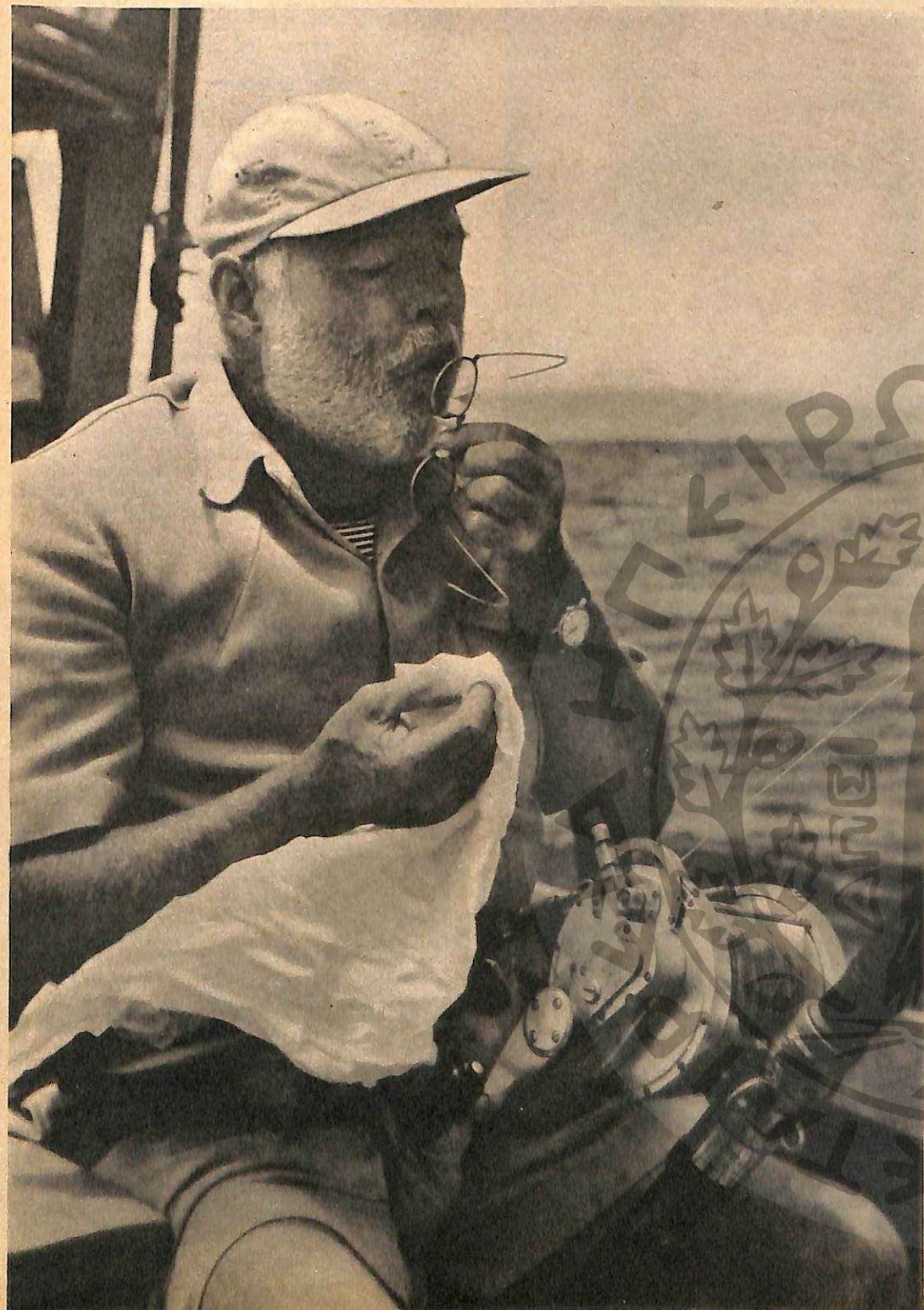
Κείμενο και φωτογραφίες του συνεργάτου μας κ. Β. ΜΙΓΚΟΥ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΨΑΡΑΣ

Ο ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΙΗ ΑΓΚΙΣΤΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ

Ο ΓΕΡΟΣ ΚΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

ΗΡΕΜΟΣ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ ΤΟΥ, ΕΝΩ ΟΛΟΙ ΕΡΕΥΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΣΟ ΠΕΡΙΠΟΗΤΟ ΞΙΦΙΑ

Στο Κάμπο Μπλάγκο του Περού, άρχισε το γύρισμα των πιο δύσκολων και πιο έντυπωσιακών σκηνών από την ταινία «Ο γέρος και η θάλασσα», που βασίζεται στο ομώνυμο διβλίο που χάρισε το βραβείο Νόμπελ στον Έρνεστ Χεμινγκουαίη. Αυτόπροσώπως ο συγγραφέας έπιστατεί στην εξασφάλιση του κυριωτέρου «προσώπου» του έργου, ενός πελώριου ξιφία, ενώ οι όπερατέρ έχουν εκστρατεύσει μαζί του για να τραθήσουν τις σκηνές της πόλης του κήτους με τον άνθρωπο. Φυσικά, οι πιο πεπειραμένοι ψαράδες παίρνουν μέρος σ' αυτή την εκστρατεία που απαιτεί μεγάλη πείρα και επιδεξιότητα, αλλά, όπως συμβαίνει πάντα, η αλχημεία του «μοντάζ», θα κολλήσει πλάι στις σκηνές που θα τραδηχτούν τον πρωταγωνιστή της ταινίας. Η διακεκριμένη δημοσιογράφος Μοντέστε φον Ούνρου, συνώδεψε τον διάσημο συγγραφέα και, μαζί με τις φωτογραφίες που τράβηξε, έγραψε και το σπασταριστό ρεπορτάζ που ακολουθεί, όπου ζωντανεύουν ανάγλυφα όλες οι αγωνίες και οι καημοί των ανθρώπων της θάλασσας.

Περιμέναμε στο «Κλάμπ ντε Πέσκα», ενώ οι όπερατέρ έρχονταν μία τελευταία ματιά στις μηχανές λήψης. Η ατμόσφαιρα ήταν γεμάτη προσμονή: «Τι θα μάς δώση η θάλασσα, σήμερα;». Κάθε πρωί, με την ανατολή του ήλιου, ξαναγεννιόνταν οι ελπίδες ότι, επιτέλους, θα πιάναμε το τεράστιο ψάρι, που περιέγραψε ο Χεμινγκουαίη στη φημισμένη νουβέλλα του, και που ήταν απαραίτητο για να μπόρεση να γυριστή η σινεμασκοπική ταινία.

Επί έννεα ημέρες, τα ψαροκάικα γυρίζανε με τα κατάρτια γυμνά. Σε κανένα δεν είχε υψωθεί ή χαρούμενη σημαία που δ' ανέλγυελε την επιτυχία. Και ο χρόνος που κυλούσε άπρακτος εκόστιζε στους παραγωγούς χιλιάδες δολάρια. Μόνο τώρα μπορούσαμε πραγματικά ν' αντιληφθούμε τί είχε νιώσει ο «Γέρος», στη νουβέλλα του Χεμινγκουαίη, επί 84 ατέλειωτες ημέρες. Έλπίδα, αμφιβολία, απογοήτευση, συντριβή. Άλλα κανείς δεν τόβαζε κάτω. Η περιοχή του Κάμπο Μπλάγκο, που είναι πραγματικά μία παραθαλάσσια έρημος, όλο αμμουδιά και γυμνά βράχια, είναι ονομαστή ανάμεσα στους έρασιτέχνες ψαράδες σαν το καλύτερο μέρος για το ψάρεμα του μαυρού ξιφία. Οι ξιφίες που πιάνονται εδώ έχουν σπάσει το παγκόσμιο ρεκόρ βάρους. Πολλοί απ' αυτούς ξεπερνάν τις 400 οκάδες.

Άλλα νά, που όταν έφτασε η στιγμή να κινηματογραφηθί η πόλη του ψαρά με το πελώριο ψάρι, όλοι οι ξιφίες εξαφανίστηκαν.

—Κακοτυχία, λένε οι όπερατέρ, πασαλείδοντας με λάδι το ήλιοκαμένο τους δέρμα.

—Η θάλασσα είναι ματωμένη, έξηγούν οι Περουβιανοί ψαράδες, δείχνοντάς μας τον άκαιρο που σε μία έκταση πολλών μιλίων κοκκινίζει από το δηλητηριώδες πλαγκτόν. Κανείς δεν ξέρει από πού προήλθε. Το κατεδάσαν τα ποτάμια της

ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΕΣ, τις ελπίδες και τις απογοητεύσεις που χαρίζει το ψάρεμα, ο Έρνεστ Χεμινγκουαί τις «έζησε» στην πληρότητά τους όταν έγραψε το φημισμένο βιβλίο του «Ο γέρος και η θάλασσα». Γι' αυτό ήταν και ο πιο γαλήνιος απ' όλο το πλήρωμα που έννεα ημέρες ζητούσε με άδημονία το κυριώτερο «πρόσωπο» της ταινίας που θα γυριστή με βάση τη νουβέλλα του διασημού Άμερικανού συγγραφέα. Κι όταν, επιτέλους, ψαρεύτηκε ο ξιφίας, ο Χεμινγκουαί, άτάραχος παρακολούθησε την πάλη του κήτους.

ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ της άγριας μάχης που έδωσε ο ξιφίας μέχρι να υποκύψει, κινηματογραφήθηκαν από το πιο έμπειρο συνεργείο του Χόλλυγουντ που συνόδευε τους ψαράδες. Τέλος, όταν το κήτος ανέβαστηκε στο πλοιαίο, ο συγγραφέας πάζαρε

ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΙΗ

Το ρύγχος του πρωταγωνιστή είναι ένα μέτρο!

ζούγκλας, αναδύθηκε από τα ανεξερεύνητα βάθη. Όστόσο, σκοτώνει τα μικρότερα ψάρια που αποτελούν την τροφή των μεγαλύτερων. Κ' έτσι, επί έννεα ημέρες τώρα, οι ξιφίες έχουν χαθή.

Εκτός από τους όπερατέρ και το άλλο προσωπικό, δυο Κουβανέζοι συνοδεύουν πάντα τον Χεμινγκουαί στην καθημερινή εκστρατεία του. Ο Έλitisio Άργκουέλλες, ο καπετάνιος του, και ο Γκρεγκόριο Φουέντεζ, ένας άπλοϊκός ψαράς, που μένει κοντά στη δίλλα του διάσημου συγγραφέα στο Σάν Φραντσίσκο ντε Πάολα. Ο Γκρεγκόριο όταν ήταν παιδί είχε γνωρίσει τον Σαντιάγκο, τον γέρο-ψαρά, και από τις διηγήσεις του ο Χεμινγκουαί ενεπνεύσθη την νουβέλλα του.

Ο Γκρεγκόριο δεν ενδιαφέρεται για τα έξοδα των παραγωγών. Το μόνο που ξέρει είναι πως ο φίλος του χρειάζεται ένα ξιφία και «θα τον βοηθήσω», προσθέτει. Η ταινία με πιθανό πρωταγωνιστή τον Σπένσερ Τράιζου θα γυρισθή στην Κούβα, εκεί όπου έζησε ο πραγματικός Σαντιάγκο. Μονάχα οι σκηνές της πάλης με τον ξιφία γυρίζονται στο Περού, για τους λόγους που εξήγησα. Το ψάρι θα κινηματογραφηθή από τρεις διάφορες γωνίες. Οι πιο έμπειροι όπερατέρ του Χόλλυγουντ χειρίζονται τις μηχανές συνοδεύοντας το ψαροκάικο μέσα σε δυο βάρκες. Δεν ήξερα με ποιο τρόπο θα κατορθώσω να τρυπώσω ανάμεσά τους.

Ξάφνου, είδα τον Χεμινγκουαί να στέκει μπροστά μου σαν πελώριος κορμός ενός γέρικου δένδρου. Με τ' άσπρα του κοντά γένεια τ' κεφάλι του έδειχνε μεγαλύτερο. Με εξέπληξε η γλύκα της φωνής του καθώς με ρώτησε:

—Πώς θέλετε να πάρете τις φωτογραφίες;

—Με τον ξιφία, είπα και πρόσθεσα: Θα σάς φέρω γούρι.

—Μακάρι. Όταν βρίσκεται κανείς σε μπελάντες γίνεται προληπτικός, χαμογέλασε και κίνησε για το καΐκι.

Θεώρησα τα λόγια του σαν άδεια και τον άκολουθησα. Σ' ένα λεπτό βρισκόμουν στη βενζίνα «Μis Τέξας», ανάμεσα σε κασόνια, κινηματογραφικές μηχανές και είδη ψαρευτικής. Οι κάβοι λύθηκαν και άφησα πίσω μας το μπουράγιο.

Ο Χεμινγκουαί σκαρφάλωσε στη γέφυρα και στάθηκε κοντά στον Περουβιανό καπετάνιο. Πηγαίνα κοντά του. Κατέβασε το κασέτο του χαμηλά και προσήλωσε το βλέμμα του στον ώκεανό. Λίγο-λίγο έπεσε σ' όλο το πλήρωμα μια βαρειά σιωπή. Όλοένα η κίτρινη άκρογιαλιά εξαφανίζεται. Το θαλασσινό άγέρι μάς φουσκώνει το στήθος. Η άσπρη επιφάνεια του πλοίου μας δεν άργεί να λεκιάσει από το κόκκινο πλαγκτόν. Κι όσο ξανοιγόμαστε, τόσο η σιωπή που βασιλεύει ανάμεσά μας γίνεται

πιο καταθλιπτική. Το ξανθό κεφάλι της κυρίας Χεμινγκουαί γυαλίζει στον ήλιο, από τη δεύτερη βάρκα που μάς ακολουθεί λίγες δεκάδες μέτρα πιο πίσω. Η Μαίρη συνοδεύει πάντα τον άντρα της όταν βγαίνει στο ψάρεμα, σε ξεχωριστή βάρκα.

Κυλάνε οι ώρες. Ο Χεμινγκουαί, εύγενικά, με συμβουλεύει να προφυλαχτώ από το κάψιμο του ήλιου. Μιλάει για τη θάλασσα και για το ψάρεμα απλά, χρησιμοποιώντας το λεκτικό ενός ψαρά. Λες και μοιάζει κάπως με τον ήρωά του, τον Σαντιάγκο.. Το κύμα έχει δυναμώσει κι ο Χεμινγκουαί συγκεντρώνει την προσοχή του.

Πεσκάντο! ακούγεται ξάφνου η φωνή του μούτσου από την κορφή του καταρτιού. Ψάρι, αλήθεια! Η μαγική λέξη τους ηλεκτρίζει όλους που πετάγονται όρθιοι και σκύδουν προς την κατεύθυνση που τους δείχνει ο νεαρός. Κάτι μαυρίζει στο βάθος. «Ξιφίας», συλλογιέμαι χορούμενη, όταν ακούω τον Χεμινγκουαί να λήη περιφρονητικά «Καρχαρίας». Όλοι ξαναστασιάζονται στο κατάστρωμα σαν άδειασμένα σακκιά. Ξανά το τσιγάρα και οι τσικλές..

Μισή ώρα κυλάει άπρακτη. Αρχίζει να εξαφανίζεται η πεποίθησή μου για το γούρι που θα τους έφερνα. Προσπαθώ να κρατήσω την ισορροπία μου στο πλοίο που κλυδωνίζεται, όταν ξανακούγεται η στριγγιλιά του μούτσου.

—Άγκουτζά!

—Ξιφίας! ούρλιαζει με μιά στεντόρεια φωνή ο Χεμινγκουαί και τα λόγια του πέφτουν σαν πυρκαγιά σ' όλο το πλήρωμα. Οι όπερατέρ άσπάζουν τις μηχανές τους, ρίχνεται η πετονιά, και το πλοίο διαγράφει ένα μεγάλο κύκλο προσπαθώντας να... προσφέρει το δόλωμα μπροστά στη μύτη του ξιφία. Για να πω την άμαρτία μου, εγώ δεν διακρίνω ούτε λέπτι από τον ξιφία, αλλά προσεύχομαι νοερά, ν' αληθέψη το δειρο. Θεέ μου, άς το καταπιή!

Ο Έλitisio, ο Κουβανέζος φίλος του Χεμινγκουαί πιάνει την πετονιά.

—Δεν θα την κρατήσετε έσεις; ρωτάω τον Χεμινγκουαί.

—Δυστυχώς πρέπει να παρακολουθήσω το γύρισμα, μου άποκρίνεται.

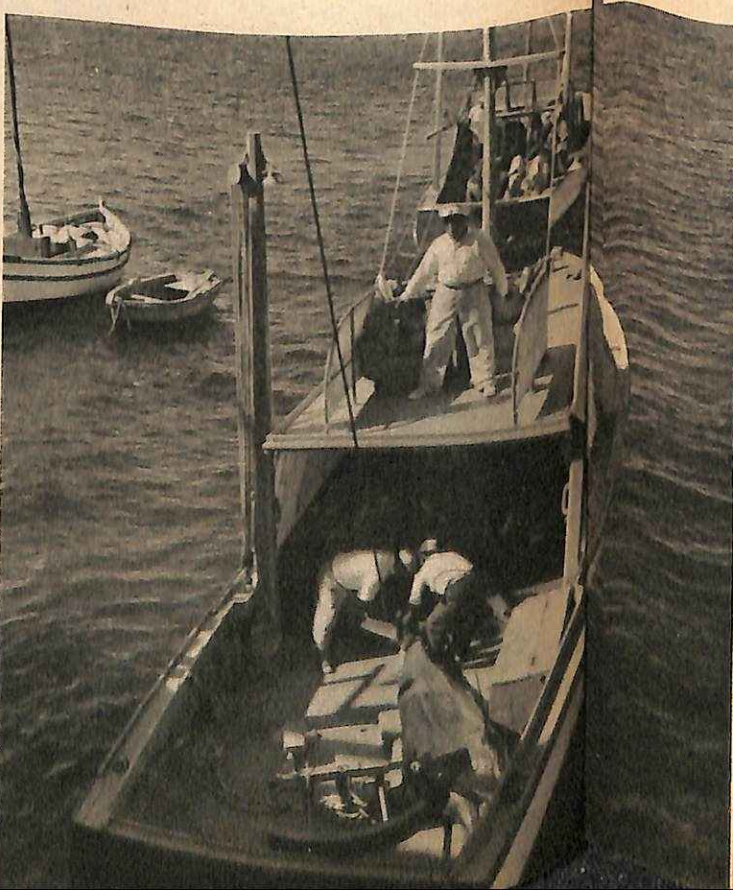
Κόβουμε ταχύτητα, το δόλωμα όρεκτικώτατο (για τον άφαντο ξιφία) άρμενίζει από πίσω μας. Άραγε, θα το δαγκώσει; Τα χέρια μου που κρατάνε την μηχανή τρεμουλιάζουν. Οι ψαράδες όμως συνεχίζουν άτάραχοι τη δουλειά τους.

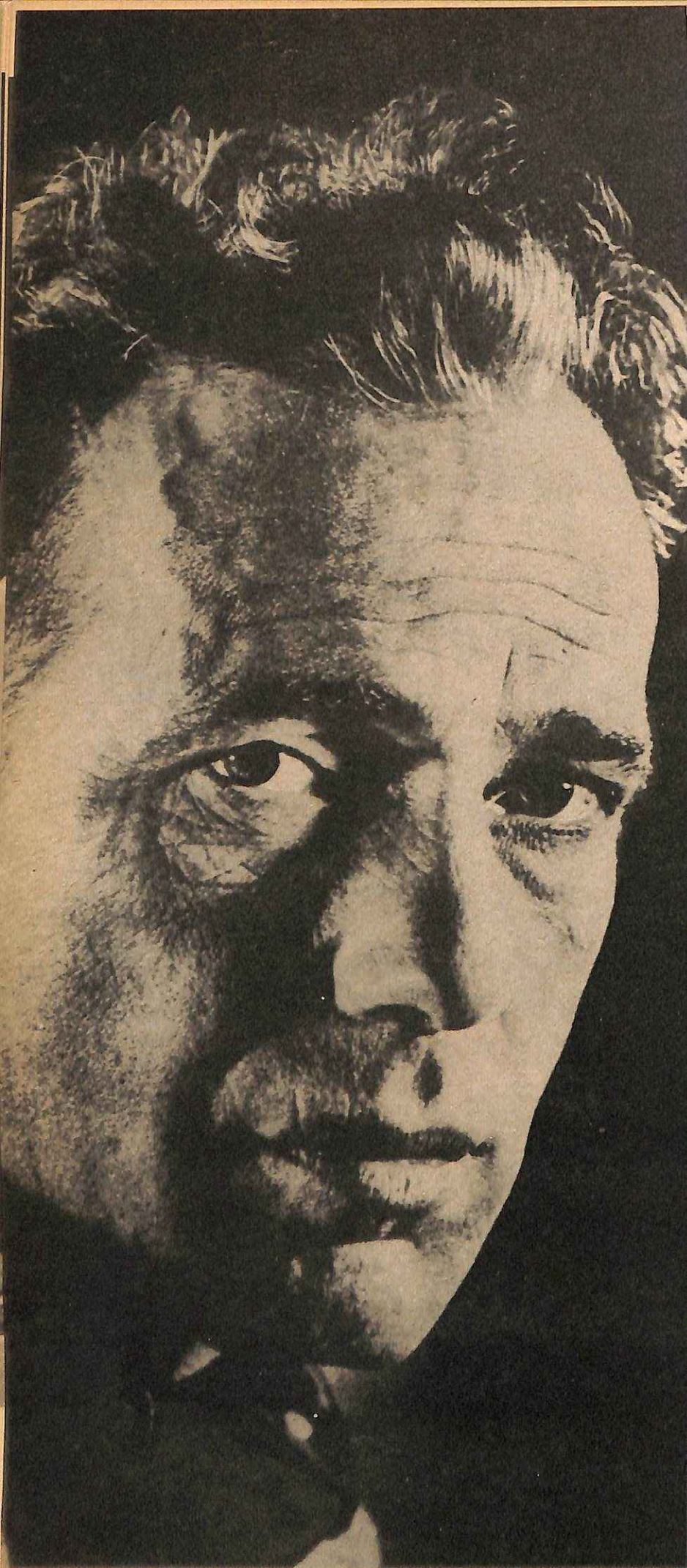
—Τσίμπησε! ξεφονιάζουν ξάφνου οι άντρες, καθώς η νάιλον πετονιά τεντώνει και το μπαμπού καλάμι λυγίζει στα χέρια του Έλitisio. Πατάει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Ο ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΙΗ άγωνιζόταν να ψαρέψη τον ξιφία, και η Μοντέστε τον Χεμινγκουαί. Ήταν η μόνη δημοσιογράφος στην όποία ο διάσημος συγγραφέας επέτρεψε να παρακολουθήσει την εκστρατεία.

ΕΠΑΙΞΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ στη μακρά σταδιοδρομία του ο Μπόγκαρτ, αλλά εκείνος που άσφαλώς τον ανέδειξε και τον κατέστησε είδωλο του μεγάλου κοινού, ήταν ο ρόλος του «άδιστακτου γκάγκστερ». 200.000 δολάρια έπαιρνε για κάθε μία από τις ταινίες που γύριζε τελευταία.

Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ

Ο Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ νικήθηκε στο τέλος από τον καρκίνο

Ο «Μπόγκυ» πέθανε! Ο «Μπόγκυ» ο σκληρός, αλλά και λατρευτός του μεγάλου κοινού, δεν βρίσκεται πια ανάμεσά μας! Ποιός μπορεί να πιστέψει μια τέτοια είδηση; Μήπως έγινε κάποιο λάθος;... Όλοκληρη η Αμερική, κυριολεκτικά, αναστατώθηκε, αρνήθηκε να δεχθεί την πραγματικότητα του θλιβερού αγγελματός, λες κ' ήταν έξω από την τάξη του κόσμου να συμβεί κάτι τέτοιο. Να όμως που έγινε, κ' έγινε κατά τρόπο φυσικότατο και τόσο δραματικό. 'Αλλ' ως πάρωμε τα πράγματα απ' την αρχή.

Από μήνες τώρα οι φήμες που κυκλοφορούσαν γύρω απ' την αρρώστια του Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ, δεν ήταν ευχάριστες. Ο «Μπόγκυ» ήταν άρρωστος, τόσο άρρωστος που είχε πάψει να πίνει ούισκυ! 'Αδίκαια οι «προτυπώστες» του Χόλλυγουντ καθυσχάζαν το κοινό, άδικο ο ίδιος ο «Μπόγκυ» υπέγραψε ειδικό ανακοινωθέν που εξέδωθε σχετικά με την πορεία της αρρώστιας του. 'Αδίκαια βεβαίωνε τους φίλους του πως δεν έχει τίποτα. Όλοι κουνούσαν το κεφάλι περιλύπητα. Μόνο ο ίδιος ο άρρωστος διατηρούσε την αισιοδοξία του. Πραγματικά, ένα από τα συγκινητικότερα σημεία της δραματικής του πάλης με το θάνατο, είναι ότι ο «Μπόγκυ» δεν έχασε το θάρρος του και το κέφι του, ούτε για μια στιγμή. «Τί έχω;», έλεγε μόλις λίγες μέρες πριν από το μοιραίο τέλος στον Φράνκ Σινάτρα. «Και τί είναι ο καρκίνος; Γιατί ν' απελπίζωμαι; Ο καρκίνος είναι σαν τη σκληροκοιδίτιδα. Και τη σκληροκοιδίτιδα αν δεν την προσέξεις, πάς καλλιά σου. 'Α, εγώ σκοπεύω να γυρίσω ακόμη ένα σωρό ταινίες...»

«ΕΙΧΑ ΚΑΠΟΙΑ ΕΝΟΧΛΗΣΗ...»

Και το ίδιο κουράγιο, το ίδιο κέφι συνεχιζόταν ένα ολόκληρο χρόνο, και μέσα σε πόνους αφόρητους, που σπάνια ώμολογούσε στους γύρω του. Κι όταν υπέγραψε το «ανακοινωθέν», έννοια να πείση, με το έλαφρώς «ολάνγκ» ύφος του, και τα εκατομμύρια των θαυμαστών του, πως όλα πήγαιναν καλά —ίσως πασχίζοντας να πείση και τον ίδιο τον εαυτό του.

«Είχα κάποια ενόχληση, δήλωσε, έναν τόσο δα όγκο στον οισοφάγο μου. Για να μην κουράζεστε να ψάχνετε να βρείτε τί είναι οισοφάγος,

σας λέω ότι πρόκειται για τον σωλήνα που ενώνει το λαιμό με το στομάχι. Έκανα έγχειρση για να λείψω ή ενόχληση και είχε μεγάλη επιτυχία. Πονούσα πολύ και λέγαμε, μάλιστα, ποιός θα ζήσει, ο τόσο δα όγκος, ή εγώ. Τα κατάφερα. Το μόνο που χρειάζομαι τώρα, είναι να πάρω άπάνω μου καμιά δεκαριά οκάδες, που είμαι σίγουρος πως σε πολλούς από σας περισσεύουν. Τί λέτε, ν' αρχίσουμε έναν έρανο για το ψαχνό του Μπόγκαρτ; Έγώ πάντως δεν σκοτίζομαι από ποιά μεριά θα είναι το κομμάτι που θα μου στείλετε».

Αλίμονο, όμως, το «τόσο δα», στο τέλος τον νίκησε. Ουδέποτε αισθανόμουν καλύτερα. Είμαι θαυμάσιος, δήλωνε τακτικά στους δημοσιογράφους, ως τις τελευταίες στιγμές. Τον συνέχαιραν, τα τηλεγραφούσανε στις εφημερίδες, έδημοσιεύοντο, αλλά, στο βάθος, κανείς δεν το πίστευε. Ίσως ούτε κι ο ίδιος.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ

Λίγες μέρες πριν έπληθ το μοιραίο, ένα δελτίο που εξέδωθε στη Μέκκα της 7ης τέχνης, με το ξερό, ειδησεογραφικό του ύφος, μοιάζει τόσο με νεκρολογία. Καί, δυστυχώς, επαλήθευσε.

«Αφού επί 20 χρόνια ζωντάνευε στην οθόνη «σκληρούς» άντρες, ο Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ, 56 χρόνων πιά, πιθανόν να τερμάτισε τη σταδιοδρομία του με την ταινία της Κολούμπια «Έπεσαν σκληρά» (παίχτηκε στην Αθήνα στην αρχή του χειμώνα). Το γύρισμα της ταινίας τελείωσε στις 29 Δεκεμβρίου 1955. Δύο μήνες αργότερα, ο Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ εισήχθη στο νοσοκομείο «Ο Καλός Σαμαρείτης», του Λος Άντζελες, για να υποστεί έγχειρση αφαίρεσης ενός όγκου από τον λαιμό του. Το πρώτο δελτίο για την κατάστασή του, έπειτα από την δύσκολη έγχειρση, εξέδωθε στις 3 Μαρτίου και μιλούσε για δελτίωση. Αργότερα, στις 10 'Ιουλίου, ο Μπόγκαρτ απέκάλυψε ότι η έγχειρση είχε γίνει για την αφαίρεση κακοήθους όγκου από το λαιμό του. Από τότε ως σήμερα ο Μπόγκαρτ δεν έφανερίστηκε, ούτε μια φορά, δημοσίως. Στις 27 Νοεμβρίου εισήχθη στο νοσοκομείο του Άγ. 'Ιωάννου της Σάντα Μόνικα για την θερα-

πεία μιάς συνθλίψεως των νευρικών γαγγλίων, που είχε προκαλέσει η ούλη της προηγούμενης έγχειρήσεως. Σε τρεις ημέρες βγήκε από το νοσοκομείο. Κατά την διάρκεια της μακράς άσθενείας του, λέγεται ότι ο Μπόγκαρτ έχασε περίπου 30 λίβρες. Οι φίλοι του διατείνονται, αντίθετα από τις κυκλοφορούσες στο Χόλλυγουντ φήμες, ότι η φωνή του δεν έπαθε τίποτα εξ αιτίας της έγχειρήσεως. Λέγεται πάντως ότι κατά την έγχειρση του αφηρέθη από τον οισοφάγο όγκος 5 εκατοστών. Καθ' όλο το ανωτέρω διάστημα, υπέφερε φρικτούς πόνους, και εισήχθη στο νοσοκομείο του Άγ. 'Ιωάννου για να μπορέσει να απαλλαγεί από την ανάγκη λήψης παυσιπόων δισκίων, τα όποια του σταματούσαν την όρεξη και προκαλούσαν την αδυναμία του. Η σύζυγός του, η κομψή και ωραία Λωρεν Μπακώλ, του παραστάθηκε με άφοσίωση στη δοκιμασία. Πάντως, κανείς δεν ήξερε αν ο «Μπόγκυ», που στα 1952 κέρδισε το βραβείο Όσκαρ, θα μπορούσε να ξανασταθεί μπροστά στο φακό. Ηδη ο Κερκ Ντάγκλας έγυρισε μια ταινία που προωριζότο για τον άρρωστο Μπόγκαρτ».

Και να σκεφθί κανείς, αλήθεια, ότι όλος αυτός ο χαλασμός γίνεται για έναν άνθρωπο που όταν πρωτοεμφανίστηκε στο Μπροντγουάι, στα 1921, κάποιος κριτικός έγραψε για το παίξιμό του, πως ήταν «κάτι, που πολύ επεικώς θα το χαρακτήριζε κανείς ως άνεπαρκές». Ωστόσο, ο «Μπόγκυ» άργησε, σχετικά, να γίνη το «είδωλο» του κοινού. Μόνο χάρη στην υπομονή του και στον αποφασιστικό χαρακτήρα του κατώρθωσε να υπερπηδήσει όλα τα εμπόδια και ν' αναδυθί από την ανωνυμία.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Γεννήθηκε στις 25 Δεκεμβρίου του 1900, στη Νέα Υόρκη και ήταν γιός ενός πλουσιού και διακεκριμένου χειρουργού. Η μητέρα του ήταν ή αρκετά γνωστή προσωπογράφος Μόντ Χώμφρεϋ. Ο νεαρός Χώμφρεϋ γρήγορα διέψευσε τις ελπίδες του πατέρα του που επιθυμούσε να ακολουθήσει και ο γιός το πατρικό επάγγελμα, γιατί το μοναδικό και αγαπημένο μάθημα του «Μπόγκυ», στο κολλέγιο ήταν το μπέιζ μπάλ. Η ακαδημαϊκή καριέρα του νεαρού Άσκληπιάδη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

Η ΛΩΡΕΝ ΜΠΑΚΩΛ λάτρευε τον «Μπόγκυ» της. Σ'όλη την αρρώστια του του παραστάθηκε μ' αληθινή άφοσίωση.

«ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΟΣ και χαρούμενος, ντροπαλός σαν κορίτσι», έλεγε για τον «σκληρό Μπόγκυ» ή Λωρεν

ΕΚΕΙΝΟΣ 45, εκείνη 21, όταν παντρεύτηκαν, το 1945. «Δεν ντρέπεται ο γέρος!», είπαν οι κουτσομπόληδες. Ο «γέρος», ωστόσο, κατάφερε να στεριώση ένα εύτυχισμένο σπιτικό επί 12 χρόνια. Ένα ρεκόρ για το Χόλλυγουντ.

«Ένας Ύψαιος Χορός»

Η κ. ΛΙΛΗ ΜΕΡΚΑΤΗ ΚΑΙ Ο κ. ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑΣ

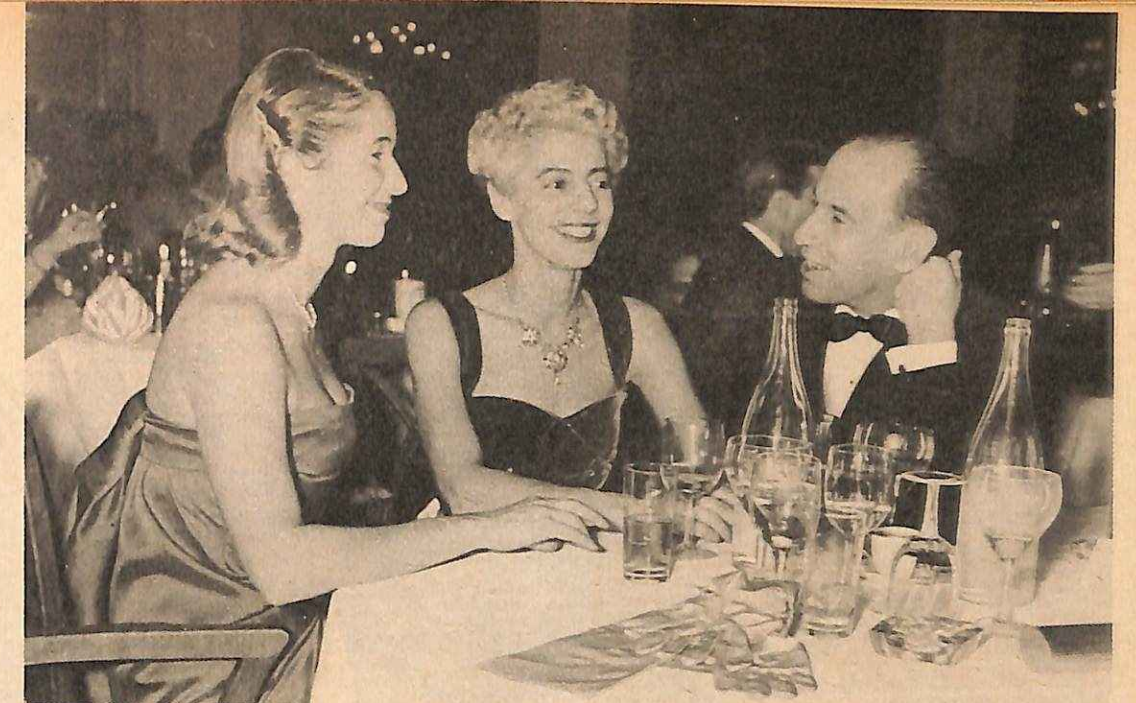
Ο κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ ΜΕ ΤΗΝ κ. ΒΟΥΡΕΚΑ

Ο καινούργιος χρόνος άρχισε με μια σειρά δεξιώσεων που είχαν σαν επισημάνση τους γάμους του κ. Κωστή Α. Δρακοπούλου μετά της δίδος Έλένης Α. Μερκάτη. Πολλά γεύματα εδόθησαν σε γνωστά αθηναϊκά σπίατα προς τιμήν των μελλονύμφων και ένα μεγάλο χορευτικό δείπνον παρετέθη τρεις ημέρες προ του γάμου από τους γονείς των εις το ξενοδοχείον της «Μεγάλης Βρετανίας». Όλες οι αΐθουσες του ξενοδοχείου ήταν διακοσμημένες με ροζ γαρύφαλλα και τριαντάφυλλα, ενώ στις γωνίες και στα τραπέζια υπήρχαν κηροπήγια με ροζ κερί. Οι συντροφίες των τριακοσίων περίπου προσκεκλημένων, πολλοί από τους οποίους ήλθαν ειδικά από το Λονδίνο και την Νέα Υόρκη, ήταν σκορπισμένες σε μικρά τραπέζια.

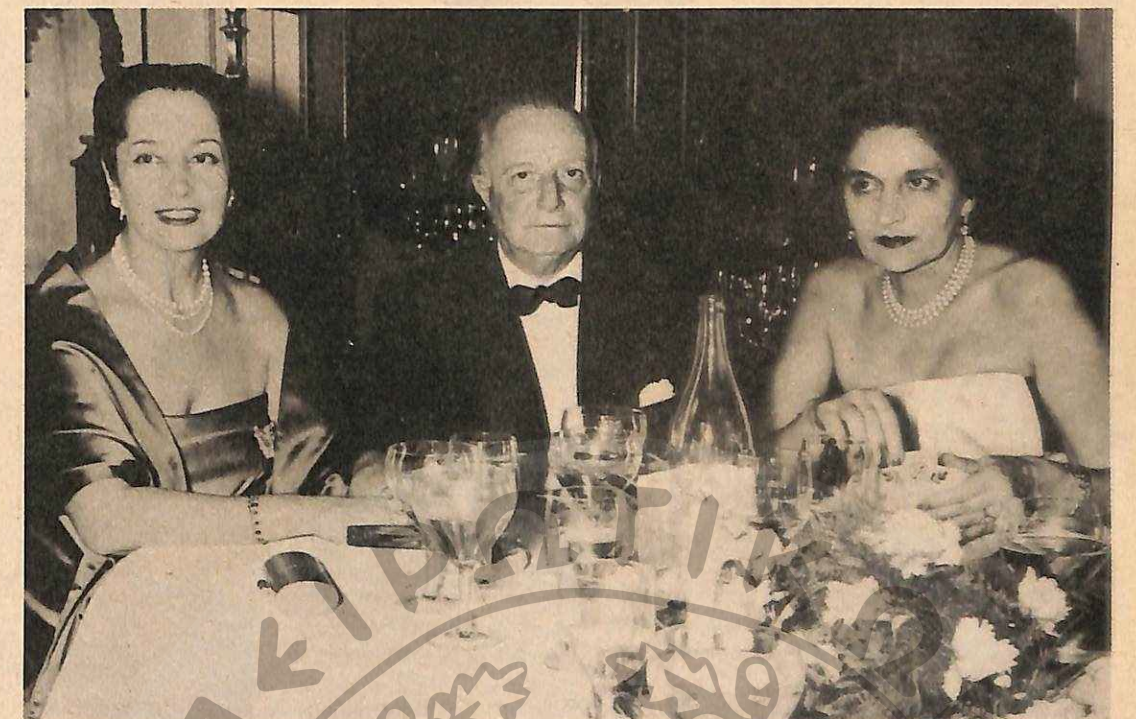
Η ώρα ία αυτή χορευτική βραδιά έδωσε την ευκαιρία στις κομπές Αθηναίες να εμφανισθούν με θανμάσιες τουαλέτες, που δημιούργησαν γνωστοί αθηναϊκοί οικιοί και Έλληνες ορατίαι του έξωτερικού. Πολλές νέες κοπέλες εξέλλου έκαμαν την πρώτη τους εμφάνιση στην αθηναϊκή κοινωνία, με-

ταξύν των οποίων και η δεκαετραετής μικρότερη αδελφή της νύφης δις Χάρριετ Α. Μερκάτη. Ματιά τα μεσάνυχτα σκορπίστηκαν στα σαλόνια εκατοντάδες πολύχρωμα μπαλόνια, που έδωσαν ιδιαίτερο κέφι στους νεώτερους προσκεκλημένους, οι οποίοι δεν παρέλειψαν να επιδείξουν τις χορευτικές τους ικανότητες, από το μοντέρνο «ρόκ-έν-ρόλλ» μέχρι το πατροπαράδοτο... «Κάν-Κάν»!

Μέσα στο χαρούμενο αυτό περιβάλλον ή μέλλουσα νύφη ζούσε τις πιο ευτυχισμένες στιγμές της κορτοιστικής ζωής της. Την ίδια βραδιά είχε και μια ακόμη ιδιαίτερη χαρά: Ήλθε από το Λονδίνο η αδελφή της Αταλάντα με τον άνδρα της κ. Κωνσταντίνο Γουλανδρό. Έτσι, όλοι μαζί γνώρισαν με τις εϋθymes συντροφίες των προσκεκλημένων φίλων τους, τον μελλοντικό γάμο. Η μεγάλη στιγμή πλησιάζει... Σε λίγα είκοσιτετράωρα ή Έλένη Μερκάτη θα φύγει μακριά από την πατρική στέγη, όπου έζησε τόσα χρόνια με την προσμονή της σημερινής ημέρας, αρχίζοντας γεμάτη ελπίδες μια ευτυχισμένη καινούργια ζωή: την ζωή της κ. Κωστή Δρακοπούλου...

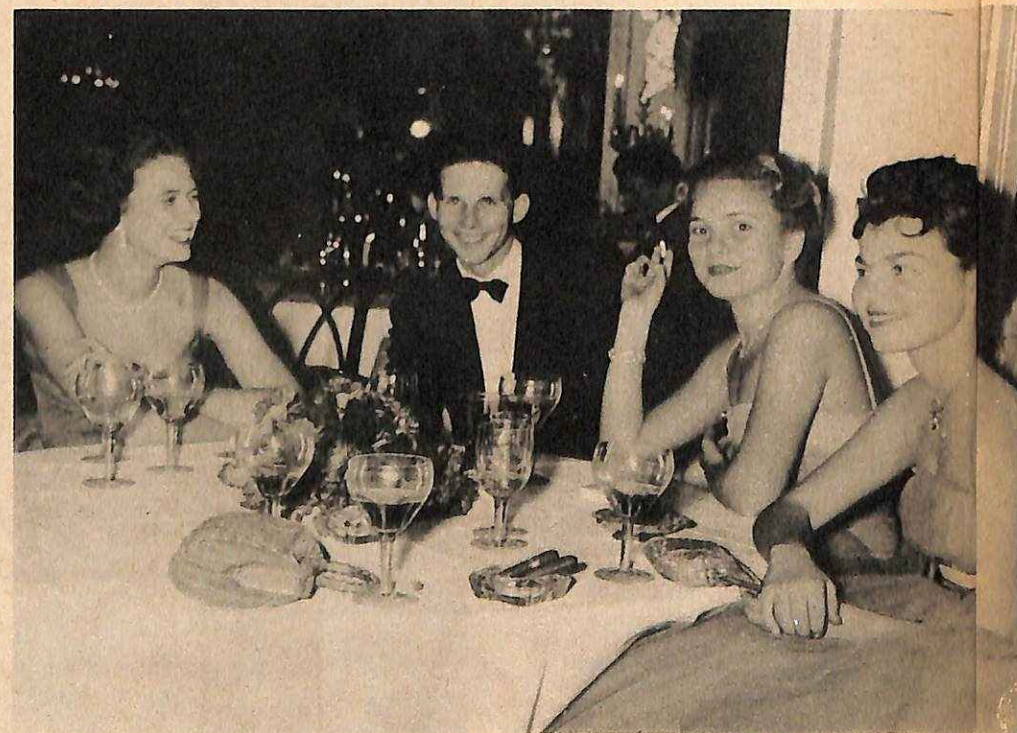
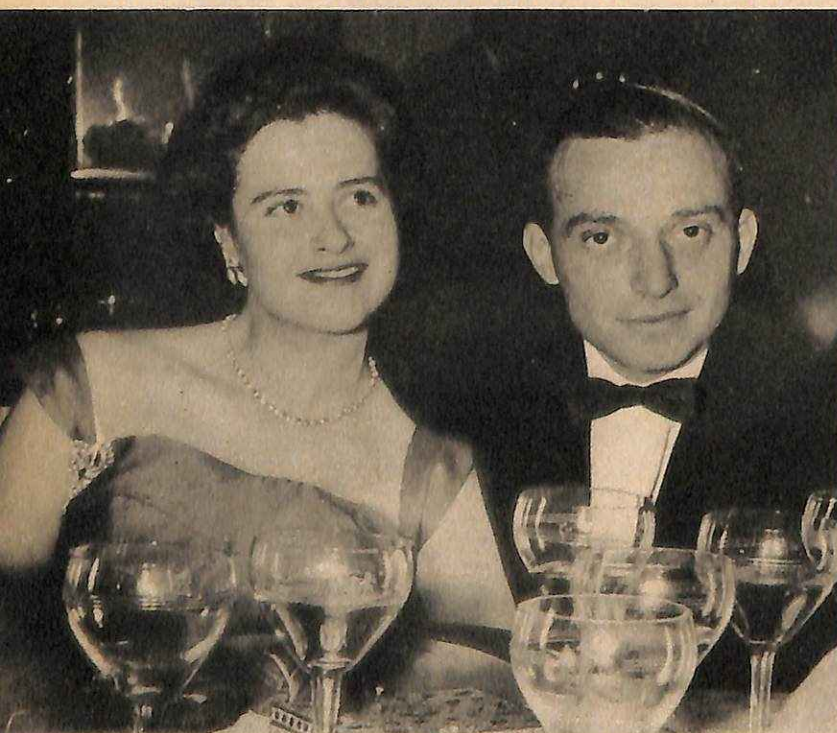

Η κ. ΝΤΕΠΥ ΜΕΣΣΗΝΕΖΗ, μια από τις κυριώτερες συνεργάτιδες του περιοδικού «Βόγκ» και η φωτογράφος, που ήλθαν από τη Νέα Υόρκη ειδικά για τους νύμφους. Παραπλεύρως ο κ. Καρέλλας.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ από τη δεξίωση της «Μεγάλης Βρετανίας». Η σύζυγος του Μεγάλου Αυλάρχου, κ. Α. Λεβίδη, ο πατέρας του γαμπρού κ. Ανδρέας Δρακοπούλος και η κ. Μαρία Καρέλλα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Φ.Δ.Ε. κ. Σοφοκλής Βενιζέλος έχει δεξιά του την Κα Νίτα Σινιόσαγλου, την Κα Ν. Λούρου και τον κ. Μ. Νομικόν, και άριστερά τον κ. Ν. Χαρίλαον και την Κα Δ. Φραγκοπούλου.

Η δ. ΦΟΥΣΤΑΝΟΥ, ΚΟΡΗ ΤΗΣ κ. ΜΠΟΤΣΗ

Ο κ. ΚΑΙ Η κ. ΚΩΣΤΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, άμέσως μετά την στέψη των, έπηγαν στο σπίτι των γονέων τής νύφης, όπου έδέχθησαν συγχαρητήρια.

Ο κ. ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΣ προσφέρει εις τόν Βασιλέα και την πριγκίπισσα Έλένη σαμπάνια για να εύχηθούν τó ζεύγος. Στο βάθος ή κ. Στ. Νιάρχου.

Δύο μέρες μετά...

Ένας ωραίος γάμος

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ: Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΣΩ ΤΗΣ κ. Α ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΤΩΝ κ.κ. Α. ΜΕΡΚΑΤΗ ΚΑΙ ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΥ, ΤΩΝ ΝΕΟΝΥΜΦΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ κ. Α. ΜΕΡΚΑΤΗ

Δύο ήμέρες μετά τó χορευτικόν δείπνον τής «Μεγάλης Βρετανίας», έτελέσθησαν οί γάμοι τού κ. Κωστή Δρακοπούλου μετά τής δίδος Έλένης Μερκάτη, παρούσα τής Α.Μ. τού Βασιλέως Παύλου και τής Α.Υ. τής πριγκίπισσας Έλένης τού Νικολάου. Η νύφη ήτο πολύ χαριτωμένη, με θανμάσιο νυφικό —δημιουργία τού Έλληνογάλλου Παρισινού ράπτου Ζάν Ντεσσέ— από λευκή δαντέλλα και πολλά τούλινα πέπλα, που ξεκινούσαν από μιαν ανθένια κορόνα και την ούρα τού νυφικού. Παράνυμφος παρέστη ό κ. Σταύρος Νιάρχος. Τίς λαμπάδες κρατούσαν οί μικροί: Σπύρος-Φίλιππος Νιάρχος, Ζαΐρα Ράλλη, Ι. Βούλιτσον, Ντ. Μάισα, Μωφ. και Δ. Πεσματζόγλου και Μαρίνα Λάσκαρι. Μετά την στέψιν οί νεόνυμφοι έπηγαν στο σπίτι των γονέων τής νύφης, όπου, μέσα σι' άνθοστόλιστα σαλόνια τής οικογενείας Μερκάτη, ή Α.Μ. ό Βασιλεύς, ή Α.Υ. ή πριγκίπισσα Έλένη και οί λοιποί προσκεκλημένοι συνεχώρησαν τó ευτυχισμένο ζευγάρι. Τήν άλλη ήμέρα οί νεόνυμφοι έφυγαν για τήν Ζαμαΐκα.

ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ήταν ό αριθμός των προσκεκλημένων οί οποίοι συγκεντρώθηκαν στην έκκλησία τού Άγίου Διονυσίου για να παρευρεθούν στους γάμους τού κ. Κωστή Δρακοπούλου μετά τής δίδος Έλένης Μερκάτη, αλλά σπανίας λαμπρότητας ή τελετή την οποίαν παρηκολούθησαν. Γιρλάντες από ναρκίσσους και λευκά τριαντάφυλλα εστόλιζαν τήν έκκλησία. Τους στεφάνους αντήλλαξε ό κ. Σταύρος Νιάρχος. Η Α.Μ. ό Βασιλεύς Παύλος και ή Α.Υ. ή πριγκίπισσα Έλένη τού Νικολάου, έτίμησαν διά τής ύψηλης παρουσίας των τήν ένωση των δύο νέων, στους οποίους εύχήθησαν κάθε ευτυχία.

Έδω κι' Εκεί

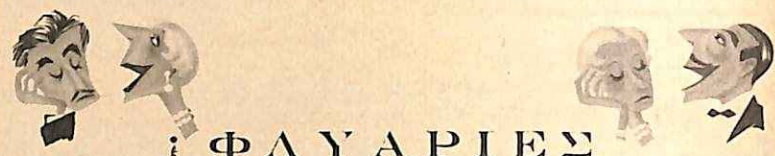
ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Στο Λονδίνο άνηγγέλθησαν οι άρραβώνες του πρίγκιπος Τομιλάδα, της Γιουγκοσλαβίας —άδελφού του πρώην βασιλέως Πέτρου— και της πριγκίπισσας Μαργαρίτας της Βάθης, άνεψιάς του δούκα του Έδιμβούργου. Η πριγκίπισσα σπούδασε νοσοκόμος και ό πρίγκιψ, που είναι ηλικίας 28 ετών, έχει ένα άγρόκτημα στο Σάσσεξ

■ **ΣΤΟΝ** κεντρικό σταθμό της Ζυρίχης ένα ρομπότ άντικαθιστά τάρ τις «πληροφορίες». Ρίχνοντας ένα κέρμα στη συσκευή, ό ταξιδηιότης παίρνει ένα έντυπο με όλες τις πληροφορίες που ζήτησε, μαζί μ' έναν κατάλογο που άνοφέρει λεπτομερώς τάρ ξενοδοχεία και τάρ εστιατόρια τών πόλεων από τις όποιες θάρ περάσει.

■ **ΣΤΗ ΦΛΟΡΙΝΤΑ** (Ηνωμ. Πολιτεία) υπάρχει μία κλινική γιά τούς άπογοητευμένους έρωτευμένους. Γιά να έξασφαλίση κανείς θέση πρέπει να περιμένη τουλάχιστον δύο μήνες.

■ **ΕΠΙ** τεσσάρων παιδιών που γεννιούνται στόν κόσμο, τό ένα είναι Κινεζάκι. Ό πληθυσμός της Κίνας αύξάνει κάθε χρόνο κατά δώδεκα εκατομμύρια ψυχές. "Αν ή αύξηση αύτή συνεχισθή με τόν ίδιο ρυθμό, ό αριθμός του πληθυσμού της Κίνας θάρ φθάση τό 1980 τό ένα δισεκατομμύριο.

■ **ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ**, ένας ήθοποιός του κινηματογράφου στούς δέκα φορές περρούκα και τέσσαρες στούς δέκα έχουν ψεύτικα δόντια.

Τό μεγάλο κοσμικό γεγονός του 'Ιανουαρίου περιστράφη γύρω από τούς γάμους της 'Ελένης Μερκάτη μετά του Κώστα Δρακοπούλου. Συνέχεια χοροί, δεξιώσεις, μαστίχα, έδαλαν σέ αυστηρό άνταγωνισμό κομψότερες συναγωνίστριες. Άποτελέσματα (μή έπίσημα). 'Ωραιότερη: Η κ. Νάντια Ρήζ. Κομψότερες: Η κ. Ντάρια Μερκάτη, ή κ. Σταύρου Νιάρχου, ή κ. Λίλιαν Ράλλη, ή κ. Δ. Φραγκοπούλου, ή κ. 'Εμ. Βουρέκα. Τό ωραιότερο φόρεμα: Τό δρασινό της νύφης, θαυμασία δημιουργία παλαιάς νταντέλλας και μοντέρνας γραμμής του Ντεσσε. 'Ωραιότερη γιορτή: Η τελετή τού γάμου στήν εκκλησία του 'Αγίου Διονυσίου. Νοστιμώτερες «ντεμ-πυτάντ»: Η Δίς Ντόλα Μάτσα και ή Δίς Ζαίρα Ράλλη, και οι δύο κάτω τών δέκα ετών, με λεπτές κρινολίνες στόν γάμο... ή Κινηματογραφικά... Η Μαρτίν Καρόλ έτοιμάζεται γιά δύο διαφορετικούς ρόλους τού συνθισμένου. 1) Θάρ γίνη άνάδοχος ενός έκ τών πετρελαιοφόρων τού κ. Σταύρου Νιάρχου και 2) Θάρ παίξει στό σινεμά τόν ρόλο μιάς πονηρής και επικίνδυνης γυναικάς ντετέκτιβ... ή Παράδοξα... Δεν φθάνει ότi τό Ράλλυ τού Μόντε Κάρλο άκυρώνεται λόγω γενικής έλλείψεως δελνίζης, αλλά ό κ. Μόρις Γκαρντέτ, διευθυντής τού εκεί σταθμού τηλεόρασης, όργανώνει καθημερινώς κούρσες από σαλιγκάρια. "Ηδη έχουν ξεχωρίσει προσωπικότητες... δρασνότητας μεταξύ τών μικρών άστέρων που παρουσιάζονται στήν όδόν... ή Συνέχεια τού Τέξας... Σπάνιο φαινόμενο: "Ένας ζητιάνος σταματά έναν κύριο στό δρόμο και τού ζητεί έλεημοσύνη. Ό κύριος γυρίζει και τού λέγει με περιφρόνηση: —Δέν δίνω ποτέ χρήματα στό δρόμο. Ό ζητιάνος ψύχραιμος: —Τότε έλάτε στό γραφείο μου... ή Άπολογισμός τραγωδίας... Γιά τό ναυάγιο τού «Άντρέα Ντόρια» οι αίτήσεις άποζημιώσεων, γιά άπώλειες και καταστροφές, έφθασαν αίσίως στό ποσόν τών 35.000.000 λιρών. Ό αριθμός τών νεκρών μόνον τώρα άνεκοινώθη έπίσημως: 50 άτομα... ή Μόδες άνδρικές... Ό γνωστός κινηματογραφικός άστέρας Ζάχαρυ Σκάττ, έφθασε προχθές στό Λονδίνο φορώντας ένα χρυσό σκουλαρίκι. Στις έρωτήσεις τών δημοσιογράφων έδήλωσεν ότi δέν πρόκειται γιά νέα μόδα, αλλά γιά πολύ παλιά και άς διαδύσσουν τήν άγγλική ναυτική ιστορία... ή Μικρές σοφίες... "Όταν έτοιμάζετε μία φάκα, προσέξτε μήπως τό δόλωμα πινει δόκληρο τόν χώρο και δέν χωρεί ό ποντικός (κινέζικη παροιμία)...

444

■ **ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ** τού Σάχη της Περσίας (Κράιςλερ ειδική Κ 300) είναι έφωδασμένο με ραδιόφωνο, τηλεφωνο, μπάρ, ψυγείο, δαρόμετρο και μ' ένα «πικ-άπ» με πλουσία συλλογή δίσκων.

■ **ΟΙ ΤΟΠΙΚΕΣ** άρχες στή Νιγηρία συμβουλεύουν τις οικογένειες να μñν πουλούν πιά τις κόρες τους τούς μετρητές αλλά επί πιστώσει. (Μέση τιμή ενός κοριτσιού: 1.800 δρχ. περίπου).

■ **ΣΥΜΦΟΡΑ** έπληξε στήν 'Αμερική τούς ευτυχείς κατόχους αυτοκινήτων τών νέων μοντέλων τού 1957. Τάρ αμάξια τους είναι πολύ μεγάλα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τό τελευταίο μοντέλο της Καντιλάκ, τό όποιο έχει μήκος πέντε μέτρα. Οι ιδιοκτήται τών «χώρων σταθμεύσεως» άρχισαν ήδη να παραπονοούνται ότi με τάρ νέα αυτοκίνητα μπορούν να έξυπηρετήσουν πολύ λιγώτερους πελάτες και ζητούν αύξηση τού σχετικού ενοικίου. 'Αξίζει να σημειωθεί ότi γιά να άφήση κανείς τό αμάξi του μία μέρα σ' ένα «πάρκινγκ» στή Ν. 'Υόρκη πρέπει να πληρώση ένα τό περίπου δραχμές.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Προσπάθησε να δημιουργήσης τό κενό μέσα σου' γέμισε τό με τό κενό. Θάρ γίνης ή εικόνα τού κόσμου.

Ινδική παροιμία

"Αν άναζητής τό φώς και άν τό άνακαλύψης, έτοιμάσε ένα μαντήλι γιά να δέσης τάρ μάτια σου.

Κινέζικη παροιμία

Δυό άποδείξεις καλής άνατροφής: Νάχης τήν ικανότητα να κάνης μία προσβολή εύγενικά και να μωρής να δεχθής τις προσβολές που σου κάνουν κατά τρόπο προσβλητικό.

Ανώνυμο

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ τού Μονακό, Ρενιέ, προσέφερε γιά τό νέον έτος στήν πριγκίπισσα Γκραίης, ένα πορτραίτο της, που φιλοτέχνησε ό ζωγράφος Ράφ Κόουαν, άπ' τή Ν. 'Υόρκη

■ **ΕΝΑΣ** γκαφαδόρος φτάνει καθυστερημένος σέ κάποιο γεύμα. Κάθεται στή θέση του, στήν άκρη τού τραπέζιου, άκριβώς μπροστά σέ μία πιατέλα με μία μεγαλοπρεπή χήνα.
—Σέ ώραία θέση με δάλανε, άναφωνεί. Πλάι στή χήνα!
Και σέ λίγο, προσέχοντας έπιτέλους τήν κυρία που κάθεται πλάι του στό τραπέζι, σπεύδει να έπανωρώση τήν γκάφα του:
—Ω, με συγχωρήτε, κυρία μου! Έννοούσα μόνάχα τήν ψητή χήνα.

■ **ΟΤΑΝ** ό Μπούλης γύρισε από τήν παιδική κατασκήνωση, οι γονείς του τόν ρώτησαν άν είχε νωσταλήσει τό σπίτι του.
—Α μπά, άποκρίθηκε ό μικρός. Μερικά άλλα παιδιά όμως λαχταρούσαν να πάνε στά σπίτια τους... εκείνα που έχουνε σκύλους.

■ **ΕΝΑΣ** κάπως ήλικιωμένος κύριος μπάνι σ' ένα φαρμακείο και λέει στόν υπάλληλο:
—"Άκουσα πολλά γιά κάτι θαυματουργά φάρμακα. Μπορείτε να μου δώσετε κάτι γιά να μη γεράσω;
—"Ασφαλώς, άπαντά ό φαρμακοποιός. Τί προτιμάτε, άρσενικό ή ποντικοφάρμακο;

■ —**ΕΜΑΘΕΣ** τάρ νέα; Ό Γιάννης έπιασε δουλειά.
—Τί μου λές! Καλά τ'όλγα εγώ πώς αυτός ό άνθρωπος είναι ικανός να κάνει τάρ πάντα γιά τό χρήμα!

■ **ΕΝΑΣ** 'Αμερικανός άστρφόλακας βλέπει έναν άπελπιμένο να δρασκειλίζει τό παραπέτο ενός γεφυριού γιά να πινγί στό ποτάμι.

—Καταλαβαίνεις τί πäs να κάνης; τού λέει. Έσύ θάρ πηδούσες, εγώ θάρ έπεφτα πίσω σου, θάρ έβωκα και θάρ περιμέναμε, τουρτουρίζοντας άπ' τό τό κρόνο, νάρθη τό αυτοκίνητο τών πρώτων δοθεϊών να μäs πάη στό νοσοκομείο, όπου θάρ πεθαίνουμε από πνευμονία. Μñν είσαι, λοιπόν, παράλογος... Πήγαινε ήσυχα - ήσυχα στό σπιτάκι σου και κρεμάσου σ' ένα σχοινί.

■ **ΕΝΑΣ** 'Εγγλέζος έγραψε σ' ένα έξοχικό ξενοδοχείο γιά να κρατήσει ένα δωμάτιο γιά μερικές μέρες και να ρωτήσει άν θάρ μπορούσε να πάρη μαζί του και τό σκύλο του. "Ελαβε τήν άκόλουθη άπάντηση:
«Αξιότιμε κύριε. Διευθύνω αυτό τό ξενοδοχείο πάνω από τριάντα χρόνια. Ός τώρα δέν άναγκάσθηκα ποτέ να καλέσω τήν άστυνομία γιά να διώξω έξω από τήν πόρτα ένα μεθυσμένο σκύλο τό θημερώματα. Κανένα σκύλι δέν άποπειράθηκε ποτέ να μω περάση μιά έπιταγή χωρίς άντίκρισμα. Ποτέ κανένα σκύλι δέν έβαλε φωτιά στά σεντόνια καπνίζοντας. Δεν έβρκα ποτέ μία πετσέτα τού ξενοχείου στή βαλίτσα ενός σκύλου. Ό σκύλος σας είναι ευπρόσδεκτος».

Υ. Γ. «Αν έγνώριζα γιά σας, μπορείτε να έρθετε καί σεις».

■ —**ΧΡΥΣΕ ΜΟΥ**, έκανα σήμερα οικονομία πεντακάσιες δραχμές.
—Μπά; Άγοράζοντας τί;

■ ΜΙΑ 'Αμερικανίδα καθότανε σ' ένα γεύμα πλάι σ' έναν 'Εγγλέζο που δέν έπαυε στιγμή να μιλά γιά τήν εύγένεια τών συμπατριωτών του.
—Εμείς οι 'Εγγλέζοι, έλεγε, είμαστε ό ευγενέστερος λαός τού κόσμου. Όλοι τό άναγνωρίζουν. Δεν λέω, κ' έσείς οι 'Αμερικανοί είστε ένας άξιόλογος λαός, αλλά οι 'Εγγλέζοι υπερέχουν σέ εύγένεια. Τό παραδέχεστε κ' έσείς, έτσι δέν είναι;
—Η κυρία χαμογέλασε:
—Ναί, είπε, αύτή είναι ή εύγένειά μας.

■ **Ο ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΣ** φαντάρος στεκότανε φρουρός έξω άπ' ένα στρατώνα, άποφασισμένος να έκτελέση εύσυνείδητα τάρ καθήκοντά του, όταν ένα αυτοκίνητο πέρασε από μπροστά του και τράβηξε ίσια μέσα. Πριν πρλάβη να τό σταματήσει, άκουσε τόν στρατηγό, που καθότανε στό πίσω καθίσμα, να διατάζει τόν οδηγό να προχωρήσει.
—Μία στιγμή, στρατηγέ μου, τράυλισε ό φρουρός. Είμαι καινούργιος σ' αύτή τή δουλειά. Δεν μου λέτε τί γίνεται τώρα; Ποιόν πρέπει να πυροβολήσω, εσάς ή τόν οδηγό;

■ **ΕΝΑΣ** σύζυγος συλλαμβάνει τή γυναίκα του να τόν άπατά μ' ένα φίλο του. Έξαλλος, δγάζει ένα περιστροφικό, σημαδεύει...
—Μñν είσαι κουτός! τού λέει ή γυναίκα του. Τί θέλεις; Να περάσης δλ σου τή ζωή στή φυλακή;
"Ο σύζυγος σκέπτεται. Ξαναδάζει τό περιστροφικό στήν τσέπη του.

—Βλέπεις; συμπραίνει ή γυναίκα του. Τί θάρ γινώσωνα χωρίς έμένα χρυσό μου;

■ **Ο ΖΑΝ** 'Ανούιγ και ό 'Αρμάν Σαλακρού, γνωστότατοι Γάλλοι θεατρικοί συγγραφείς και οι δύο, τρέφουν θανάσιμο μίσος ό ένας γιά τόν άλλο. Τις άλλες ό 'Ανούιγ είπε:
—Τό πρώτο θεατρικό έργο που παίχθηκε στό Παρίσι κατά τήν κατοχή ήταν τού Σαλακρού. Και όμως οι Γερμανοί δέν έφυγαν.

■ ΜΙΑ κυρία πηγαίνει σέ μία έκθεση ζωγραφικής. Κάνει διαστικά μία δόλη στήν αίθουσα, δείχνει ένα πίνακα και λέει στό ζωγράφο:
—Θέλω ν' άγοράσω αυτό τό ταμπλό. Πανευτυχής και υπέρφανος, ό καλλιτέχνης παρατηρεί:
—Φαίνεται πώς σας άρεσε πολύ γιά να τ' άποφασίσετε τόσο γρήγορα!
—Α μπά λέει ή κυρία, δείχνοντας ένα κομμάτι δελουδο που κρατούσε στά χέρια της, αλλά ταιριάζει θαυμάσια με τις πολυθρόνες μου.

■ **Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ** καλεσμένος φαύλης. Διασχίζοντας τάρ χαλ, ή οικοδέσποινα βλέπει κάποιον που τό πρόσωπό του της φαίνεται γνώριμο.
—Μά δέν είστε ό ταχυδακτυλουργός που προσέλαβα γι' άπόψε;
—Μη... ναί, κυρία μου.
—Λοιπόν, τί γυρεύετε εδώ τέτιαν ώρα;
—Τό καπέλλο μου έξαφανίστηκε!

ΤΑ ΚΟΝΤΑ ΜΑΛΛΙΑ μένουν της μόδας. Στή Νέα 'Υόρκη, ό κομμωτής Γκαμπριέλ Γκαρλάν παρουσιάζει τελευταία μία σειρά από νέα χτενίσματα. Τό χτενίσμα της φωτογραφίας ονομάζεται... «5η λεωφόρος».

■ **ΔΥΟ** 'Ιταλοί συγγραφείς μίλησαν τόσο προσβλητικά ό ένας γιά τόν άλλο, που θεώρησαν άπαραίτητο να μονομαχήσουν. Στέλνουν και οι δύο τούς μάστιγές τους να συμφωνήσουν γιά τόν πόπο και τόν χρόνο της συναντήσεως. Λίγα λεπτά πριν άπ' τήν καθωρισμένη ώρα ό ένας άπ' τούς αντίπαλους τηλεφωνεί στό άστυνομικό τμήμα:

—Κύριε διοικητή, θεωρώ καθήκον μου να σας άναφέρω μία παράβαση που πρόκειται να γίνη. Σέ δεκαπέντε λεπτά, μία μονομαχία...
—Ξέρω, ξέρω, διακόπτει ό διοικητής. Ό άλλος μου τηλεφώνησε ήδη.

■ **ΕΚΕΙΝΗ** είναι τόσο δμορφή που θάρ μπορούσε να δάλη σέ πειρασμό όλους τούς άνιους. "Εκείνος τόσο άσχημος που φοβάσαι να τόν βλέπης. Έν τούτοις, έπιμένει να τήν πολιορκή.
—Τί πρέπει να σας δώσω γιά να σας φιλήσω έστω και μία μόνο φορά;
—Εκείνη δέν διατάζει:
—Χλωροφόρμιο.

■ **Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ** (έξη χρονών) έπαιξε ήσυχα στήν αυλή μ' ένα κοριτσάκι όταν άξαφνα τό κτύπησε. "Η μικρή έβαλε τάρ κλάματα και ή μαμά τού Γιαννάκη, που παρακολούθησε τή σκηνή άπ' τό παραθύρο, άρχισε να τόν μαλλώνει:
—Τί είναι αυτό Γιαννάκη; Γιατί κτύπησες τήν 'Αννούλα; Καί, πρώτα-πρώτα τί σου έκανε;
—Παίξαμε τόν 'Αδμ και τήν Εύα κ' έφαγε τό μήλο άντί να με δάλη σέ πειρασμό.

Ρip Kίppu

59

Ρip Kίppu

60

ΑΣΤΕΙΟ πούναι τὸ καπέλλο σου, Τόνυ! Δὲν τὸ πῖστευα πὼς ὑπάρχουν τόσο ἀστεία καπέλλα! Πὼς μποροῦν καὶ τὰ φοροῦν μερικοὶ-μερικοί...

Ἐρωλέγους! Μόνοι σὺν σαῶνι

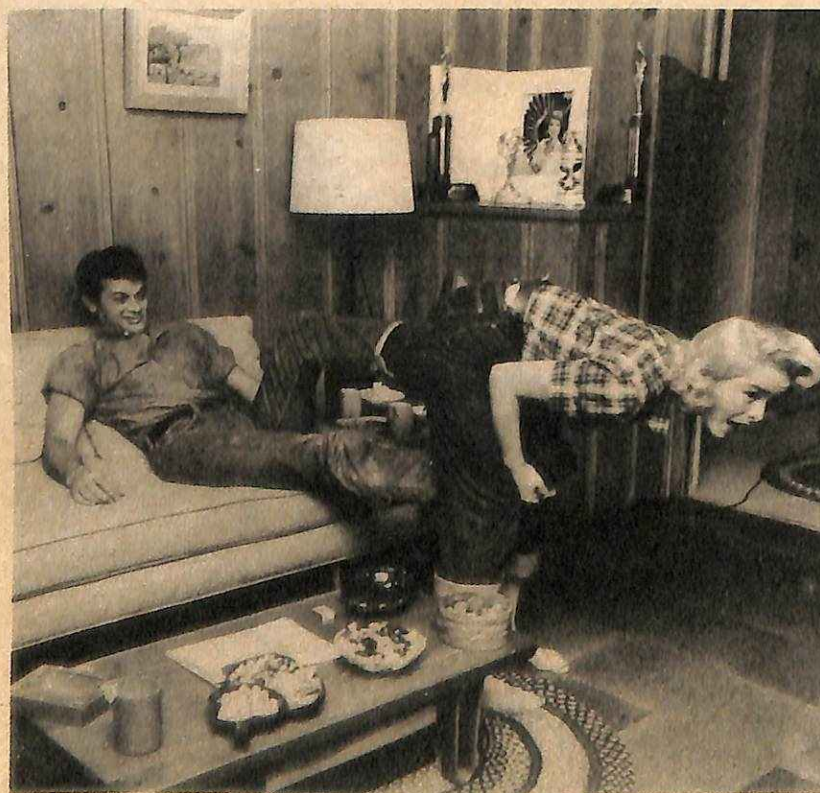
Ελάχιστες βραδυὲς ἔχουν στὴ διάθεσή τους γιὰ νὰ μείνουν στὸ σπῖτι τους ἀνεμόλητοι ἡ Τζάνετ Λή καὶ ὁ Τόνυ Κέρτις.

Ἡ Τζάνετ γυρίζει τώρα μιὰ ταινία τῆς «Παραμάου» μὲ τὸν Τζέροου Λούις καὶ τὸν Ντὴν Μάρτιν, ἐνῶ ὁ Τόνυ εἶναι ἀπασχολημένος ἀπὸ τὴν «Γιουνιόν» σὲ μιὰ ταινία ἐποχῆς καὶ πρέπει νὰ βρίσκεται στὸ στούντιο ἀπὸ τὴς 6 τὸ πρωῒ.

Τὶς περισσότερες ἡμέρες ἐπιστρέφουν κ' οἱ δύο τους σκοτωμένοι ἀπὸ τὴ δουλειά, ἴσα-ἴσα γιὰ νὰ φάνε καὶ νὰ κοιμηθοῦν. Ἄλλοτε πάλι ἐπιβάλλεται νὰ βγοῦν ἔξω. Ἀλλά, ὅταν σπανάς τοὺς παρουσιασθοῦν μερικὲς βραδυὲς πού τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ «κουρνεύουν», τότε περνᾶνε τὶς ἐλεύθερες ὥρες τους στὸ σπῖτι, εὐτυγισμένοι καὶ χαρούμενοι σὰν μεγάλα παιδιά.

(Φωτ. Globe Photos)

ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΟΥΝ αὐτοὶ οἱ μπελάδες πού φορεῖ ὁ Τόνυ στὸ στούντιό του, θέλει εἰδικὸ τράβηγμα ἀπὸ τὶς φτέρνες καὶ μιὰ εἰδική... κλωστή!

Ἰδέες πού ἀξίζουν χρυσάφι

Πὼς ἀπὸ μιὰ τυχαία παρατήρηση σχηματίστηκαν τεράστιες περιουσίες • Τὰ πιάτα πού τρώγονται κ' ἡ κόκα-κόλα • Ὁ Νόμπελ, ἡ ἄμμος καὶ οἱ καταστροφικὲς ὕλες

Συχνὰ ἀρκεῖ λίγη φαντασία γιὰ μιὰ συνταρακτικὴ ἀνακάλυψη

Ἦταν ἕνας ὠραίος ἄντρας, μὲ ἐρράστιο μέτωπο καὶ γενειάδα προφύτου, πολυδιαβασμένος καὶ πολυταξιδεμένος, ἐτζέντλεμαν καὶ πολὺ καθὼς πρέπει, ὅπως ἔλεγαν οἱ γείτονές του τῆς μικρῆς πόλης Ντάουν, στὴν Ἀγγλία. Ἀμέσως ὅμως πρόσθεταν, φέρνοντας τὸ χέρι στὸ μέτωπο καὶ κλείνοντας τὸ μάτι: «Κρίμα μόνο πού ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ...».

Καὶ τῆλεγαν αὐτὸ ἐπειδὴ μερικὰ πειράματα πού ἔκανε στὰ 1864 ὁ Κάρολος Δαρβίνος —γιατὶ γι' αὐτὸν τὸν δίστιμο φυσιοδίφη πρόκειται— ἦταν ἀρκετὰ παράξενα! Κάθε μέρα, τὸ μεσημέρι, κατέβαινε στὸν κήπο του καὶ ἀρχίζε νὰ παίζει τρομπέτα μπροστὰ σὲ μιὰ περικυκλωμένη, δὲν ἀρκετὰ παράξενα! Κάθε μέρα, τὸ μεσημέρι, κατέβαινε στὸν κήπο του καὶ ἀρχίζε νὰ παίζει τρομπέτα μπροστὰ σὲ μιὰ περικυκλωμένη, δὲν ἀρκετὰ παράξενα!

Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Καταγωγῆς τῶν Εἰδῶν» εἶχε ἀποσυρθεὶ στὸ Ντάουν γιὰτὶ ἦταν καρδιακός. Ἡ μουσικὴ πού ἔπαιζε μπροστὰ στὸ λουλούδι μπόρουμε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ὑποψία πὼς ἡ ἀρρώστια του εἶχε φτάσει στὶς ὑψηλότερες περιοχὲς τοῦ οργανισμοῦ... Μία μέρα, ἕνας φίλος του δὲν δάσταζε καὶ τοῦ μίλησε εἰλικρινά, μὰ ὁ Δαρβίνος τὸν καθυσάχασε:

—Βλέπετε, τοῦ εἶπε, δὲν πρέπει κανεὶς νὰ φοβάται ἀκόμα καὶ νὰ φανῇ ἀνόητος προκειμένου νὰ κἀνὴ μιὰ ἀπρόσδοκὴ ἀνακάλυψη. Γράφω αὐτὴ τὴ στιγμή ἕνα βιβλίο γιὰ τὶς κινήσεις τῶν ἀναρριχητικῶν, καὶ εἴθελα νὰ ξέρω ἂν ἡ μουσικὴ δὲν ἔχει καὶ αὐτὴ κάποια ἐπίδραση στὴν ἀνάπτυξή τους.

Μὲ τὴν τρομπέτα του, ὁ Κάρολος Δαρβίνος σάρωνε τοὺς ἱερούς κανόνες τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρευνας. Ἦξερε πὼς δὲν ἔρρισκε κανεὶς τίποτα τὸ ἐντυπωσιακὸ χωρὶς νὰ βγῇ ἀπ' τὴν «επατημένη»...

Στὰ 1953, πολλοὶ Ἀμερικανοὶ εἰδικοί μιᾶς ἐταιρίας πού κατασκεύαζε οἰκιακὰ εἶδη εἶχαν συγκεντρωθῇ στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ βροῦν ἕναν τρόπο ν' ἀπαλλάξουν τὶς νοικοκυρὲς ἀπ' τὸ μαρτύριο τοῦ πλυσίματος τῶν πιάτων. Μὲ τὴ μεγαλύτερη σοφιστικὴ τοῦ κόσμου, ἕνας μηχανικός πρότεινε τὴν κατασκευὴ πιάτων ἀπὸ μιὰ φαγώσιμη οὐσία, σὰν τζελατίνα, πού θὰ μπόρουμε νὰ τρώγεται μετὰ τὸ γεῦμα! Ἡ ἐταιρία πραγματοποιοῖσε αὐτὴ τὴν φαινομενικὰ ἀστεία ἰδέα: Κατασκεύασε πιατάκια τῶν φρούτων κομωμένα ἀπὸ κερήθρες...

Καὶ νὰ σκεφτῇ κανεὶς πὼς ἡ ἰδέα αὐτὴ δὲν ἦταν κὰν πρωτότυπη! Ποιὸς δὲν ἔχει φάει στὸ δρόμο φτηνὰ παγωτὰ μὲ τὸ περικάλυμμά τους, πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ μιὰ τέτια φαγώσιμη οὐσία; Ὁ πρῶτος πού τὰ βρῆκε ἦταν ἕνας ἰδιοκτῆτης ἐστιατορίου στὴ Συρία, κ' ἔκανε περνοσία ἀπὸ δαῦτα.

Συχνὰ μᾶς λείπει ἡ φαντασία, καὶ τὸ περίεργο εἶναι πὼς μᾶς λείπει ὄχι ἀπὸ ἀγνοία, ἀλλὰ ἀπ' τὶς ὑπερβολικὲς γνώσεις. Οἱ γνώσεις αὐτὲς χρησιμεύουν γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ἀνάπαυση: Τὴ θεωροῦμε ὅλοι ὡς δεδομένη καὶ δὲν κάνουμε τὴν παραμικρὴ προσπάθεια φαντασίας.

Ὁ Τζὼ Πέμπerton, ὁ μικροφάρμακοποιὸς τῆς Γεωργίας, πού στὰ 1925 ἐφεύρε τὴν κόκα-κόλα ἀνακατείνοντας φάρμακα γιὰ νὰ δροσιστῇ, ἀναγκάστηκε νὰ μεταπωλήσῃ τὸ δῖπλωμα εὐρεσιτεχνίας του πρὸς 300 δολλάρια, γιὰτὶ κανένας βιομήχανος

δὲν τὸ ἤθελε. Γιατὶ; Γιατὶ, σύμφωνα μὲ τοὺς «εἰδικούς» τῶν ἐπιχειρήσεων ποτοποιίας, κανένας ποτὸ δὲν μπόρουμε νὰ ἐπιπάρῃ στὸ μεγάλο κοινὸ ἂν δὲν εἶχε μέσα οὐνόπνευμα. Σήμερα, ἡ ἐταιρία Κόκα-Κόλα εἶναι μιὰ ἀπ' τὶς μεγαλύτερες ἐπιχειρήσεις τοῦ κόσμου: Τὰ ἐτήσια κέρδη της εἶναι 54.000.000 δολλάρια, δηλαδή, 1.620.000.000 νέες δραχμές!

Ἀλλὰ καὶ ἡ περίπτωση τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀλφρέδου Νομπέλ εἶναι χαρακτηριστικὴ: Οἱ παρωπίδες τὸν παραγελματῖα χημικὸ ἔκαναν τὸν Νομπέλ νὰ προχωρήσῃ ψηλὰ ἐπὶ 10 χρόνια πρὶν καταρθεῖ νὰ δαμάσῃ τὴν ἐκρηκτικὴ δύναμη τῆς νιτρογλυκερίνης.

Ἐνα πρωῒνὸ τοῦ 1864, ἐνῶ ὁ Ἀλφρέδος Νομπέλ διέσχισε τὴν αὐλὴ, παρατήρησε ἕνα δοχεῖο νιτρογλυκερίνης, πού ἕνας ἐργάτης εἶχε ἀφήσει πᾶνω σὲ ἕνα μικρὸ σωρὸ ἀπὸ ἄμμο. Τὸ δοχεῖο ἦταν τρύπιον, καὶ ὅλη τὴ νύχτα, ἡ νιτρογλυκερίνη χυνόταν σιγά-σιγά ἀπὸ μέσα, κ' ἡ ἄμμος τὴν εἶχε πιῇ.

Ὁ Νομπέλ πῆρε ἕνα μέρος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄμμο, τὴν ἐξέτασε, ἔκαλε

Ἡ ἀποκεφαλισμένη πεταλούδα πού ξυπνάει • Ἐνας κτηνίατρος ἀνακαλύπτει τὴ σαμ. πρέλλα • Τὰ παιδιά πού παίζουν «τὴλέγραφο» καὶ ἡ ἐφεύρεση τοῦ σπηθοσκοπίου...

μερικὲς δοκιμὲς ἀπὸ περιέργεια καὶ διαπίστωσε ὅτι, ἂν καὶ κρατοῦσε τὴν ἐκρηκτικὴ τῆς δύναμη, ἡ νιτρογλυκερίνη δὲν ἦταν πιά καθόλου ἐπικίνδυνη. Ἡ δυναμίτιδα εἶχε ἀνακαλυφθῇ! Δώδεκα χρόνια ἀργότερα, 35 ἐργοστάσια κατασκεύαζαν κάθε χρόνο πᾶνω ἀπὸ 3.000 τόνους, ἀποφέροντας στὸν ἐφευρέτη κάπου 3.000.000.000 νέες δραχμές!

Ὁ Ἀλφρέδος Νομπέλ ἤξερε καλὰ τὴ χημεία τῶν ἐκρηκτικῶν ὕλων. Εἶχε κάνει χιλιάδες συνδυασμούς γιὰ ν' ἀλλάξῃ τὴν δραστηριότητα τῆς νιτρογλυκερίνης. Ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ ἰδέα νὰ τὴν ἀνακατέψῃ μὲ ἄμμο δὲν τοῦ εἶχε ἔρθει ποτέ: Ἦταν πολὺ ἀπλή!

Ὁ δρ Ρενὲ Λεννὲκ ἀνακάλυψε τὸ σπηθοσκόπιο, πού εἶναι πολὺτιμο γιὰ τὴ διάγνωση τῆς φυσιώσεως, βλέποντας, στὰ 1815, διὰ παιδιὰ νὰ κολλοῦν τ' αὐτὶ τους στὴν ἄκρη ἑνὸς μεγάλου δοκαριοῦ καὶ νὰ διασκεδάζουν μεταβιβάζοντας σήματα. Ἀ.χ., τὸ ἕνα παιδί ἐπικοινωνοῦσε μὲ τ' ἄλλο ζυγώντας ἀπλῶς τὸ ἕλντο μὲ μιὰ καρφίτσα.

Πολλοὶ φυσικοὶ, ἐπὶ μισὸν αἰῶνα, εἶχαν προσπαθήσει νὰ μάθουν πού βρίσκονται τὰ ὄργανα ὁσφρήσεως τῆς πεταλούδας. Καὶ τὴν ἀνακάλυψη τὴν ἔκανε ἕνα ἀγοράκι 4½ ἐτῶν, ἀκριβῶς ἐπειδὴ δὲν δεσμευόταν ἀπὸ καμμιὰ ζωολογικὴ γνώση, ἀπὸ καμμιὰ προκατάληψη.

Ὁ καθηγητὴς Πῶλ Πορτιέ, τοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τῶν Παρισίων, περνώντας τὶς διακοπὲς του στὸ Νορμουαί, εἶχε πιάσει μερικὲς ὥρες πεταλοῦδες κ' εἶχε δεῖξαι στὰ ἐγγονάκια του πὼς μπόρεῖ κανεὶς νὰ τὶς κοιμῇ πιέζοντάς τες στὸν θώρακα.

Ἐπειτα, ὅλοι μαζί, παπποὺς καὶ παιδιά, διασκεδᾶσαν ζυγνώντας ἕνα-ἕνα τὰ θώματά τους μὲ τὴν δοθῆαι διαφόρων ἀρωμάτων. Ὁ Πορτιέ ἔ-

κοψε τὶς κεραίες τῶν ἐντόμων αὐτῶν, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὰ ἐμπόδισε νὰ ξαναζυγνήσουν. Ἐκοψε τὰ πόδια τους, τὰ φτερά τους, ἀλλὰ οἱ πετολοῦδες ἐξακολουθοῦσαν νὰ ζυγνοῦν ἀπὸ τὸ ἄρωμα.

—Κόψε τὴν τὸ κεφάλι, παππού. εἶπε ὁ μικρὸς Ὀλιβιέ, ἡλικίας 4½ ἐτῶν.

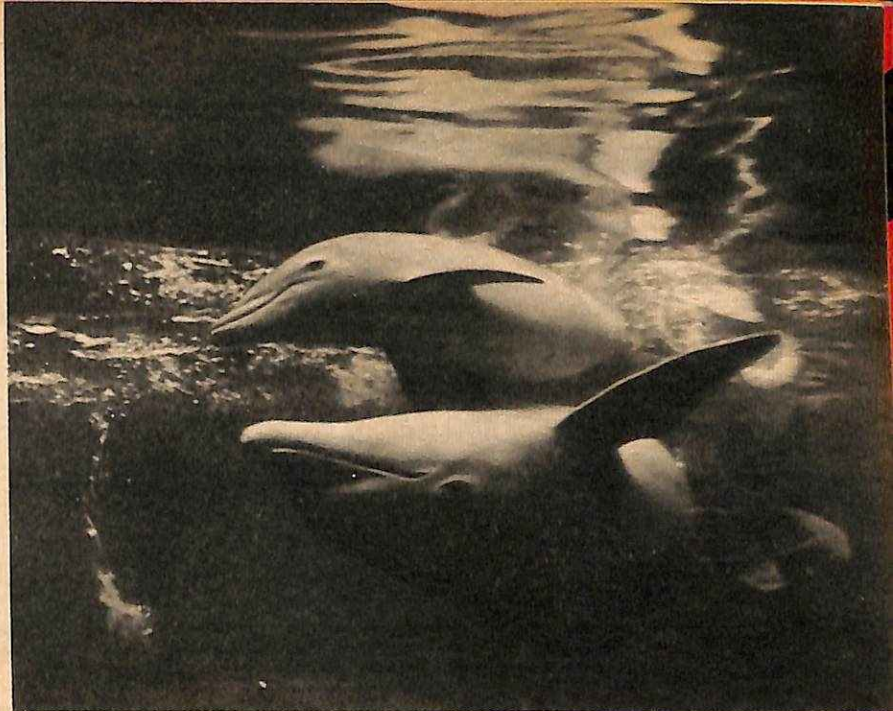
Ὁ Πορτιέ ὤκωσε τοὺς ὤμους. Ἦξερε πὼς αὐτὸ θάταν χαμένος κόπος. Ὁ ἀποκεφαλισμὸς δὲν θὰ ὤδηγοσε πούθενά. Ὅχι ἐπειδὴ θὰ σκότωνε ἀμέσως τὴν πεταλοῦδα, ἀφοῦ μερικὰ ἐντομα ἐπιζοῦν τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ, ἀλλὰ ἐπειδὴ θὰ καταρ-

γοῦσε τὸ κέντρο τοῦ ὁσφρητικοῦ νεύρου, πού δρισκόταν —ἦταν σίγουρος γι' αὐτὸ— στὸν ἐγκέφαλο. Χωρὶς ἐγκέφαλο, τὸ νευρικὸ σύστημα πού ἐλέγχε τὰ ἀνακλαστικὰ φαινόμενα θὰ κοβόταν...

Κ' ἔκοψε μόνος του τὸ κεφάλι τῆς πεταλοῦδας. Ἐπειτα, ἔχυσε ἕνα δυνατό ἄρωμα κοντὰ στὸ ἀποκεφαλισμένο ἐντομο. Πρὸς μεγάλη ἐκπλήξη τοῦ φυσιοδίφη, ἡ πεταλοῦδα ζυγνήσκει καὶ πάλι! Ἀπὸ τότε εἶναι γνωστὸ πὼς τὰ ὁσφρητικὰ ὄργανα τῆς πεταλοῦδας βρίσκονται στὴν κοιλία καὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὸν ἐγκέφαλο!

Ὁ Τζὼν Μπόυτ Ντάνλοπ δὲν ἦταν, στὰ 1888, παρὰ ἕνας ἄγνωστος Σκωτσέζος κτηνίατρος, ἐγκατεστημένος στὸ Μπέλφοστ. Μία μέρα, κόντευε νὰ σπάσῃ τὰ μούτρα του πέφτοντας ἀπὸ ἕνα ποδήλατο, πού οἱ συμπλεγεῖς τοοχοὶ του δὲν μείωναν καθόλου τὴν ἐνταση τῶν χτυπημάτων. Κ' ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσαν οἱ ἀνέσεις, ἀνακάλυψε τὴν συμπτῆλλα τῶν ποδηλάτων καὶ ὅλων τῶν τροχοφόρων —τὸ λάστιχο πού γεμίζει μὲ ἄερα. Σήμερα, οἱ ἐπιχειρήσεις Ντάνλοπ ἔχουν 61 ἐργοστάσια σὲ 15 χώρες, καὶ κερδίζουν κάθε χρόνο 30.000.000.000 νέες δραχμές!

«ΑΚΟΥΣΕ, ΑΛΦΑ, παιδάκι μου. Τὸ πρῶτο πράγμα πού μαθαίνει μιὰ καθὼς πρέπει δελφίνα, εἶναι ὁ χορὸς. Πρόσεξε τὶς δικές μου κινήσεις...»

Ἡ μικρὴ «Ἀλφα» καὶ ἡ μνιέρα ἴης

Οἱ ἀεροδυναμικὲς σιλουέτες τῶν δελφινίων ἀποτελοῦν πολλὰς φορὲς τὴν τακτικὴ συντροφιά τῶν καραδίων πού σχίζουν τὶς θάλασσες. Πολλοὶ λένε ὅτι ἡ μουσικὴ πού ἀκούγεται, καθὼς ἡ ὀρχήστρα ἐνὸς πλοίου παίζει, τὰ προσελκύει, καὶ σὲ ἐνίσχυση τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἔρχεται καὶ ὁ πανάρχαιος μῦθος, πού θέλει γιὰ σωτήρα τοῦ συμπατριώτη μας, τοῦ Ἀλφά, τὸν ἕλντο ἕνα δελφίνι. Οἱ λησταί, ἀφοῦ τοῦ πῆραν ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε, ἤθελαν νὰ τὸν ρίξουν στὴ θάλασσα, ἀπὸ τὸ καράβι πού ταξίδευε. Ἐκείνος πάλι, τοὺς ζήτησε νὰ παῖξῃ, πρὶν πεθάνῃ, λίγο μὲ τὴ λύρα του. Ἡ θεὰ μελωδία ἔκανε τὰ δελφίνια νὰ μαζεθοῦν γύρω ἀπὸ τὸ πλοῦμένο κι ὁ ἥρωάς μας πηδώντας τότε στὴ θάλασσα, μεταφέρθηκε στὴ ράχη κάποιου μουσολήπτου δελφινίου, σὲ μέρος ἀσφαλές. Ἀλλοὶ πάλι, πεζότεροι, λένε ὅτι τὰ δελφίνια ἀκολουθοῦν τὰ καράβια γιὰ λόγους καθαρά ὀλιστικούς: Ἀπλούστατα, περιμένουν τὴν εὐκαιρία ν' ἀρπάξουν ὅ,τι

πετιέται ἀπ' τὶς κουζίνες τῶν πλοίων... Στὴν περίπτωσή μας ἡ μουσικὴ δὲν ἔχει καμμιὰ θέση, ἀποδεικνύεται ὅμως, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι τὰ δελφίνια ἔχουν μιὰ ἀνώτερη... αἰσθητικὴ ἀντίληψη, γιὰτὶ ὁ ρυθμὸς κ' ἡ γὰρ πού πολλὰς φορὲς ἔχει ἡ μουσικὴ βρίσκονται σὲ διάφορες ἐκδηλώσεις τους. Στὶς φωτογραφίες πού ἀκολουθοῦν τὸ κείμενο, ἕνα θηλυκὸ δελφίνι, πού εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ στερηθῇ τὴν ἐλευθερία του ζώντας στὸν περιωρισμένο χώρο ἐνὸς ἀμερικανικοῦ ἐνυδρείου, διδάσκει στὴν μικρὴ του κόρη, τὴν Ἀλφά, νὰ κἀνὴ ὑποβρύχιες τοῦμπες. Ἡ μαμά δελφίνα φαίνεται κατευχορηστημένη ἀπὸ τὴν εὐκολία μὲ τὴν ὁποία ἡ θυγατέρα της ξεσηκώνει τὰ κόλπα πού τῆς μαθαίνει. Ἡ μικρὴ δελφινούλα, πού δὲν γινώρισε ποτέ τῆς τὴν ἀφῆτε χαρὰ πού δίνει ἡ ὕψη ἀπεραντόσυνη τῶν θαλάσσιων, φαίνεται νὰ διασκεδάζῃ πολὺ μὲ τὰ θαυμαστὰ κ' εὐχάριστα παιχνίδια πού τὴν δασκαλεῖ ἡ μητέρα της.

(Φωτ. International News Service)

Τὴν ΕΠΙΤΥΧΙΑ σφραγίζει ἕνα χαμόγελο, εὐχαριστημένο, ἀλλὰ καὶ λίγο νοσταλγικό. Πούναι οἱ μέρες πού γιὰ πῖστα της εἶχε ὅλο τὸν ὠκεανὸ!

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 28 'Ιανουαρ. έως 3 Φεβρ. 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Παλαιότερα παρουσίασε δείγματα ταχείας αντίληψης. Μη παρασυρθείτε τώρα από λεπτομέρειες που θα σας φέρουν δυσχέρειες. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: 'Αλλάξουν τα πράγματα. Μη χάσετε την ψυχραιμία σας. Σύντομα θα κατορθώσετε να ξεφύγετε από την καμπή αυτή. Έχετε θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Συντονίστε τις ικανότητές σας σ' ένα τομέα. Θα χάσετε, δ'ι, καταρθώσατε μέχρι σήμερα, εάν δεν παύσετε να διασπάτε την προσοχή σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 8.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Να συνεχίσετε το σύστημα της έρευνας, που σας έφερε τόσο ένθουσιαστικά αποτελέσματα στον τελευταίο καιρό. Θα πάρετε μία είδηση. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 4.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου: Κατωρθώσατε επιτέλους να βάλετε την ζωή σας στον σωστό δρόμο. Τώρα μπορείτε πλέον να στηρίξετε στον εαυτό σας. Είστε δυνατός. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπτεμβρίου: 'Η καινούργια εβδομάδα θ' αρχίσει καλά. Κάποιο εύχριστο γεγονός θα σας κάνει να αισθανθείτε ευγνωμοσύνη για έναν καλό σας φίλο. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 9.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Κάποιο ταξίδι που είχατε υπ' όψη σας θα σας απογοητεύσει. Δείτε μεγαλύτερη ενεργητικότητα στις επαγγελματικές ασχολίες. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Θα πάρετε μία είδηση που θα σας ένθουσιάζει. Ένα πρόσωπο του οικογενειακού σας περιβάλλοντος θα σας κάνει ευχάριστη έκπληξη. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Τα γεγονότα θα σας ευχαριστήσουν και θ' αποδείξουν την πραγματική συμπαράσταση ωρισμένων φίλων σας. Θα κάνετε σύντομα ταξίδι. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Μία σειρά εκπλήσεων θα διακόψουν την μονοτονία της ρουτίνας σας. Σύντομα θα εκτιμήσουν οι προσωπικές σας ικανότητες. Αναπαυθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 4.

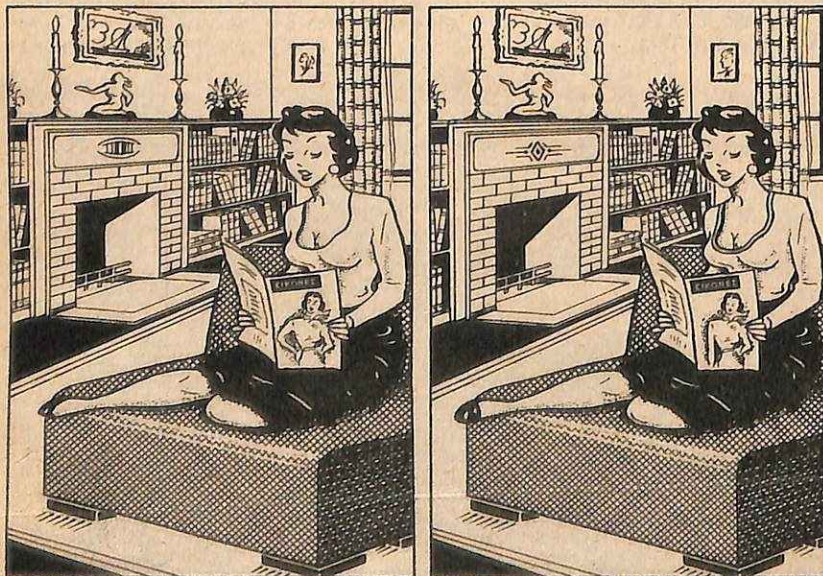

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Κάθε σας κίνηση πρέπει να είναι μελετημένη εάν επιθυμείτε να επιτύχετε. Μία μικρή παρεμβολή θα σας δώσει περισσότερο κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Δυστυχώς έχετε ξεχάσει ότι είστε και εσείς άνθρωπος που πρέπει να ενδιαφέρεται για τα προσωπικά του ζητήματα. Ν' αλλάξετε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 1.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 12 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

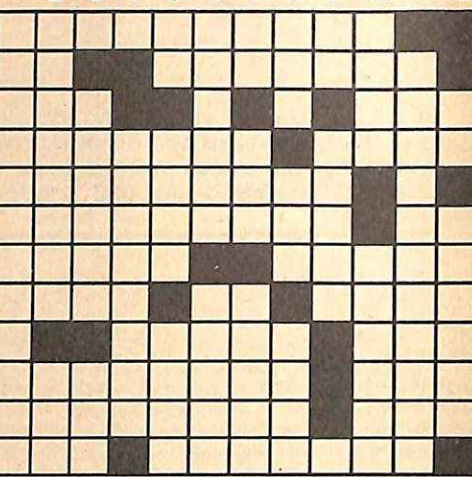
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Αυτοί αποτελούν τη βιτρίνα της διαφώτισης της όλης των χωρών.
2. Αιγύπτιος θεός... 'Επιπληρωματικός... 'Εν-αν!
3. Τσούπρα... — Ξένον μέτρον έκτασιν.
4. Γνωστόν πρόστιον της 'Αλεξανδρείας — 'Ενάρθρος (αντίστρ.).
5. Βουλγαρική δυναστεία Πατρός της 'Ιριδος και των Αρπυιών (γεν.).
6. Τίτλος ανωτάτων έκκλησιαστικών λειτουργών της δυτικής ή αγγλικανικής εκκλησίας, εν-άρθρος — 'Επιφώνημα.
7. 'Επιφανής 'Ιταλός ζωγράφος, γλύπτης και χαρακτής ο ΡΑΔΟΒΑΝΟ επιλεγμένος (1531 - 1606) — Είς αυτόν έτελεσε τους γάμους του ο Μέγας 'Αλέξανδρος.
8. Βουνά της 'Ελλάδος, — Θεός των Φοινίκων — Συνοικία του Λαυδίου.
9. Κάτοικοι ευρωπαϊκού κράτους — 'Υπουργείον που ενδιαφέρει ωρισμένους ναυτικούς (άρχικα).
10. Κάτοικοι της Μεσογείου (αίτ.) — 'Εδμήιουργική προτάσει του Ουίλσονος (άρχικα).
11. 'Εχει τα πλουσιώτερα, ποσοτικώς, λιγνιτωρυχεία της 'Ελλάδος (δημ.). — Δωδισκάνησος.
12. Προτίθεται πολλών βραζιλιανών τοπωνυμίων — Αιτιατική επίτρο πεζίου ύδατος (αντίστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Κιάδος της ζωολογίας (γεν.).
2. 'Ορμητικώτατοι άνεμοι — 'Ομη-ρική λέξις αντιστροφής η τό... 231 κανονικός.
3. Υιός του Ποσειδώνος, 'Αργοναυτής, πατήρ του 'Ιαλκού, — Πο-στικόν της δημοτικής.
4. Νότα — 'Εβραϊκόν κύριον όνομα διαφόρων προσώπων της 'Αγίας Γραφής, εξ όω σπουδαιότερον εί-ναι ο υιός του Ράμ εκ της φυλής του 'Ιουδα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

5. Προηγείται παραδειγμάτων — Παίζεται με δύο τράπουλες — 'Υποκορ. γυναικείου όνόματος. αντίστρ.
6. Μυθολογικός ήρωας, σύζυγος μιας περιφήμου μαγίσσης (αίτ.). — 'Ηρώϊς γνωστό όμνώνμου δρά-ματος του 'Ιφην, ενάρθρος.
7. Γαλλικόν μέτρον επίφανειών — Τέως ύπουργείον, συγχωνευθέν με τον ΟΤΕ — Γαλλικόν γυναι-κείον όνομα.
8. Το μικρό όνομα της γνωστής ή-θοποιού του σινεμά Νόβρα — Γάλλος στρατάρχης του όποιου το όνομα φέρει ένα βουλ-δαρόν των Παρισίων, ενάρθρος — Εί-μεθα όλοι... κατά τόν Σύνταγμα.
9. 'Αναφορ. άντωνυμία (άρσ.) — Χαρτί τράπουλας.
10. 'Η πιο γνωστή ταινία... των σταυρολέων — Κοσμητικόν φυ-τόν των λειρισιδών της 'Αφρι-κής, σε μάς γνωστόν ως κοράνα.
11. 'Ορμητικώς, άσυνκράτητα.
12. 'Η γραφή του 150 — 'Ο άρχαιό-τερος των κυριωτέρων λαών της άρχαίας 'Ηπειρου.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, οριζοντίως, καθέτως ή διαγώνιως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σδηστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς. Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

... κ' εμείς, είμαστε ένα. Όπως την φτιάχνουμε, αυτή είναι. Κι όσο την φτιάχνουμε καλύτερη, δικό μας, πρώτα, το κέρδος...

* Κι αν την χαλάσουμε; Τό άστειο είναι πως τότε, οδυσιαστικά, δεν πληρώνουμε μόνον εμείς, αλλά (καμιά φορά περισσότερα) οι άλλοι, οι γύρω μας. 'Η άκτινοβολία του κακού είναι έντονότερη, σ' αυτόν τον περιεργο κόσμο, από την άκτινοβολία του καλού, όπως ένας σεισμός ή μία έκρηξη είναι πιο καταστρεπτική από την άνθιση ενός λουλουδιού, την γέννηση ενός ανθρώπου, την ανατολή ενός ήλιου λαμπρού, εαρινού...

* Έζησα, αυτόν τον καιρό, με την ατμόσφαιρα του «Γλάρου», του Τσέχωβ, που παρουσιάζει το 'Εθνικό, γιατί σύντομα να παρακολουθήσω αρκετές δοκιμές του. Καί, κάθε φορά, ή ψυχή ένωνθε ένα μικρολαχάρισμα σαν έφτανε ή τελευταία φράση του «φινάλε», αυτή που λέει ο γιατρός, ο Ντόρν: «Καλύτερα ν' απομακρύνετε την Ειρήνα Νικολάγιεβνα, — ο Κόστας αυτοκτόνησε...»

* Θα ήθελε, τότε, κανείς, αν μπορούσε, να γράφει άλλες δυό - τρεις πράξεις, να παρουσιάσει τον αντίκτυπο μιάς τέτοιας αναγγελίας, να σηκώσει τον πέπλο των γεγονότων εκεί ακριβώς που άποφασίζει να τά σκεπάσει ο δραματογράφος. Μά γι' αυτό είναι ο Τσέχωβ καλός δραματογράφος. Γιατί δίνει στον θεατή όχι μόνο μιά παράσταση, αλλά και μιά άφορη για καλύτερες σκέψεις...

* Σημειολογήσαν, αλήθεια, το 1955, πενήντα χρόνια από τον θάνατο του 'Αντωνίου Τσέχωβ, και ή παράσταση αυτή του «'Εθνικού», είναι μιά καθυστερημένη κάπως προσφορά στην μνήμη του μεγάλου δραματογράφου, που μερικой άποκαλιών «δ Μότσαρτ του θεάτρου».

Είναι ένα έργο άριστο, ο «Γλάρος» του 'Αντωνίου Τσέχωβ. Μέσα στα πλαίσια μιάς μικρής επαρχιακής κοινωνίας αναλύεται όλο το πρόβλημα της καλλιτεχνικής δημιουργίας, θέμα που, αργότερα, θα παραλάβη και ο Πιραντέλλο με το «Έξη πρόσωπα ζητούν συγγραφέα».

* Μέχρι ποίου σημείου άραγε το έρωτικό πάθος βοηθάει τον συγγραφέα, τον καλλιτέχνη, τον δημιουργό; Καί τί ακριβώς νιώθει ένας πετυχημένος συγγραφέας άπέναντι στο έργο του κι άπέναντι σ' αυτούς που τον θαυμάζουν; Καί πως μπορεί ο δημιουργός να ισορροπήσει τά δυό αυτά, συχνά συγκρουόμενα ρεύματα, που ρυθμίζουν την ιδιοτυπία της ύπαρξός του; Την άνάγκη να είσαι μέσ' στους ανθρώπους και συνάμα έξω άπ' αυτούς;

* Δεν είχε τύχη όταν πρωτοπαίχτηκε ο «Γλάρος» στο θέατρο «'Αλεξανδρίνου» της Πετρούπολης, παρά την συμμετοχή της μεγάλης ήθοποιού της εποχής, της Βέρας Κομωσαργιέφσκαγια. Καί τούτο γιατί οι πρωταγωνιστάι άκολουθούσαν την παλαιά, ατομική σχολή, ενώ τά έργα του Τσέχωβ είναι έργα συνόλου, και σαν τέτια πρέπει ν' ανεβάστούνε, για να δείξουνε.

Αυτό το κατάφερε ο Στατισλάβσκυ μερικά χρόνια αργότερα, στο τέλος μιά του περασμένου αιώνα. Με τον συνεργάτη του, τον Νεμίροβιτς Νταντσέκωφ, είδαν τις μεγάλες δυνατότητες του «Γλάρου» και τό ανέβασαν σαν δεύτερο έργο στο περίφημο πιά «Θεάτρο Τέχνης» τους, στην Μόσχα.

* Δεν ήταν παρών ο Τσέχωβ, το βράδυ της πρεμιέρας. Με τσακισμένη την υγεία από την φυματίωση, είχε καταφύγει στην Κοιμαία, όπου τό κλίμα ήταν καλύτερο.

Μά ο Στατισλάβσκυ, πριν ν' άνοιξη ή αλλαία, μάζεψε όλον τον θίασο και τους μίλησε με λόγια συγκινητικά: «'Αν άποτύχουμε, — τους είπε — ο άγαπημένος μας συγγραφέας θά πεθάνη».

'Ηταν θαύματος ή επρεμιέρα του «Γλάρου», — και τό άπορο πουλί καθιερώθηκε πιά σαν έμβλημα του «Θεάτρου Τέχνης» και κεντήθηκε στην αλλαία του.

* Τόν όρόλο του φτασμένου συγγραφέα, του Τσιγγόριν, τον έπαιξε ο ίδιος ο Στατισλάβσκυ, και τόν όρόλο του Τρέπλεφ, (του νέου συγγραφέα με τις επαναστατικές ιδέες) τόν έπαιξε ο Μέγιερχολντ.

'Ηταν ή τελευταία φορά που οι δυό αυτοί μεγάλοι στιλιστές του ρωσικού θεάτρου παίζανε μαζί. 'Ακριβώς μετά τις παραστάσεις του «Γλάρου» ο Μέγιερχολντ έφυγε από τό «Θεάτρο Τέχνης» για ν' άρχισή την δική του επανάσταση και να εφαρμόσει τις δικές του θεωρίες, που ήσαν πλέον βασικά αντίθετες άπ' αυτές του Στατισλάβσκυ.

* Τόν όρόλο της Μάσας, εξ άλλου, στην ίδια σειρά των παραστάσεων, έπαιξε ή 'Ολγα Κνίπετς. 'Από την πρώτη στιγμή που την είδα, — γράφει στο 'Ημερολόγιό του — ένιωσα έντονη την άναγκη να την γνωρίσω περισσότερα...

* Την γνώρισε. Την άγάπησε. Την παντρεύτηκε. Καί κάποτε, το 1904, λίγους μήνες μετά από μίαν άποθεωτική πανηγυρική παράσταση του «Βυσινόγκρουν», ο 'Αντον Παύλοβιτς Τσεχότιν πέθανε, κάπου στον Μέλανα Δρυμό της Γερμανίας.

* Δεν ύπάρχει, συνήθως, δραματικότερο έργο από την ζωή του ίδιου του δραματογράφου...

Index

Η ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΡΙΑ της 'Ελληνικής Σκηνής κ. Κυβέλη, στο όρόλο της ήθοποιού Ειρήνας 'Αρκαντίνα με την κ. Βάσω Μανωλίδου (Ζαρέτσανγια).

Ο "ΓΛΑΡΟΣ" ΤΟΥ ΤΣΕΧΩΒ

Ο «Γλάρος» του 'Αντωνίου Τσέχωβ που παρουσιάζει τό 'Εθνικό Θέατρο, σε μετάφραση από τό ρωσικό της 'Αθηνάς Ι. Σαραντίδη και με σκηνοθεσία του 'Αλέξη Σολομού, είναι μιά «κομεντί» σε τέσσερις πράξεις, που θεωρείται από τις καλύτερες του μεγάλου Ρώσου δραματογράφου και έχει μόνιμα πλέον την θέση της στο διεθνές ρεπερτόριο.

Τόν όρόλο της Ειρήνας Νικολάγιεβνα 'Αρκαντίνα, της ήθοποιού και μητέρας, παίζει ή Κυβέλη και τόν Κόστα Τρέπλεφ, τόν γυιό της, παίζει ένας νέος ήθοποιός, ο Ι. Παπαμιχαήλ, που άπεφοίτησε πέρυσι από την Δραματική Σχολή. 'Η Βάσω Μανωλίδου παίζει τόν όρόλο της Νίνας Ζαρέτσανγια, της νέας και πλούσιας και όνειροπαρμένης

Η ΚΥΒΕΛΗ με τόν Νίκο Παρασκευά που άποδίδει τόν όρόλο του Σόριν

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ κ. 'Αλ. Σολομός δίνει τις τελευταίες οδηγίες.

κοπέλας, και ο Νίκος Παρασκευάς τόν όρόλο του Πέτρου Νικολάγιεβιτς Σόριν, στο κτήμα του όποιου εκτυλίσσεται ή πλοκή του έργου. Σ' άλλους χαρακτηριστικούς ρόλους εμφανίζονται: 'Ο Θάνας Κατσόπουλος (Τριγκόριν), ή 'Ελσα Βεργή (Μάσσα), ο Π. Ζερβός, ή Δέσπω Διαμαντίδου, ο Λυκοβργος Καλ-λέργης και ο Τ. Γαλανός.

Ο «Γλάρος» είναι ένα από τά πρώτα έργα του Τσέχωβ, κ' έχει εμφανή τά σημάδια του νεανικού του ένθουσιασμού, που αργότερα θα τόν διαδεχθή μιά πικρία, αποτέλεσμα ώριμότητας, μά και πάλης συνεχούς με τις αντίξοότητες της ζωής. ■ ■ ■

κε γαλήνη. Ἐνῶσε τὰ βλέφαρά της νὰ κλείνουν καί, κρύβοντας τὸ πρόσωπο μέσ' στὸ μαξιλάρι της, χαμογέλασε.

Ξύπνησε ἀπὸ τὸ τρίξιμο τῶν φρένων ἐνὸς αὐτοκινήτου ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Ἐρρίξε μιά ματιά στὸ ρολόγι, πάνω στὸ κομοδινό της. Τέσσερες παρὰ δέκα. «Θάναί ὁ Τζώρτζ», σκέφτηκε. «Περίεργο, ποτέ δὲν ἔμεινε τόσο ἀργὰ τὴ νύχτα στὸ γραφεῖο».

Ἄκουσε τὴν ἑμπορτὰ ν' ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείνῃ, ἔπειτα βήματα πνιχὰ πάνω στὸ παχὺ χαλί τῆς σκάλας. Τέντωσε τ' αὐτί, σίγουρη πὼς τὰ βήματα θὰ τραβοῦσαν πρὸς τὴν ἀντιθετὴ κατεύθυνση, κατὰ τὸ δωμάτιο τῶν ξένων. Ἄλλὰ ὄχι, ὁ ἦχος τῶν βημάτων ζύγωνε, σταμάτησε ἔξω ἀπ' τὴν κάμαρά της. Ἄκουσε τὴν πόρτα της ν' ἀνοίγῃ ἀπαλὰ κ' ἔνιωσε τὴν παρουσία τοῦ Τζώρτζ κοντὰ της. Ἐκλείσε γρήγορα τὰ μάτια της καὶ προσποιήθηκε πὼς κοιμότανε. Ὁ Τζώρτζ στάθηκε πλάι στὸ κρεβάτι της. Ἡ ἀνάσα του ἦτανε βαρειά καὶ τὰ χνότα του μύριζαν πιότ. «Ἐσκυψε καὶ τὴ φίλησε ἑλαφρά στὸ μέτωπο. Μιά φορά. Ἀμέσως κατόπι, ἡ πόρτα ξανάκλεισε. Ὁ Τζώρτζ εἶχε φύγει.

Ἦταν ἀπὸ ὥρα, ἡ Μάρθα σηκώθηκε, φόρεσε τὴ ρόμπα της καί, περπατώντας στίς μύτες τῶν ποδιῶν, πήγε στὴν κάμαρα τῶν ξένων. Ἄνοιξε ἀδόρυβα τὴν πόρτα. Ὁ Τζώρτζ ἦταν ἐξαπλωμένος ἀνάσκελα, μὲ τὸ ἓνα χέρι κρεμασμένο ἔξω ἀπ' τὸ κρεβάτι. Ἡ Μάρθα κοίταξε ὥρα πολλὴ τὸ θυσιζόμενο στὴν ἀκίνησιά τοῦ ὕπνου πρόσωπό του. «Τὶ νέος πού φαίνεται!» σκέφτηκε. «ἔχει τὴν ἐκφραση ἐνὸς ἀνήσυχου ἀγοριοῦ».

Τακτοποίησε τὴν κουβέρτα προσεκτικὰ, πολὺ προσεκτικὰ, γιὰ νὰ μὴν τὸν ξυπνήσῃ. Ἐσκυψε ἔπειτα καὶ τὸν φίλησε στὸ μέτωπο, ὅπως τὴν εἶχε φιλήσει ἐκεῖνος, καὶ βγήκε ἀλαφροπατώντας ἀπ' τὴν κάμαρα.

Ἦταν περασμένες ἐννιά, ὅταν κατέβηκε στὴν τραπεζαρία τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί. Ἦταν ἥρεμη, δὲν ἔνιωθε κανένα φόβο. Ἡ Ἀννέτ καὶ ὁ Νταϊνθιντ ἦταν ἐκεῖ, ὄχι ὅμως ὁ Τζώρτζ. Τὴν κοίταξαν πρόσχαρα καὶ ἡ Ἀννέτ ρώτησε:

— Πῶς εἶσαι σήμερα, μαμά;

— Πολὺ καλύτερα.

Καὶ ὁ Νταϊνθιντ:

— Θάφαγες, φαίνεται, κάτι πού σέ πείραξε.

— Ἔτσι φαίνεται, τοῦ ἀποκρίθηκε ἡ Μάρθα ἔνα χαμόγελο.

Κ' ἔπειτα ρώτησε:

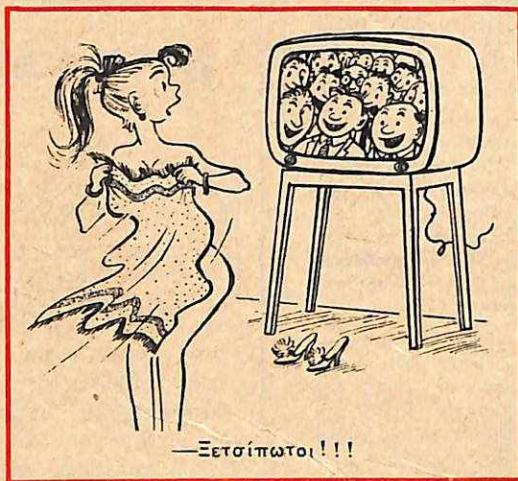
— Πού εἶναι ὁ μπαμπάς;

— Ἐφυγε πολὺ νωρίς, εἶπε ὁ Νταϊνθιντ.

Ἀργότερα, ὅταν τὰ παιδιὰ βγῆκαν ἔξω, ἡ Μάρθα πήρε τὴν πρωτὴν ἐφημερίδα καὶ πήγε στὴν βεράντα. Κάθισε σὲ μιά πολυθρόνα κι ἄρχισε νὰ γυρίξῃ μηχανικά τὶς σελίδες τῆς ἐφημερίδας. Γιὰ κάμποιση ὥρα, τὰ μάτια της, θοὰ ἀπ' τὰ δάκρυα, δὲν ἐβλέπαν τὰ τυπωμένα γράμματα. «Γιατί, γιατί νὰ τελειώσουν ὅλα ἐτσι;» συλλογιζότανε μὲ πικρία.

Ἀξάφνα, τὰ μάτια της καρφώθηκαν σ' ἓνα μικρὸ τίτλο πάνω ἀπὸ μιά εἰδησι παρατεταμένη πρὸς μέσα σελίδα τῆς ἐφημερίδας. Καὶ ὅμως ἡ Μάρθα εἶχε τὴν ἐντύπωση πὼς οἱ τυπωμένες λέξεις χοροπηδοῦσαν μπροστὰ στὰ μάτια της, ξεφωνίζοντας.

Ὁ Τζέρεμυ Κλαίου εἶχε δολοφονηθῇ τὴν προηγούμενη νύχτα. Ἐνας μυστηριώδης ἀγνωστος

Χεμινγουαῖν

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 35)

γερά. τὰ πόδια του καὶ τὰ χέρια του τρέμουν ἀπὸ τὴν ὑπερένταση. Ὁ Χεμινγουαῖν προστάζει ν' ἀμολιεύουν πετονιά.

— Περάσαμε τὸν κίνδυνο, τὸν ἀκούω ν' ἀναστενάξῃ. Ἄν δὲν ξεφύγῃ μὲ τὸ πρῶτο τίναγμα τὸ ἀγκίστρι, τὸν κρατᾶνε γερά.

Μὲ τὸν ἀσύρματο δίνει ὁδηγίες στὸ ἄλλο σκάφος.

— Πλησιάστε ἀπὸ τ' ἀριστερά... Ὅχι τόσο κοντὰ, ξεφωνίζει ὁ Χεμινγουαῖν. Θὰ τρομάξῃ καὶ θὰ κοιμητιστῇ γιὰ νὰ ξεφύγῃ.

Ἡ τεταμένη πετονιά τοῦ Ἐλίτσιο δείχνει πὼς τὸν κρατᾶν ἀκόμη.

— Θὰ προσπαθῇ νὰ πάῃ βαθείά, μοῦ ἐξηγεῖ ὁ Χεμινγουαῖν.

Οἱ ὁπερατέρ περιμένουν. Τὸ σκάφος μας κόβει ταχύτητα καὶ τότε μὲ φρίκη βλέπω τὴν πετονιά νὰ χαλαρώνῃ.

— Τύλιξε, προστάζει ὁ Χεμινγουαῖν κι ὁ Ἐλίτσιο γυρίζει σὰν τρελλὸς τὸ καρούλι. Ἡ πετονιά τεντίνει ξανά. Ἀνασάινω μ' ἀνακούφιση.

Ξάφνου, καί μινι τριανταριά μέτρα μπροστὰ μας, μ' ἓνα πελώριο πῆδημα, ἀναβύεται ἀπὸ τὰ δάθῃ ὁ ξιφίας καὶ τὸ κοφτερὸ ρύγχος του διαγράφει στὸν ἀέρα μιά καμπύλη, πασχίζοντας νὰ κτυπήσῃ τὸν ἑχθρό. Ἀπὸ τὸ ὀρθάνοιχο στόμα του ἡ ἀσπρὴ πετονιά τεντώνει ὡς ἐμάς. Ἐχει ἓνα χρώμα ἀσταλὲνιο γαλάζιο καὶ εἶναι καταπληκτικὰ ζωηρὸς σὰν ταῦρος πού καλπάζει μέσ' στὴν ἀρένα. Σὲ μιά στιγμὴ, ὁ σκούρος ὄγκος εἶχε ἐξαφανιστῇ κάτω ἀπ' τὸν ἀσπρὸ ἀφρό.

— Γυρίσατε; ρώτησε ὁ Χεμινγουαῖν τὸν ὀπερατέρ.

— Πολὺ λίγο.

Ὁ Ἐλίτσιο ξανατραβάει τὴν πετονιά.

— Μὴν τὸν ἐξαντλῆς, τοῦ λέει ὁ Χεμινγουαῖν. Μὰς χρειάζονται τέτια σάλτα.

Ἡ πετονιά διαγράφει τώρα ζίγκ-ζάγκ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Τὸ ψάρι ἀγωνίζεται νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ πλάγια.

— Προσοχή, θὰ σαλτάρῃ!

Λίγο πιὸ κοντὰ μας, αὐτὴ τὴ φορά, τὰ πτερύγια του σγίζουν τὸ νερὸ σὰν λεπίδια. Ἐξαφανίζεται πάλι. Ὁ σβέρος τοῦ Ἐλίτσιο γυαλίζει ἀπὸ τὸν ἰδρώτα στὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἐξοχος ψαράς, ἀνόληξ καὶ μαζεμένος τὴν πετονιά, σύμφωνα μὲ τὶς κινήσεις τοῦ ψαριοῦ.

Ὁ ἀέρας ἔχει δυναμώσει καὶ τὰ κύματα σπάζουν γύρω μας ἀφρίσματα. Ἡ δευτέρη βάρκα ἐσχετὰ πιὸ σιμὰ. Ἀπ' αὐτὴν θὰ τραβήξουν οἱ ὁπερατέρ μὲ πλάγια γωνία. Ὡς τώρα, ὁ ξιφίας ἔχει πηδῆσει ἔξι φορές καὶ τὶς δυὸ ὁ φακὸς κατὰφερε νὰ τὸν συλλάβῃ.

Τὸ μεγαλοπρεπές του πῆδημα ἦταν τὸ τελευταῖο. Σὰν τελευτημένο ὄντο, ὁ ξιφίας ἀναβαίνει μαζί μὲ τὴν πετονιά καὶ γιὰ μιά στιγμὴ μοιάζει νὰ στέκῃ ἀκίνητος στὸν ἀέρα. Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ οἱ δυνάμεις τὸν ἐξαντλοῦνται. Μόνο τὸ βάρος του πιὰ ἀντιστέκεται στὴν πετονιά καὶ μοιραία παραδίνεται στὸ ἀγκίστρι.

Ἀνελέτηα, ὁ Ἐλίτσιο τὸν σέρνει κοντὰ μας, ὥσπου τὸν πλευρίζει στὸ σκάφος. Τὸ καμάκι τοῦ καταφέρει τὸ τελειωτικὸ κτύπημα καὶ τὸ νερὸ ὀλόγυρα βάφεται κόκκινο, καθὼς οἱ μηχανεὲς ἀποτυπώνουν τὴν τελευταία φάση τῆς μάχης. Οἱ ἄντρες ρίχνουν τὰ σκονιά καὶ τὸν σέρνουν στὸ κατὰστρωμα. Δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους, ἀλλὰ ἐμένα μοῦ φαντάζει πελώριος. Κάτω ἀπὸ τὸ γυαλιστερὸ γαλάζιο του δέρμα διακρίνονται οἱ μεγάλοι μῦς, καὶ μὲ κυριεῖ τὸ ρόμος ἀντικρύζοντας τὸ ρύγχος του πού εἶναι σχεδὸν ἓνα μέτρο. Τώρα μονάχα μπορᾶ νὰ νιώσω καλύτερα τί σὶ σθανόταν ὁ γέρο- Σαντιάγκο, ὁλομόναχος σὶ σὶ μικρὴ βαρκούλα του καθὼς πάλαιε δυὸ ὀλόκληρα μερόνυχτα μὲ τὸ πελώριο ψάρι.

Ὁ Χεμινγουαῖν μ' ἀγκαλιάζει συγκινημένος.

— Μὰς φέρατε γουρί, ἀλήθεια.

Καὶ προσβάτει:

— Μολονότι εἰσθε δημοσιογράφος!

ΜΟΝΤΕΣΤΕ ΦΟΝ ΟΥΝΡΟΥ

τὸν εἶχε πνίξει. Ἡ ἀστυνομία καταζητοῦσε τὸν δολοφόνου.

Ἡ Μάρθα ἄφησε τὴν ἐφημερίδα νὰ πέσῃ ἀπ' τὰ χέρια της. «Λίγες μέρες ἀκόμη ἔμειναν γιὰ τὸ γάμος», σκέφτηκε. «Ἐπειτα, θὰ κάνω αὐτὸ πού ἀποφάσισα. Ἐπειτα, θὰ λυτρωθῶ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο

Τέλος, ὅλα τελείωσαν: Πρῶτα ὁ γάμος, ὕστερα ἡ ὑποδοχή. Οἱ τελευταῖοι καλεσμένοι εἶχανε μόλις φύγει καὶ ὁ Τζώρτζ τοὺς εἶχε συνοδεύσει ἴσαμε τ' αὐτοκίνητό τους.

Ἡ Μάρθα κάθισε σὲ μιά πολυθρόνα καὶ μὲ τὸ βλέμμα της ἀγκάλιασε ὅλη τὴν κάμαρα. Στ' αὐτὰ τῆς ἀντιχούσαν ἀκόμη οἱ φωνές, τὰ γέλια, οἱ χαρούμενες φλυαρίες, τὰ συγχαρητήρια. Τὰ ἴχνη τοῦ γλεντιοῦ ἦσαν σκορπισμένα παντοῦ — σταχτοδοχεῖα γεμάτα ἀποσίγαρα, ἀδεια μπουκάλια σαμπάνιας, ποτήρια μισογεμάτα, ψίχουλα ἀπὸ τὸ γαμήλιο κέικ στὸ δάπεδο, φλυτζανάκια τοῦ καφέ, κομρετί πάνω στὸ χαλί.

Σὲ λίγο, ὁ Τζώρτζ θὰ ἔμπαινε στὴν κάμαρα. «Τὶ θὰ πούμε ὁ ἓνας στὸν ἄλλο;» ἀναρωτήθηκε. «Ὅλες αὐτές τὶς μέρες ζούσαμε σὰν νευρόσπαστα, ὁ καθένας μας προσπαθοῦσε νὰ παίξῃ τὸν ρόλο του ὅσο καλύτερα μπορούσε... ὥς τὸ τέλος. Τώρα ὅμως φτάσαμε στὸ τέρμα. Τώρα πιά δὲ χωράει προσπάθεια».

Ἡ ἑμπορτὰ ἔκλεισε κι ὁ Τζώρτζ ἦρθε καὶ κάθισε ἀντίκρου της. Ἄναψε ἓνα τσιγάρο, τὴν κοίταξε κάμποση ὥρα σιωπηλὸς καὶ τέλος εἶπε:

— Ἦταν ὠραῖος γάμος, Μάρθα.

— Ναί, πολὺ ὠραῖος.

— Ἦμουν περήφανος γιὰ τὴν Ἀννέτ. Δὲν ἔχω ξαναδῇ ὁμορφότερη νύφη.

Ἡ Μάρθα συμφώνησε.

— Ναί, ἦταν πολὺ χαριτωμένη, εἶπε.

Καὶ ἀπὸ μέσα της: «Γιατί συνεχίζουμε τὸ παιγνίδι, ἀφοῦ τὸ παιγνίδι τελείωσε;»

Ὁ νοὺς της πήγε στὴν Ἀννέτ. Πῶς ἀκτινοβολοῦσε τὴν ὥρα τοῦ γάμου! Τώρα ἦταν μαζί μὲ τὸν Ράλφ. Ταξίδευαν γιὰ τὶς Βερμούδες. Σκέφτηκε τὸν Νταϊνθιντ. Κ' ἐκεῖνος εἶχε φύγει. Εἶχε ἀναγκαστῇ νὰ φύγῃ πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τὸ γλεντί, γιατί ἔλγχε ἡ ἀδεία του. Ὅταν τὸν εἶχε δῇ νὰ μπαίνει στὸ σαλόνι κρατώντας τὸ βαλιτσάκι του στὸ χέρι καὶ νὰ προχωρῇ ἀνάμεσα στὶς χαρούμενες παρέες, εἶχε νιώσει ἓνα σφίξιμο στὴν καρδιά. Τὸν εἶχε ἀγκαλιάσει μὲ πάθος, σφίγγοντάς τον ἐπάνω της. Δὲν ἔλγχε νὰ τὸν ἀφήσῃ. Καὶ ὁ Νταϊνθιντ εἶχε γελάσει μὲ ἀμνηχανία. «Ε, μαμά, τῆς εἶχε πῆ, τί ἐπαθες, φτάνει πιά! Δὲν πάω στὴν ἄλλη ἀκρὴ τοῦ κόσμου!» Οἱ καλεσμένοι τοὺς εἶχανε κοιτάξει μὲ περιέργεια καί, γιὰ ἓνα λεπτό, τὰ γέλια εἶχανε σταματήσει.

Ἡ Ἀννέτ ἔφυγε. Ὁ Νταϊνθιντ ἔφυγε. Τοὺς ἀπυχαίρισε καὶ τοὺς δυὸ. Μόνο ὁ Τζώρτζ μένει τώρα, σκέφτηκε.

— Μάρθα, νομίζω πὼς εἶναι ὥρα νὰ τακτοποιήσωμε ἐκεῖνο τὸ ζήτημα μιά γιὰ πάντα, εἶπε ὁ Τζώρτζ.

Περίμενε ἥρεμα τὴν ἀπάντησή της. Κ' ἐκεῖνη συλλογιζόταν: «Πρέπει νὰ τοῦ πῶ τὸ ψέμα πού ετοίμασα, ἔτσι ὅπως τὸ ἔχω πῆ τόσες φορές μὲς' στὸ μυαλό μου. Πρέπει νὰ προσέξω πολὺ γιὰ νὰ μὴν καταλάβῃ τὴν πραγματικὴ μου ἀπόφαση».

— Τζώρτζ, ἔκανα ἓνα τρομερὸ λάθος.

— Τί εἶπες;

— Φέρθηκα σὰ μιά ὑστερικὴ μαθητιοῦλα.

Σὲ παρακαλᾶ νὰ μὲ συγχωρέσης γιὰ τὴν ἀνοησία μου. Ἐξέρω πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ σκότωσες τὸν Σπίντελ.

— Μὰ πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ἀκόμη ἦσουν βεβαία...

— Τὸ ξέρω. Φαίνεται πὼς δὲν ἦμουν στὰ καλά μου. Τὸ γράμμα εἶχε ἔρθει τόσο ἀναπάντεχα, εἶχα τρομάξει ἀφάναστα καί... — πὼς νὰ σοῦ ἐξηγήσω; — φαίνεται πὼς εἶχα χάσει τὰ λογικά μου.

— Μάρθα...

— Ὅχι, ἄφησέ με νὰ τελειώσω.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὸ ἐκλογικὸ σύστημα

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 19)

ἡ μειοψηφία νὰ ἐλέγχῃ. β) Ἐπιτυγχάνεται αὐτομάτως ἡ ἐξυγίανσις τῶν κοιμητικῶν ὁργανισμῶν καὶ ἡ ἀνάδειξις νέων προσώπων, καθ' ὅσον οἱ ἱκανοί, οἱ ἐπιβληθέντες εἰς τὴν κοινὴν γνώμην διὰ τοῦ ἥθους, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς κοινωνικοῦς, ἀλλ' ἀνιδιοτελοῦς δράσεώς των, δὲν θὰ συνωθούνται πλέον εἰς τοὺς προθαλάμους τῶν ἐκλογικῶν μαγειρειῶν, πού περιβάλλουν συνήθως τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς διὰ νὰ τοὺς δοθῇ τὸ περιόητον «χρῖσμα», ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ ἀναζητοῦν τοὺς ἀρίστους καὶ τοὺς ἐνόητους πραγματικὴν πολιτικὴν δύναμιν καὶ ἐπιδόλῃν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κόμματός των. γ) Λειτουργεῖ ἀδιάσπαστος ἡ βούλησις καὶ τοῦ πλέον ἀγραμμάτου ἐκλογέως, διότι αὗτος διὰ τοῦ ψηφοδελτίου-φωτογραφίας θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα ὄχι μόνον νὰ ἐκλέξῃ τοὺς καλύτερους ἐκ τοῦ κόμματος, τὸ ὅποιον ἐπιθυμῇ νὰ ὑπερψηφίσῃ καὶ τοῦ ὁποίου εἶναι θιασώτης καὶ ὁπαδός, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ ἐπίσης τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐπιλέξῃ καὶ οἰονδήποτε κατὰ τὴν κρίσιν του ἀριστὸν ὑποψήφιον, ἀνεξάρτητον ἢ ἀνήκοντα εἰς ἄλλο κόμμα. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐπιτυγχάνεται συγχρόνως ἡ ἀναγκαία διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτευματος ἀντιπροσώπευσις εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τῆς μειοψηφίας. δ) Λόγω τῆς στενῆς περιφερείας, ὁ ἐκλογεὺς θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του μεταξύ μικροῦ ἀριθμοῦ ὑποψηφίων, γνωρίμων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἐπαγγελματικῆς, οικονομικῆς καὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς των.

Ἐάν δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ διὰ δημοψηφίσματος ἐγκαιρὸς καθιέρωσις μονίμου ἐκλογικοῦ συστήματος, φρονῶν ὅτι αἱ προσεχείς ἐκλογαὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν ὑποστηρικθέντων ἀνωτέρω καὶ πρὸς ἀνάδειξιν ὅμως μ ε τ α β α τ ι κ ῆ ς Β ο υ λ ῆ ς δέον νὰ ἐνεργηθοῦν μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ πραγματικὴ πολιτικὴ δύναμις ἐκαστοῦ κόμματος καὶ ἀπ' ἐτέρου νὰ προσδιορισθῇ τὸ φρόνημα καὶ ἡ σημερινὴ πολιτικὴ τοποθέτησις τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων. Διότι σήμερον ἐπικρατεῖ πλήρης σύγχυσις καὶ ἐπὶ τῶν δύο τούτων θεμάτων.

Ἐτέλος νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ καὶ τὸ θέμα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην μου 150—200 βουλευταὶ ὑπερπαρκῶς διὰ κοινὴν Βουλὴν. Ἀποτελοῦν ἀσυγχώρητον πολυτέλειαν διὰ τὴν μικρὰν χώραν μας οἱ 300 βουλευταί, ὅταν εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν χώραν τῶν 40 ἐκατομμυρίων κατοίκων, τὰ μέλη τῆς Βουλῆς μόλις ὑπερβαίνουν τὸν ἀνωτέρω ἀριθμόν. Διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν θὰ ἐπέλθῃ σοβαρὰ οἰκονομία εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, θὰ δελτιωθῇ ἡ ποιοτικὴ στάθμη τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τὸ νομοθετικὸν ἔργον θὰ διεξαγέται ἀνευτέρω, ἀνευ τῆς καταπίεσεως καὶ τῶν ἀπειραρίθμων τροπολογιῶν ὑπερεκατὸν εἰσέτι βουλευτῶν. Ἐπὶ πλέον θὰ περιορισθῇ σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, διότι αἱ πιθανότητες ἐκλογῆς των θὰ εἶναι μικρότεροι κατὰ 30—50%. Εἶναι πάντως ἀπαράδεκτον ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν νὰ καθορίζεται ἐκαστοτε ἀναλόγως τῶν κοιμητικῶν πιέσεων καὶ τῶν ἀτερμόνων φιλοδοξιῶν τῶν ὑποψηφίων, ἐρήμην τοῦ κυριαρχοῦ καὶ σκληρῶς φορολογουμένου λαοῦ, ὁ ὁποῖος τελικῶς «πληρώνει τὰ σπατάλεμα» κατὰ τὴν λαϊκὴν ἐκφρασιν.»

Ἐπιμέλεια ἐρεύνης: Γ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἀπαντοῦν οἱ Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, Α. ΝΟΜΙΚΟΣ, πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἐφοπελιστῶν Μεσογειακῶν Πλοίων, Δ. ΣΚΟΥΖΕΣ, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀθηναίων, ΕΛ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ, πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων, Β. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Μ. ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΡΗ, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑργαζομένων καὶ Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ, πρόεδρος τῆς Ε.Δ.Α.

ΔΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 66

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ. 2. ΡΑ — ΧΑΡΙΣΜΑ. 3. ΝΙΑ — ΑΚΡ. 4. ΤΟ «ΡΑΜΛΙ» — ΑΣΑΝ. 5. ΘΑΥΜΑΝΤΟΣ. 6. Ο «ΠΡΙΜΑΤΟ» — ΑΧ. 7. ΛΕΟΝΙ — ΣΟΥΣΑ. 8. ΟΣΣΑ — ΗΛ — ΣΟΧΟ. 9. ΔΑΝΟΙ — Υ.Ε.Ν. (Υπουργ. Ἐμπορ. Ναυτ.). 10. ΙΣΠΑΝΟΥΣ — Κ.Τ.Ε. 11. ΑΛΙΒΕΡΙΟ — ΚΩΣ. 12. ΣΑΟ — ΣΑΡΙΖΑΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΑΣ. 2. ΛΑΙΛΑΠΕΣ — ΑΛΣ. 3. ΑΜΥΡΟΣ — ΠΙΟ. 4. ΑΜΙΝΑΔΑΒ. 5. Π.Χ. — ΡΑΜΙ — ΝΕΝΑ. 6. ΙΑΣΟΝΑ. 7. ΑΡ — ΤΤΤ — ΛΟΥ·Ι·Ζ. 8. ΚΙΜ — Ο «ΟΣ» — ΙΣΟΙ. 9. ΟΣ — ΑΣΣΟΣ. 10. ΙΜΑΣ — ΥΟΥΚΚΑ. 11. ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΩΣ. 12. ΡΝ' — ΧΑΟΝΕΣ.

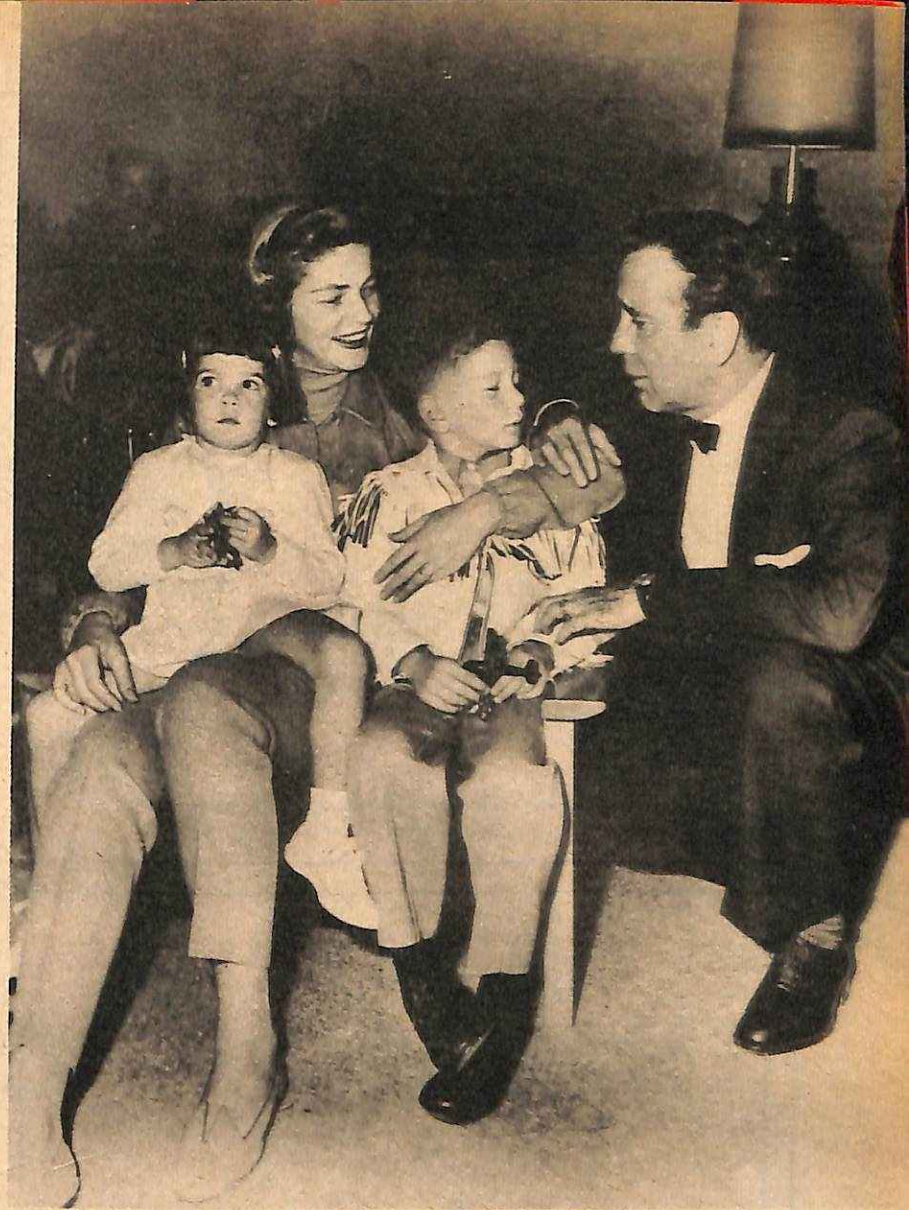
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 66

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΩΝ — ΚΕΝΤΗΤΟΣ — ΝΙΚΟ, σύνολον 47 βαθμῶν.

Μερικὲς ἀπὸ τὶς ἄλλες παλαιὰς λέξεις: ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΣ — ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΣ — ΚΕΙΜΕΝΟΝ — ΠΥΡΟΣΚΑΦΗ — ΤΣΟΥΠΡΕΣ — ΕΡΜΑΤΟΣ — ΦΑΝΕΡΟΣ — ΓΕΝΕΛΙΣ — ΑΝΟΗΤΟΣ — ΑΓΙΟΤΗΤΟΣ — ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΙ — ΠΕΛΑΤΩΝ — ΣΦΑΛΕΡΟΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 66

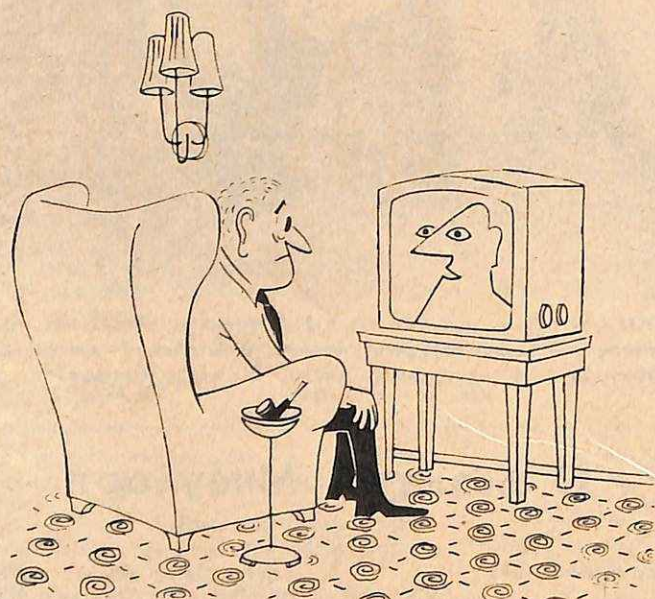
1. Μπλοῦζα κοπέλας στὸ καρρέ της φέρε δυὸ γραμμὲς ἀντὶ μιᾶς. 2. Φουστὰ στὴ μέση τῆς κοπέλας ἔρχεται πιὸ ψηλὰ (ἀνωθεν ἀριστερῆς παλάμης). 3. Παράσταση ἐξωφύλλου περιοδικοῦ ἔχει διαφορά στὸ χέρι τῆς γυναικός. 4. Παπούτσι κοπέλας διαφορετικό. 5. Ἀριστερὰ τοῦ τζακιῦ, στὸ κάτω μέρος τῆς διδλοθήκης, λείπει ἓνα διδβλιό. 6. Διακοσμητικὸ τζακιὸ στὸ ἄνω μέρος διαφέρει. 7. Ἐπάνω στὸ τζακιὸ τὸ μπτιμπελὸ διαφέρει στὸ ἓνα χέρι. 8. Σκία μαῦρη στὸ κούφωμα τοῦ τζακιῦ πέφτει: πιὸ χαμηλὰ. 9. Στὴ διδβλιοθήκη, δεξιὰ τζακιῦ, στὸ κέντρον τοῦ κάτω μέρους ἓνα ὀρθὸ διδβλιό ἔχει γείρει στὰ παραπλεύρους διδβλία. 10. Βάζο μὲ λουλουδιὰ στὴ διδβλιοθήκη παραπλεύρους τῆς κοπέλας μετεκινήθη δεξιὰ. 11. Στὸ μικρὸ κάδρο διαφέρει ἡ παράσταση. 12. Στὰ ὀριζόντια τζαμιλίδια τοῦ παραθύρου φαίνεται καὶ τὸ κάθετο διαχωριστικό.

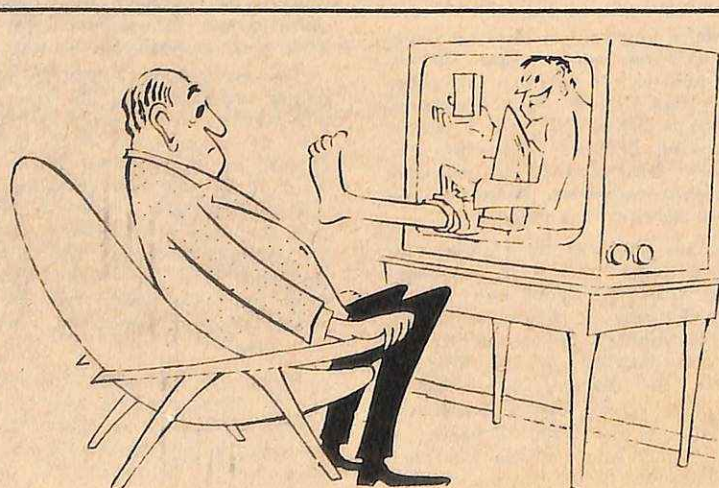
Χιούμορ

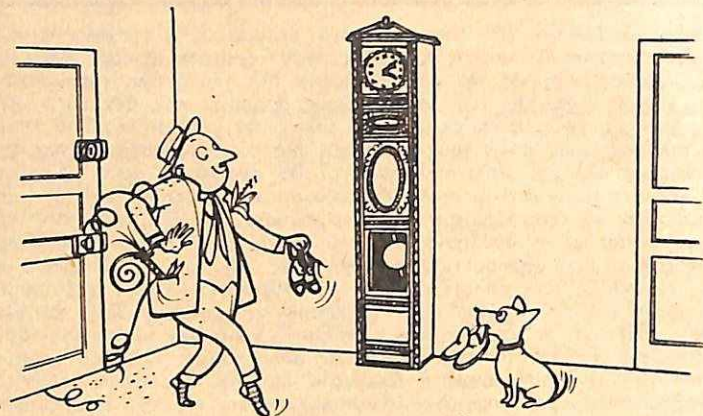
—Προσποιητήτε τόν αδιάφορο. Τό μόνο πού θέλει είναι ν' άσχολούνται όλοι μαζί του...

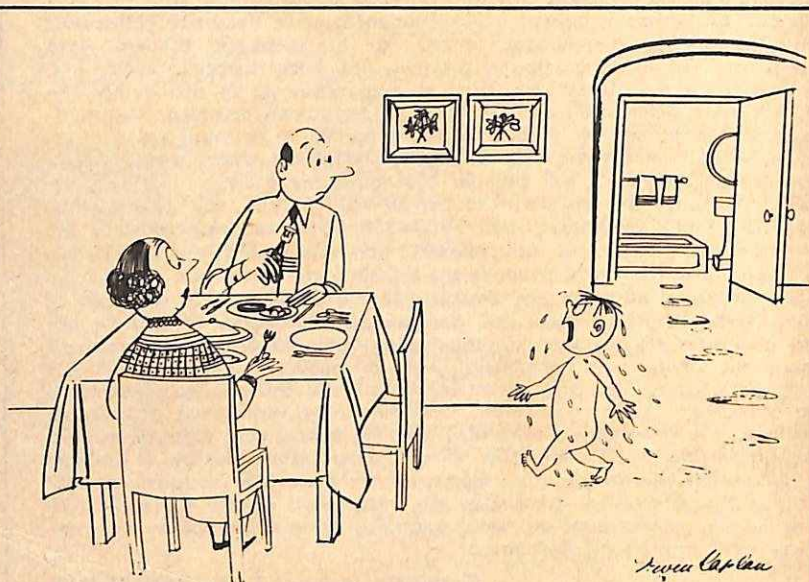
—Καί τώρα ή έκπομπή μας: «Η μοντέρνα ζωγραφική κ' έσεις».

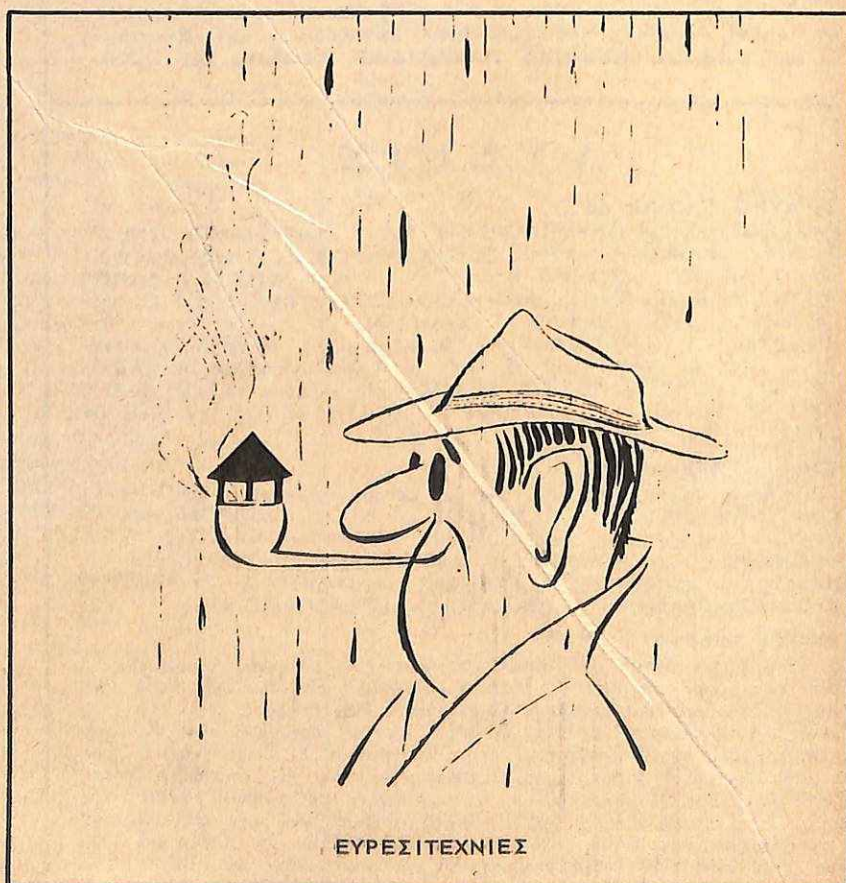
—...Έτσι θά πεισθήτε καί μόνοι σας γιά τό πόσο καλά καθαρίζει τό σαπούνι «πόπ»...

Σκύλος: 'Ο πιστός φίλος του ανθρώπου!

—Είμαι τώρα αρκετά καθαρός γιά νά κάτσω στό τραπέζι;...

ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΕΣ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

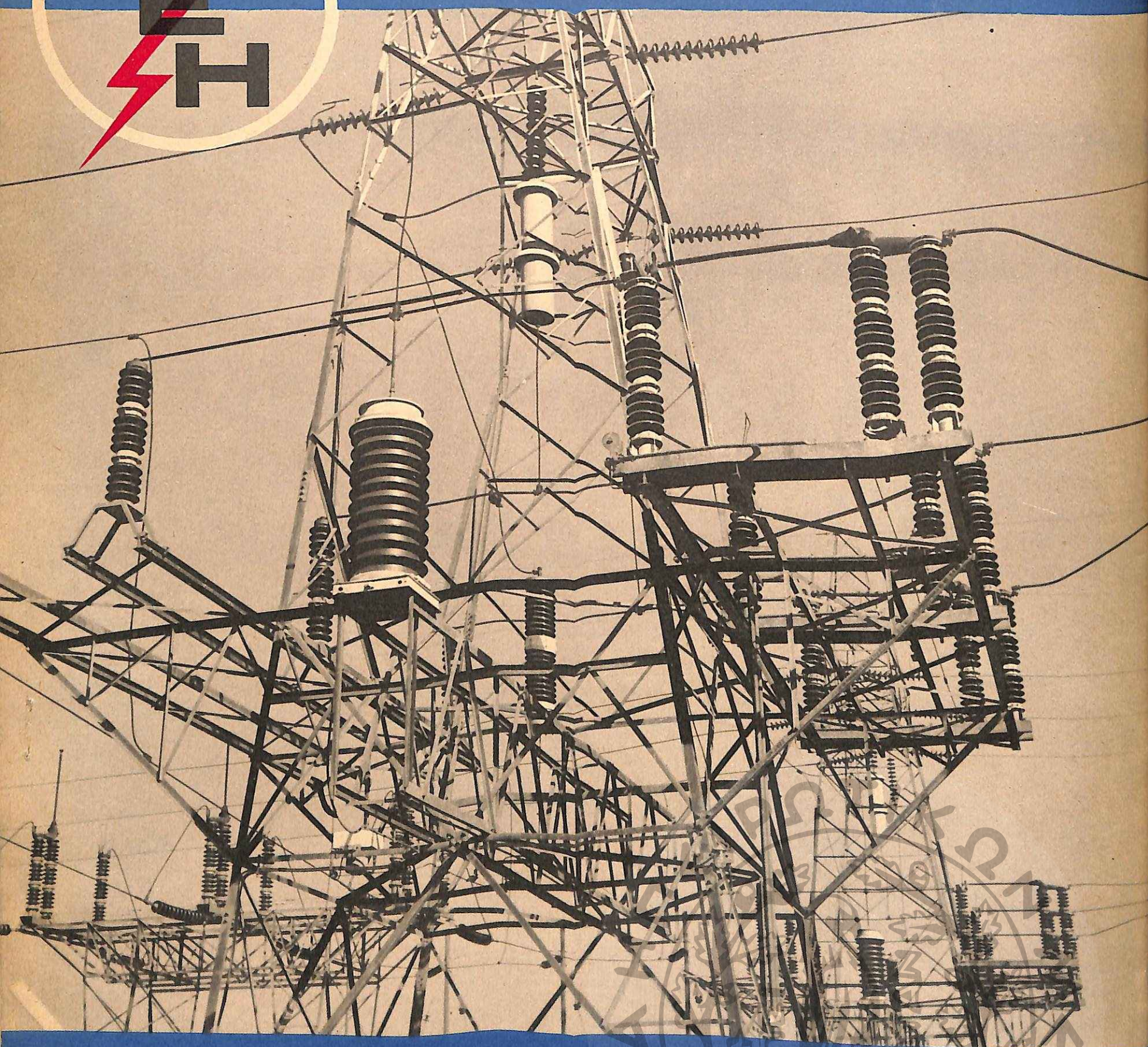
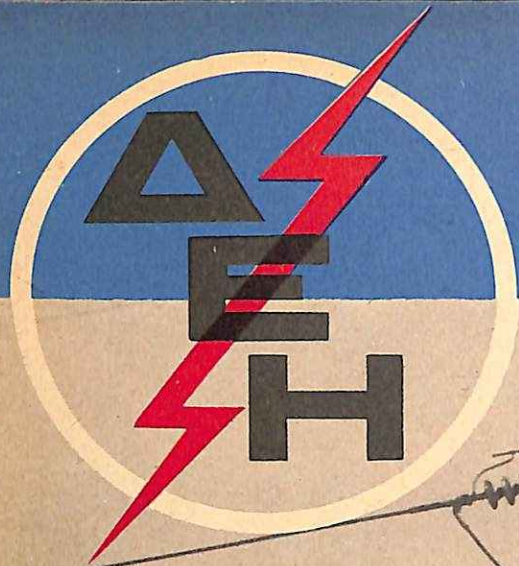

ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΕΝΙΚΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Γιά τά σκουλήκια φρούτων καί τίς κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου καί της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΞΑΛ (Θερινός πολτός): Γιά την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΞΑΛ: Γιά την καταπολέμηση της ψώρας καί των καμπών, νυμφών καί εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΞΑΛ: Γιά την καταπολέμηση πολλών ασθενειών όπωροφόρων δένδρων καί λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΪΜΟΝ (Σκόνη ύδατοαιωρούμενη): Γιά ραντίσματα. Καταπολεμά όλα τά έντομα καί σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΔΟΣΙΜΟΝ: Γιά την καταπολέμηση της ψείρας των αυτηρών καί των άποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντίον της χλωρώσεως της άμπελου καί ως αντιπαρασιτικό.
ΘΕΪΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Γιά την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου καί του Τετρανύχου της μηλιάς καί της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονίου.
ΘΕΪΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι καί χαλκό γιά την καταπολέμηση του Ψιδίου (λόβα) καί του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΪΔΕΣ ΘΕΪΟΝ: Γιά την καταπολέμηση των Ψιδίων, της άμπελου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΞΑΛ 15: Καταπολεμά τά έντομα πού προσβάλλουν τά όπωροφόρα δένδρα, τά λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΞΑΛ 3: Γιά την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά την καταπολέμηση της μελίγκρας των μπιστανικών, άγγουριών κ. ά. εντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά την καταπολέμηση μελιγκρών, ψύλλων καί μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΞΑΛ ΕΔΒ: Γιά την καταπολέμηση των νηματοδών σκολήκων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τίς μελίγκρες τίς κάμπιες, τά διάφορα άκάρεα κ.λ.π.
ΟΞΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται έναντίον των εντόμων των σπιτιών.
ΟΞΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς καί του περονόσπορου της άμπελου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Γιά την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνθρακώσεως κ.λ.π. της άμπελου, της ντομάτας καί της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά την καταπολέμηση του πρoσάγγουρα καί άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΪΔΕΣ ΘΕΪΟΝ 40: Γιά την καταπολέμηση όλων των ασθενειών πού καταπολεμούνται μέ θειάφι π.χ. τό Ψίδιο.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Carabott

...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ